

இறக்கை: 8 இறகு: 3

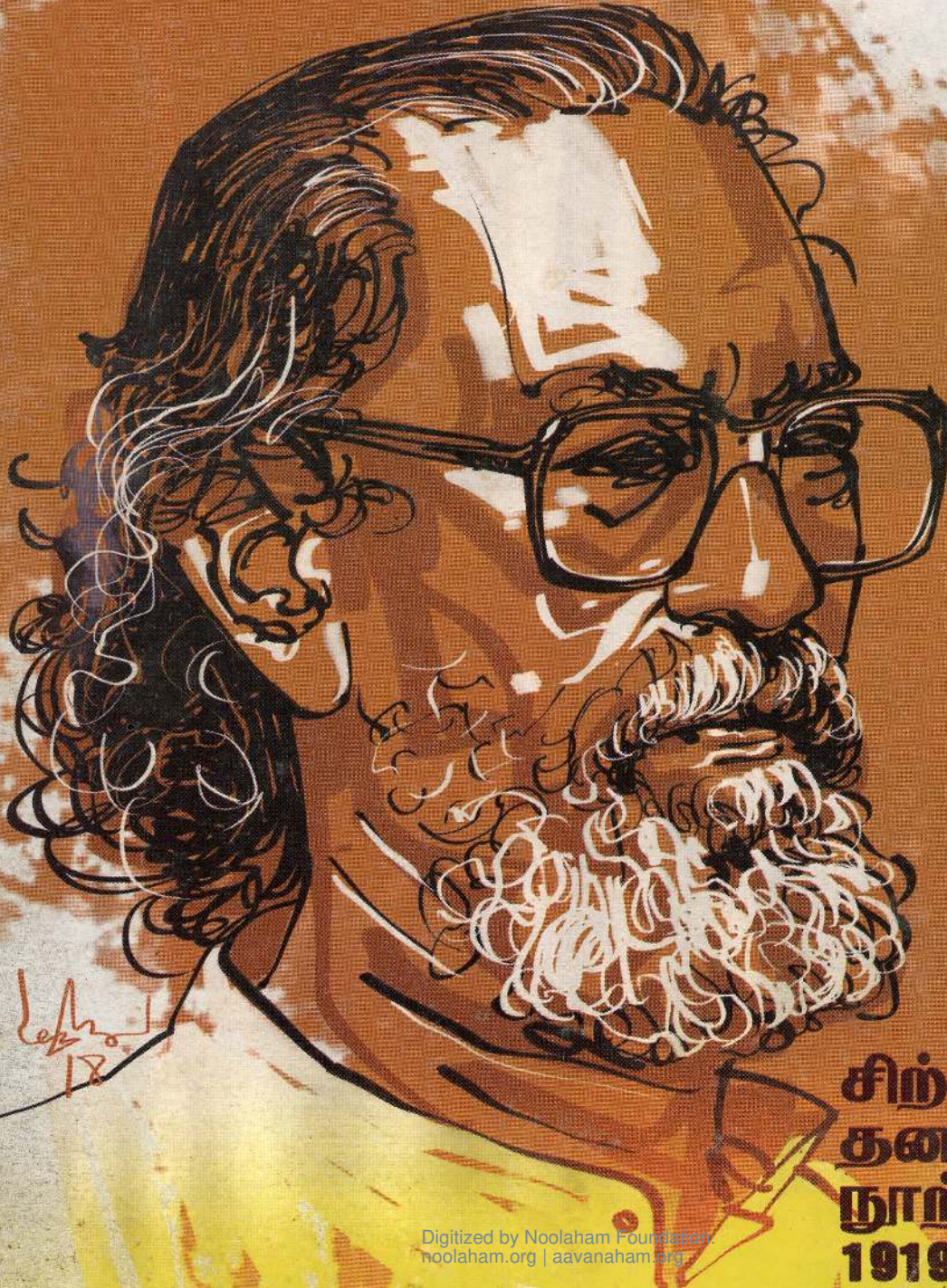
காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

மார்ச்
2019

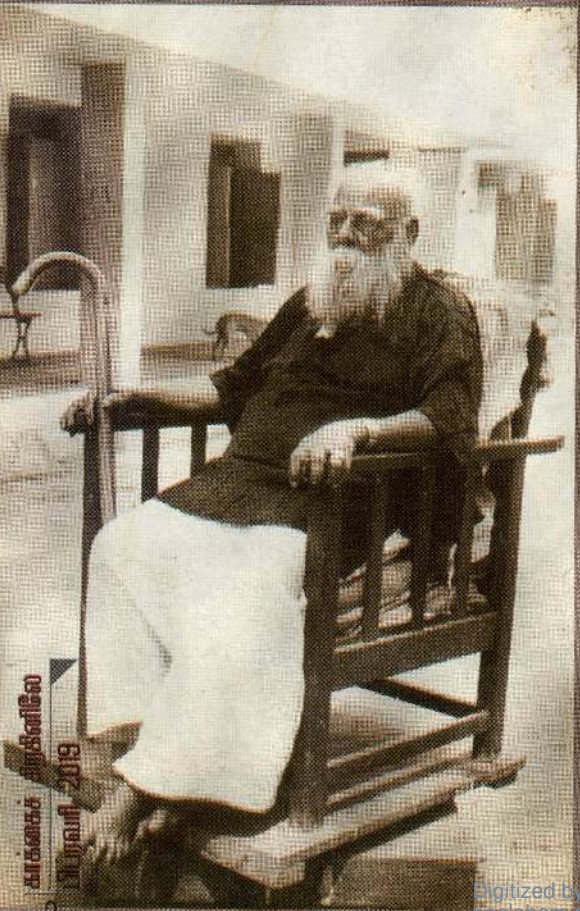
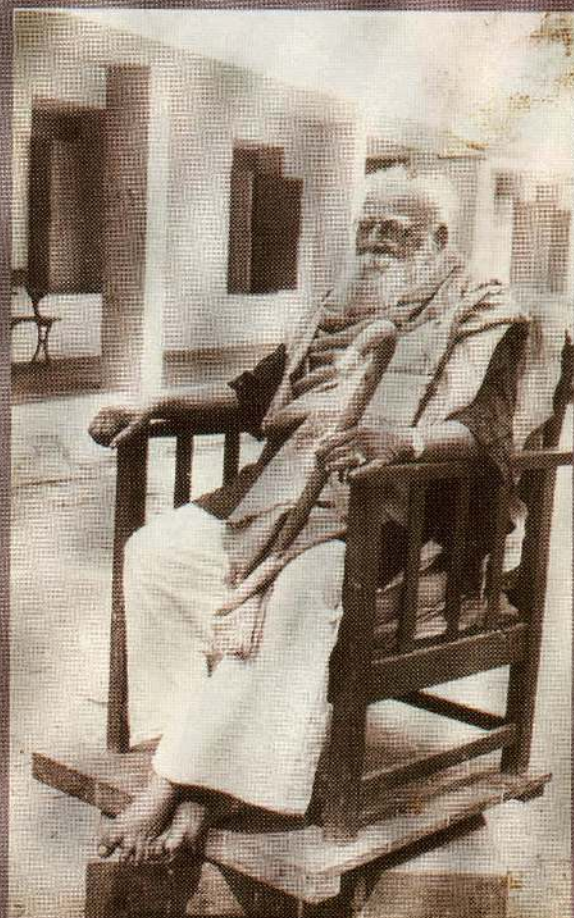
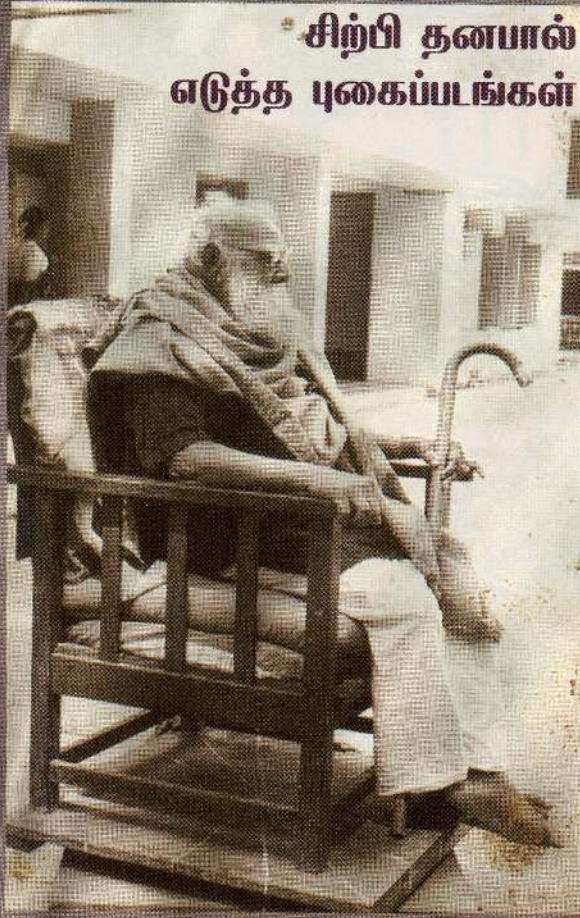
விலை
₹ 25

சுருதி

சிற்பி
கனபால்
நூற்றாண்டு
1919 - 2019

சிற்பி தனபால்
எடுத்த புகைப்படங்கள்

தந்தை பெரியார் அவர்களை சிற்பமாய் செதுக்குவதற்காக சிற்பி தனபால் அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படக் கோர்வையிலிருந்து சில படங்கள்.
சிற்பி தனபால் அவர்களுக்காகவே தோற்றம் காட்டிய தந்தை பெரியாரின் புகைப்படங்கள் இவை.

புகைப்படக் கால்களிலே
பெரூவாடி-2019

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050

பங்குனி
மார்ச் 2019

வெளியிடுபவர்
ஆசிரியர்
வி.முத்தையா

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்ககால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோயால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா :
வி.மகேந்திரன்
V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க.முருந்தன்
K.Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரைபாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

சிற்பி தனபால்

1910ஆம் ஆண்டு சென்னை மயிலாப்பூரில் பிறந்து, வளர்ந்து, தமிழ் ஓவியக் கலையிலும் சிற்பக்கலையிலும் மகத்தான பங்களிப்பைச் செய்து, தமிழ் நிலப்பரப்பில் அழியாத சித்திரங்களை அடையாளமாய் விட்டுச் சென்றவர் சிற்பி தனபால்.

1935-40களில் சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் பயின்று படித்த கல்லூரியிலேயே பயிற்சியாளராக 1941இல் பணியில் சேர்ந்தவர். 1967இல் அதன் துணைமுதல்வராய் வளர்ந்து, 1972இல் முதல்வராகவும் உயர்வு பெற்றவர். லலித்கலா அகாடமியில் 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாய் நிருவாகக்குழு உறுப்பினராகவும் துணைத் தலைவராகவும் இருந்து செயலாற்றியவர்.

நிறையக் கனவுகளோடும் கொஞ்சம் திறமையோடும் இருக்கிற ஏழைக் குடும்பத்துப் பிள்ளைகளை வகுப்பறைகளில் அடையாளம் கண்டு அவர்களை வழிகாட்டி வளர்த்ததோடு அவர்கள் உண்ணவும் உடுக்கவும் உறங்கவும் உதவியவர். அதன்மூலம் ஏராளமான மாணவர்களின் ஆதர்சமாய் மாறி 'தனபால் ஓவியப் பரம்பரை' என்கிற பெருமையுடன் ஒரு ஓவியப் பரம்பரையையே உருவாக்கியவர்.

இயற்கையின் மீதும், மரம், செடி, கொடிகள் மீதும் தீராத காதலும் கருணையும் கொண்டவர். அதிலும் போன்சாகி மரங்களைப் பார்த்தால் குழந்தைகளைக் கொஞ்சுவது போல தொட்டும் தடவியும் விவரித்திட முடியாத பரவசமடைகிறவர். குழந்தைகள் மீதும் அவர்களின் சின்னஞ்சிறு வயதுத் திறமைகளின் மீதும் அக்கரை கொண்டு ஆற்றுப்படுத்தியவர். சாதி, மதம் கடந்து தனது குடும்ப வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டவர். 'உயிர்களிடத்து அன்பு வேண்டும்' என்பதை தன் வாழ்நாளில் வாழ்ந்துகாட்டிய பெருந்தகையாளர்.

தமிழ்நாட்டின் மதிப்புமிக்க ஆளுமைகளாய் இருந்த தந்தை பெரியார், ஜீவா, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் உள்ளிட்ட அரசியல் தலைவர்களோடும் கலைஞர்களோடும் கட்டற்ற மதிப்பையும் கண்ணியமிக்க நட்பையும் பேணி வளர்த்தவர்.

1962இல் சிறந்த சிற்பிக்கான மத்திய அரசின் தேசிய விருதையும் 1982இல் தில்லியிலுள்ள லலித்கலா அகாடமியின் சிறந்த ஓவியச் சிற்பிக்கான விருதையும் பெற்றவர்.

தமிழ்நாட்டின் ஓவியக் கலைக்கும் சிற்பக் கலைக்கும் அடையாளமாய்க் காட்டப்படுகிற மாமல்லபுரம் சாலையில் இருக்கிற சோழ மண்டலத்தை வடிவமைப்பதிலும் அதை நிறுவுவதிலும் முன்னின்று செயலாற்றி ஓவியர் பணிக்கரின் தோளோடு தோள்நின்று தனது கடின உழைப்பையும் மதிப்பிட முடியாத நேரத்தையும் செலவிட்டவர்.

பெருமைமிக்க ஒரு ஓவியத் தலைமையை நூற்றாண்டு

காக்கைச் சிறுகதை

ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறுகினிலே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா	ரூ. 200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம் \$ 30

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005. செல்பேசி: 98414 57503, தொலைபேசி : 044-28471890.

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

இணையதளம்:

https://www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

சிறுகுக்குள்ளே...

சுருக்கம்
புலவர் தங்குதல்
தேசப்பற்று ருரமியல்...

எங்கள் ருரமியல்

9

புலவரான தங்குதல் - தேசப்பற்று ருரமியல்..!

18

சாதி விரோதம்

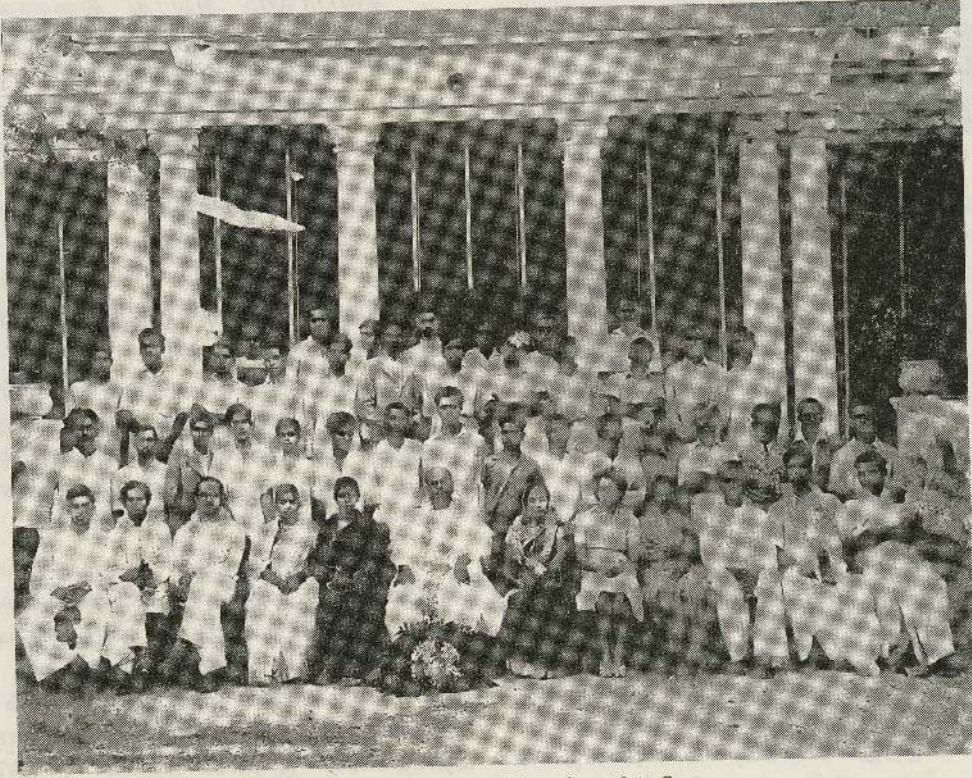
23

திருவாரியப்பாலை ஏற்படுத்தல்

35

காக்கைச் சிறுகினிலே
மார்ச் 2019

கலைஞர்களின் சரணாலயம்

சிற்பி ராய்சௌதரியின் பிரியாவிடையின் போது

நம்பவே முடியவில்லை. 40 ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன. 'பிரெஞ்சு'த் தாடியுடன் அடர்த்தியான தலைமுடியும் கொண்ட கம்பீரமான உருவம்; 40 வயதைத் தாண்டியதற்கான எந்த அடையாளமும் பிடிபடாத ஓர் இளமைத் தனம்; கையின் ஒவ்வொரு அசைவும் பரத நாட்டியத்தின் பல்வேறு முத்திரைகளை நினைவுகூர்வது போன்ற அசைவுகளோடு, ஆர்வமும் நகைச்சுவையும் கலந்த சரளமான பேச்சு; தீட்சண்யம் நிறைந்த கண்கள்.

1959ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் (மார்கழி) மாதத்தின் சில்லென்ற ஒரு காலைப்பொழுது எனது ஓவிய வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கப் போகிற ஒரு காலைப் பொழுதாக அது இருக்குமென்று எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத, அதே சமயம் ஓவியத்தில் மிகவும் ஆர்வமிக்க ஓர் இளைஞனாக தனபாலிடம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டேன். தனபாலுக்கு நன்கு அறிமுகமாகியிருந்த அன்றைய சினிமா உலகம்

பத்திரிகை ஆசிரியரும் தமிழ் அறிஞருமான பி.எஸ்.செட்டியார்தான் என்னை அழைத்துச் சென்றிருந்தார். ஏற்கெனவே நான் வரைந்திருந்த சில கோட்டுச் சித்திரங்களை நோட்டம் விட்ட சில நிமிடங்களில் 'இந்தப் பையனிடம் நல்ல திறமையிருக்கிறது; இதை சரியானபடி வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்காலம் சிறப்பாக அமையும். ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். வேற்று யோசனைகளுக்கே இடமில்லை' என்று திட்டவாட்டமாக கூறிய அந்த வார்த்தைகள் இப்போதும் பசமையாக என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஓவியக் கல்லூரியில் பெயிண்டிங் பிரிவில் 6 ஆண்டுகள் படிப்பு. இவ்வளவு நீண்ட காலம் சென்னையில் தங்கிப் படிப்பது சிரமம் என்பதால், என்னுள் ஒரு தயக்கம். காரணம் என்னிடமிருந்த ஓவியத் திறமையை வைத்து ஏதாவது ஒரு வேலையில் சேர்ந்து விட எண்ணித்தான் சென்னை

தனபால், பனிக்கர், கிருஷ்ணாராவ்

வந்திருந்தேன். அதனால் 6 ஆண்டுப் படிப்பு என்பதை நினைத்துப் பார்ப்பது கூட கடினமாக இருந்தது. எனது மனக் குழப்பத்தையும் தயக்கத்தையும் உணர்ந்த தனபால், 'முதலில் கல்லூரியில் சேர்ந்துவிடு. பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்' ஆண்டுகள் வேகமாக ஓடிவிடும் என உற்சாகப்படுத்திப் பேசினார். என்னுள் இருந்த குழப்பம் நீங்கி சரியென்று சம்மதித்தேன்.

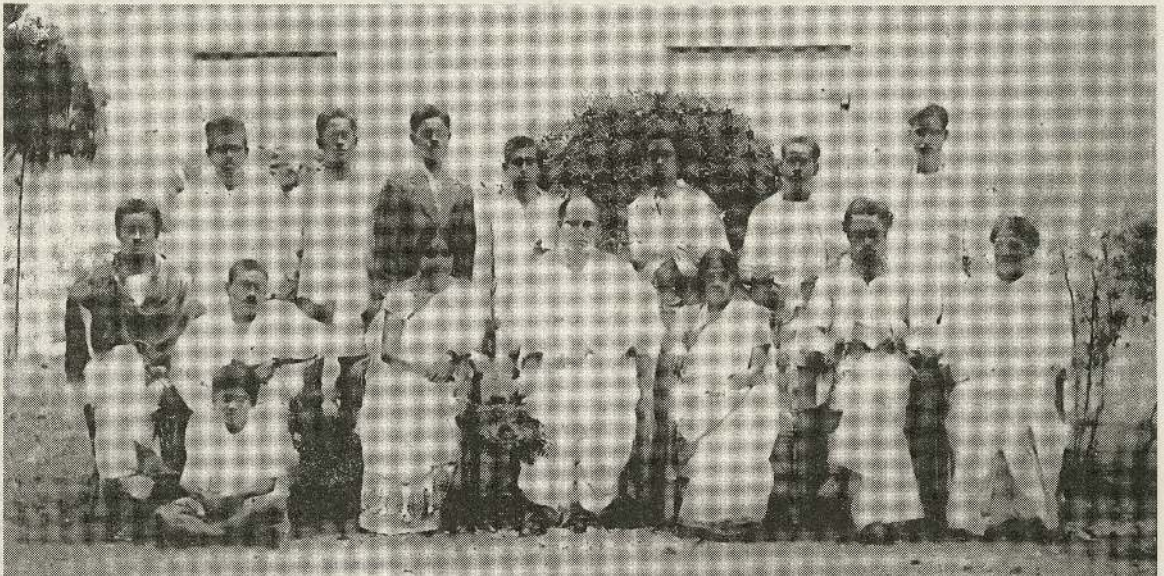
ஓவியக் கல்லூரியில் மாணவனாகச் சேர்வதற்குச் சில தகுதிகள் செய்முறைப் பயிற்சிகள் தேவை என்பதால் மறுநாள் காலையிலிருந்து அவரிடமே பயிற்சி. அவரைக் குருவாக என் மனம் ஏற்றுக்கொண்டது. பயிற்சிக் காலத்திலேயே எனது கோட்டுச் சித்திரங்களை வெகுவாகப் பாராட்டியதோடு சிறந்த மேற்கத்திய கலைஞர்களின் படைப்புகள் அடங்கிய புத்தகங்களைக் கொடுத்துப் பார்க்கச் சொல்வார். நவீன ஓவியங்களின் பல்வேறு பரிமாணங்களை

என்னால் உள்வாங்கிக் கொள்ளவோ ஜீரணிக்கவோ முடியாது என்பதைத் தெரிந்தும் கூட பிக்காஸோ போன்ற மாபெரும் கலைஞர்களின் படைப்புகளைக் காட்டி 'இவற்றையெல்லாம் பார். முடிந்தால் ஒன்றிரண்டு ஓவியர்களைப் பார்த்து அதேபோல் வரைந்து பார்' எனப் பல வகையிலும் என்னை ஊக்குவித்தார்.

தனபாலும் அவரது துணைவியாரும் என்னை அவர்களின் பிள்ளைகளில் ஒருவராகவே அன்பு செலுத்தினார்கள். கடந்த 40 ஆண்டு காலத்திலும் இந்த அன்பும் பாசமும் குறையாது இருப்பதுதான் என்னுள் நிறைவைத் தருகிறது. அதேபோல் அவரது 82 வயது வாழ்க்கையில் 40 ஆண்டுகளாக நான் அவரோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை நினைத்தால், உற்சாகம் கரைபுரண்டோடுகிறது.

அவரது 60 ஆண்டு ஓவிய வாழ்க்கையில் என்னைப் போன்று அவரிடம் பயிற்சி பெற்று, ஓவியத்தைப் பற்றி பலவாறாக தெளிவுபெற்று, அவரது ஆசிகளுடன் ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயின்று, பின்நாளில் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவர்களும் கலைஞர்களாகப் புகழ் பெற்றவர்களும் ஏராளம் ஏராளம்.

சென்னை ஓவியக் கல்லூரியை மையமாகக் கொண்ட ஓவியச் சரித்திரத்தில் கலைஞர்களின் விருப்பமான இரண்டு ஸ்தலங்கள் (புண்ணிய ஸ்தலங்கள் என்றால் கூடத் தவறாகாது) உண்டென்றால் அவற்றில் ஒன்று ஓவியக்கல்லூரி வளாகம். மற்றது தனபாலின் மந்தைவெளி இல்லம். குறிப்பாக விடுமுறை நாட்களில் கலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்

மாணவர் ராய்சௌதரிக்கு பின்னால் நிற்பவர் தனபால். ராய் சௌதரி குடும்பத்தாருடன்

கள் என ஒரு கூட்டமே அங்கிருக்கும் வாழ் நாளெல்லாம் கலைக்காகவும் கலைஞர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் தனபால்.

இங்கே மற்ற கலைஞர்கள் எல்லாம் அவரைச் சிறந்த சிற்பியாகவும் ஓவியராகவும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தங்களின் குருவாகவும் மதித்துப் போற்றினாலும் அவரைப் பொறுத்தவரை ஓர் உற்சாகம் மிகுந்த இளைஞனாகவும் மாணவர்களின் தோழனாகவும் கருதிப் பழகுவார். அவர் இருந்தால் அங்கே ஆர்வமும் கலகலப்பும் மிகுந்து காணப்படும். திறமை மிகுந்த வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு எப்போதும் அவர் உதவி காத்திருக்கும்.

1919இல் ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தில் சென்னை மைலாப்பூரில் பிறந்தவர் தனபால். சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்து அன்னை யின் அரவணைப்பில் மூன்று சகோதரிகளுக்கிடையில் ஒரே மகனாக வளர்ந்தார். சிறு வயதிலேயே இவரிடம் ஓவிய ஆர்வம் காணப்பட்டது என்றாலும் அதை ஊக்குவிக்கக் கூடியவர்கள் இல்லாததால், பல சிரமங்களையும் சந்தித்தார். தட்டுத் தடுமாறி 1936இல் தேவி பிரசாத் ராய் செளத்ரியை முதல்வராகக் கொண்டு புதிய பொலிஷுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்த அன்றைய 'ஸ்கூல் ஆப் ஆர்ட் அண்ட் கிராப்ட்ஸ்' மாணவனாகச் சேர்ந்தார். இவரிட

அமர்ந்திருப்பவர்கள் (ஓவியர்கள்) தனபால், பனிக்கர், ராம்கோபால்

மிகுந்த திறமை, ஆர்வம் காரணமாக வெகுவிரைவிலேயே சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவராக அடையாளம் காணப்பட்டார்.

முதல்வர் ராய் செளத்ரியின் மிகவும் விருப்பமான மாணவர்களில் ஒருவரானார். அதன் காரணமாகவே 4 ஆண்டுப் பயிற்சி முடித்த உடனேயே 1940இல் அதே கல்லூரியில் தனது 21வது வயதில் பயிற்சி ஆசிரியராகப் பணியில் அமர்த்தப்பட்டார்.

அன்று தொடங்கி 1978இல் அவர் கல்லூரி முதல்வர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வரை பல்வேறு நிலைகளில் பொறுப்புகளை வகித்தார். சென்னை ஓவியக் கல்லூரிக்கும் அகில இந்திய அளவிலான நவீன ஓவியச் சிற்பம் இயக்கத்திற்கும் பெரிய அளவில் பங்காற்றியவர் தனபால். 1962இல் சிறந்த சிற்பத்திற்காக அவருக்கு வழங்கப்பட்ட தேசிய விருது உட்பட பல்வேறு விருதுகளையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றவர். ராய் செளத்ரி, கே.சி.எஸ்பனிக்கர் என்ற பெயர்களுக்கு பிறகு அதிகமாக உச்சரிக்கப்பட்ட பெயர் தனபாலுடையதே ஆகும். மேற்சொன்ன இருவரைக் காட்டிலும் கலைஞர்கள் மத்தியில் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தவர் தனபால். மற்றவர்களை விடவும் கலைஞர்களுக்கு ஆதர

வாகவும் உதவுபவராகவும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் செயல்பட்டார்.

ஆரம்பக் காலங்களில் அவரது வண்ண ஓவியங்களிலும் கோட்டுச் சித்திரங்களிலும் மேற்கத்திய நவீனத்தின் பாதிப்போடு தென்னிந்திய புராதன கிராமிய ஓவிய சிற்பங்களின் அழகியலைப் பிரதானமாகக் கொண்டு, தனது பாணியாகத் தனித் தன்மை மிக்க வசிகரமான படைப்புகள் மூலம் அவர் பிரபலமானார். அதே போன்று பின்னாளில் அவரது அற்புதமான சிற்பங்கள் மூலம் தேசிய அளவில் அவர் புகழ் பரவியது. அவரது சிற்பங்களைப் போற்றும் வகையில் 1982இல் தில்லியிலுள்ள லலித்கலா அகாடமி அவருக்கு Fellow of the Akademi என்ற விருதைக் கொடுத்து கௌரவப்படுத்தியது.

அவரது சிறந்த புகழ்பெற்ற சிற்பங்கள் ஓவியங்கள் பலவும் இந்தியா மற்றும் வெளிநாடுகளில் பல்வேறு அருங்காட்சியகங்களிலும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்பது நமக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும். அதேபோல் அவரால் உருவாக்கப்பட்ட பல தேசியத் தலைவர்கள், கலைஞர்கள், இலக்கிய மேதைகளின் திருஉருவச் சிற்பங்களும் புகழ்பெற்றவை; காந்திஜி, காமராசர், திரு.வி.க., பெரியார், டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன், பாரதிதாசன் போன்றவர்களின் உருவச் சிற்பங்களைக் குறிப்பாகச் சொல்லலாம். பாவேந்தர் பாரதிதாசன், ப.ஜீவனந்தம், கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் போன்றவர்களிடம் அவருக்கு நெருக்கமான நட்பு இருந்தது என்பது பலருக்கும் தெரிந்திருக்காது. Digitized by Noolaham Foundation

ஒரு சமயத்தில் அவருக்கு (உதயசங்கர் போன்றவர்களின் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க நேர்ந்ததற்குப் பிறகு) நாட்டியத்தில் ஆர்வமேற்பட்டு போலோநாத் என்ற நாட்டியக் கலைஞரிடம் 'கதக்' வகை நாட்டியம் பயின்று, சில ஆண்டுகள் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்று, சிறந்த நடனக் கலைஞராகவும் பாராட்டுகளைப் பெற்றார். (அண்ணா, கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றவர்கள் இவரது நாட்டிய திறமையைப் பாராட்டியது குறிப்பிடத் தக்கது). அதேபோல் தோட்டக்கலையிலும் இவருக்கிருந்த ஆர்வம் குறிப்பிடத்தக்கது. பல அபூர்வ வகை செடி, கொடிகளை தன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் வளர்த்திருந்தார். குறிப்பாக 'போன்சாய்' வகை மரங்கள் சாயலோடு 52 ஆண்டுகளைத் தாண்டியதாய், ஆனால் மண் பாணைத் தாண்டாத விழுதுகளோடு இன்றும் அவர் வீட்டுத் தோட்டத்தை அலங்கரிக்கும் ஆலமரம் அதற்கு ஓர் உதாரணம். தான் எடுத்துக்கொண்ட எந்த ஒரு காரியத்தையும், முழுமையான ஈடுபாட்டோடும், கலைநயத் தோடும் செய்து முடிப்பார். எப்படிப் பார்த்தாலும் தனபால் ஒரு சகாப்தம். கலைஞர்கள் மத்தியில் அவர் 'தந்தை' என்ற நிலையில் வைத்துப் போற்றப்பட்டவர். தென்னகத்தின் நவீன ஓவிய, சிற்ப இயக்கத்தில், அது சம்பந்தமான வரலாற்றில் வேறு எந்தக் கலைஞரை விடவும் அவரது பங்களிப்பு மகத்தானது.

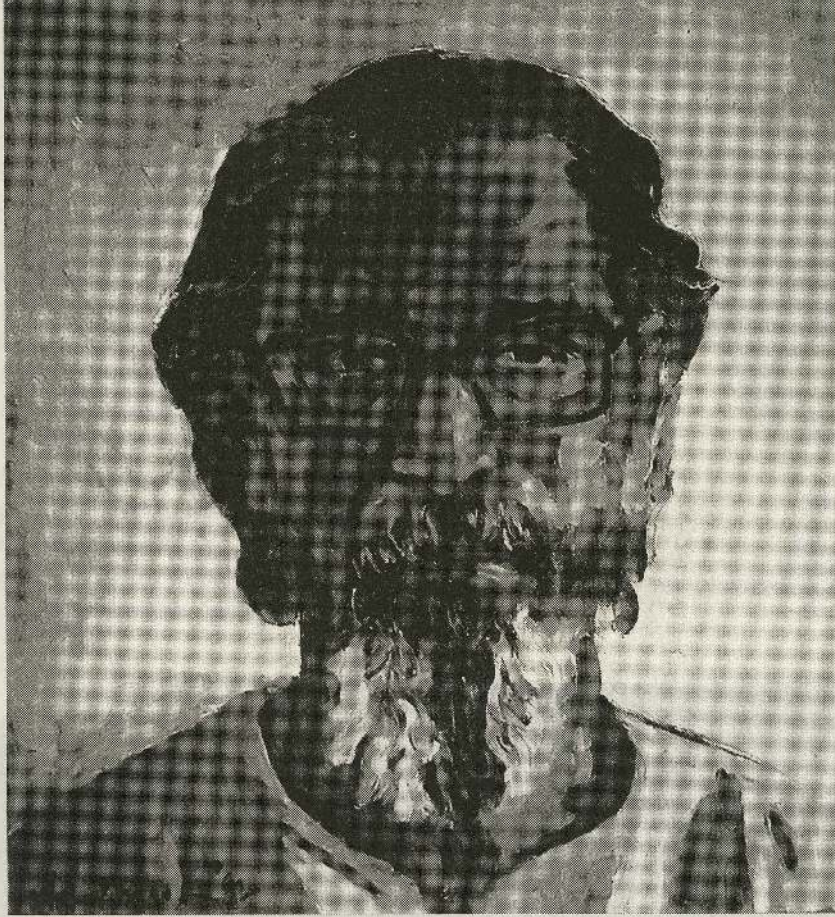
இவ்வாறாக, பல்வேறு சிறப்புக்களுக்கும் உரியவரான அந்த மாபெரும் கலைஞர் தனது 82வது வயதில் கடந்த 15.5.2000 அன்று இயற்கை எய்தினார். அவரது வாழ்க்கை நிறைவானது தான் என்றாலும், அவரது மறைவால் கலை உலகில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றிடம் என்பது பூர்த்தி செய்ய இயலாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது. கலைக்கும் கலைஞர்களுக்கும் சரணாலயமாக இருந்த பெரிய விருட்சம் ஒன்று சாய்ந்து விட்டது போன்ற உணர்வு எமது நெஞ்சைக் கவ்வுகிறது.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நானும் வாழ்ந்திருந்தேன் என்பது மட்டுமல்ல ஒரு 40 ஆண்டுகள் அவரைக் குருவாய் தந்தையாய், சக நண்பராய் அருகிருந்து அவரைத் தரிசித்ததை எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன்.

எல்லாக் கலைஞர்களின் சார்பாகவும் அந்த உயர்ந்த ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கிறேன்.

(சிற்பி தனபால் மறைந்தபோது எழுதி வெளியான கட்டுரை இங்கே நூற்றாண்டு நினைவுக்காய் நெடுவனியீடு செய்யப்படுகிறது. - ஆர்.)

எங்கள் ஆசிரியர்

மதுரையில் தாயமரியன்னை உயர்நிலைப் பள்ளியில் 9ஆம் வகுப்புப் படிக்கும் போதுதான் ஆனந்தவிகடன் சிற்பி தனபால் எழுதியிருந்த “உயிருள்ள படிப்பு இங்கே” என்ற கட்டுரையைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அதைத் தொடர்ந்து “தமிழரசு” இதழிலும் சென்னை ஓவியக் கல்லூரி பற்றிய தகவல்கள் எனக்கு அறியக் கிடைத்தன. பள்ளி நாட்களில் ஓவியப் போட்டிகளுக்குப் போகும்போது அங்கு வருகிற ஓவிய ஆசிரியர்கள் மூலம் சிறிது அறிந்து வைத்திருந்த நிலையில் ஆனந்தவிகடன் கட்டுரையில் முதல்வர் “தனபால்” அவர்களின் படம் இருந்தது. பிறகு எனது தந்தையார் சொல்ல அவர் 60களின் ஆரம்பத்தில் தனபாலை சந்தித்தது குறித்தும் எங்கள் வீட்டிலிருந்த பெரியார் சிற்பம் உள்ள புகைப்படத்தை

நண்பருடன் சென்று வாங்கிவந்து பத்திரப் படுத்தியிருந்ததும் நினைவில் இணைந்தது.

60களின் இறுதியில் மந்தைவெளியில் உள்ள சோலைமலை தாத்தா இருந்த தெருவிற்கு இரண்டு தெரு தள்ளி தனபால் வீடு இருந்ததால், அந்த நாட்களிலேயே அவரிடம் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டேன். அன்றே உன் ஓவியங்கள் இருக்கிறதா என்று அவர் கேட்ட மாதிரத்தில் ஓடிச் சென்று எடுத்துவந்து காண்பித்தேன். அவர் வெகுவாகப் பாராட்டிய துடன் என்னை ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்த்திட அக்கறையுடன் செயல்பட்டார். கும்பகோணத்தில் அவர் பணி செய்து கொண்டிருந்தார். எனக்கு இடம் சென்னையில் கிடைத்து விட்டதா எனக் கேட்டு அறிந்து கொண்டார்.

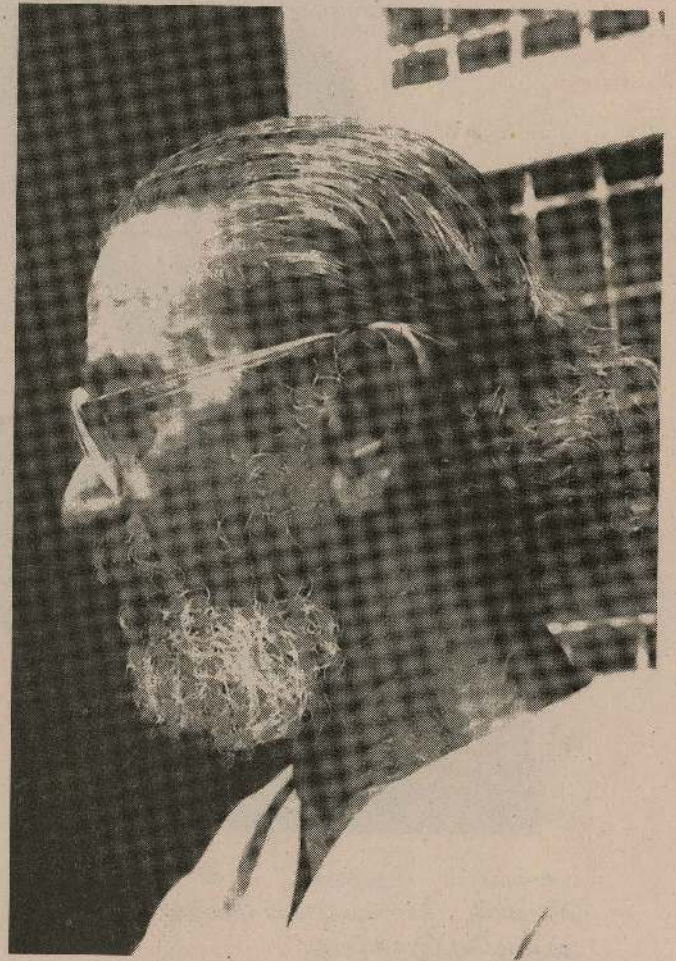
பிறகு சென்னை ஓவியக் கல்லூரிக்கே நேரடியாக முதல்வராக வந்து நாங்கள் கல்லூரிக் கல்வியை முடிக்கும்வரையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

அவருக்குக் கீழே ஓவியம் பயின்ற தெளிவுபெற்று வெற்றிகரமான ஓவியர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் ஏராளம் உண்டு. சிற்பி தனபால் அவர்களின் மாணவன் என்பதுவே எமக்குப் பெருமை. அவர் இணையற்ற ஆசிரியராக வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்தார். ஓய்வுபெற்ற பின்புகூட இளம் ஓவியர்கள் குழுவே இருக்கும் படி வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டு சிறந்த குருவாகத் திகழ்ந்தார். கல்லூரி நாட்களில் ஓவியக் கல்லூரியில் அவருடைய வீடு பலருக்கு ஆதர்சமான இடமாகவும் இருந்தது. பல கிராமத்து இளைஞர்களுக்கு திறமை கொண்டவர்களுக்கு சென்னை வாழ்வு சிரமமாக இருந்து தொடர்ந்து படிக்க முடியாமல் போய்விடுமோ என்கிற அவர்களின் சஞ்சலத்தைப் போக்கியவர் தனபால். கல்லூரியில் தனித்தன்மையுடன் செயல்படும் இளம் கலைஞர்கள் மீது தனித்த அக்கறை கொண்டு அவர்களைத் தொடர்ந்து பாதுகாப்புடன் வளர்ப்பார். கல்லூரி வளாகத் திற்குள் உள்ள இயற்கைச் சூழலைக் காப்பதுவும் செடி, மரங்களின் மீது அவருக்கு இருந்த அக்கரையும் மாணவர்கள் மீது இருந்ததிலிருந்து

வேறு வேறு கிடையாது.

தனபால் வாத்தியார் என என் குடும்பத் தினரால் மதிப்புடன் அழைக்கப்பட்டு வந்த தனபால் அவர்களின் துணைவியார் மீனாட்சி அம்மாள் அவர்கள் மதுரையைச் சேர்ந்தவர். திரைப்பட நடிகர் எஸ்.எஸ்.ஆர். அவர்களின் தந்தை எனது பெரியப்பா. எனவே அவர்கள் சென்னை வந்து கல்லூரிக்கு என்னைப் பார்க்க வரும்போது முதலில் முதல்வர் தனபாலையும் அவர் துணைவியாரையும் சந்திக்கத் தவறுவ தில்லை. மீனாட்சி அம்மாள் இளம் வயதில் பெரியப்பாமுன் வளர்ந்தவர். கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் எனது தாத்தா சோலை மலையின் முதல் தயாரிப்பாளர். தனது சகோதரர் என்.எஸ்.திரவியத்தை 'நீதிபதி' திரைப்படத்திற்கு தயாரிப்பாளராக்குகியவர். என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் பொதுவுடமை இயக்கத் தலைவர் ஜீவாவை தலைமறைவு காலங்களில் ஆசிரியர் தனபால் தமது இல்லத்திலேயே மறைத்துவைத்தார். எனது தந்தையார் பொது வுடமை இயக்க தொடர்பில் தேடப்பட்ட போது தப்பிக்க உதவியவர். மதுரை அழகர் கோவில் தர்மகர்த்தாக்களில் ஒருவர் செல்லம் அம்பலம். அவருடைய மகன்தான் மதுரை ஓவியர் கள்ளந்தரி முருகேசன். இவரும் தனபால் மதுரை வந்தபோது சிறுவயதில் அறிமுகப்

படுத்தப்பட்டு பின்னர் சென்னை ஓவியக் கல்லூரி வந்து படித்தவர்.

ஆசிரியர் தனபால் துணைவியார் குடும் பத்தவர்களே மதுரை 'கைலாஷ் ஸ்டூடியோஸ்' என்ற புகைப்பட ஸ்டூடியோவுக்குச் சொந்தக் காரர்கள். 40களில் இருந்து 70கள் வரை மிகப் புகழ்பெற்ற நிறுவனம் என்பதுடன், மதுரை வரலாறை புகைப்படமாக்கிய நிறுவனமும் ஆகும்.

எனக்குப் பிறகு எனது உடன்பிறந்த சகோதரர் போஸ் மருதநாயகம் ஆசிரியர் தனபால் அவர்களின் மாணவனாகவும் அவர் ஓய்வு பெற்றபின் தனது பிள்ளை போலவும் அருகிலேயே வைத்துக்கொண்டு கொண்டாடி னார்.

சில நேரங்களில் மீனாட்சி அம்மாள் அவர்களுடன் என் சகோதரரும் நானும் இருக்கும்போது மதுரை பற்றிய பேச்சு வந்தால் ஆசிரியர் தனபால் "ஆ!!! மதுரைக்காரவுங்கள் லாம் சேர்ந்துட்டாங்கப்பா!" என்று கிண்ட லாகச் சொன்னால் அவரது துணைவியார் எப்போதும் மதுரையைப் பற்றி இவங்களுக்கு

என்னப்பா தெரியும்!” என்று சிரித்துக் கொண்டே சொல்வது என் மனதில் சித்திரமாக அப்படியே இருக்கிறது.

சிற்பி ராய் சவுத்திரியுடன் நிழலாக

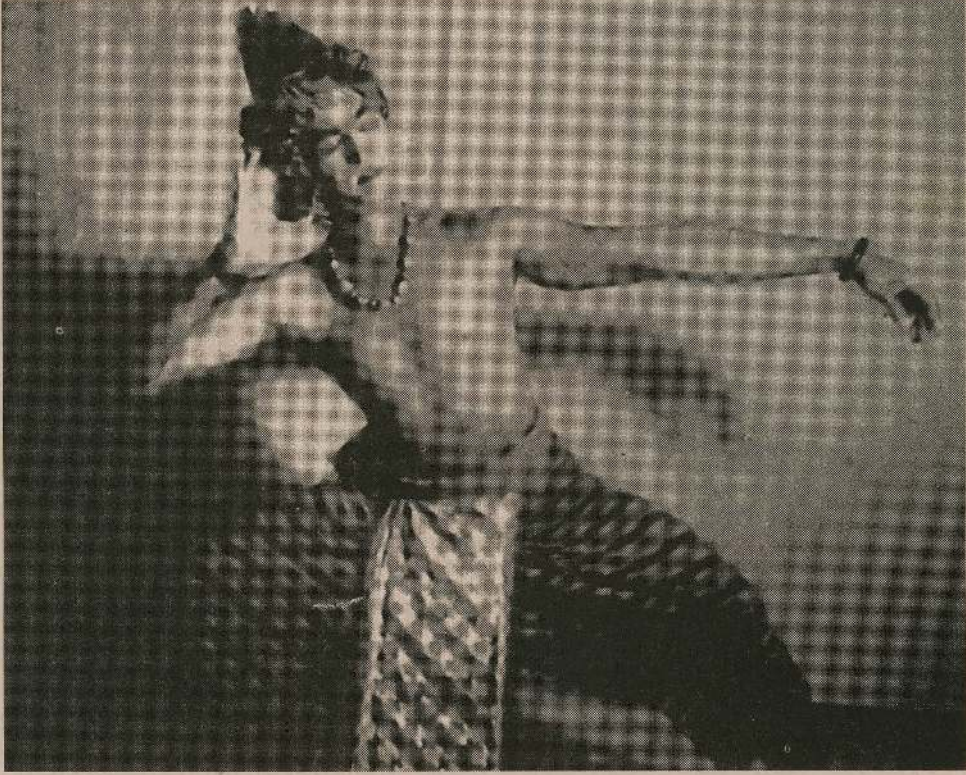

இருந்தவர் தனபால். பின்பு பனிக்கருடன் சோழமண்டலம் உருப்பெறுவதற்கு பக்கபலமாக இருந்தவர். சோழமண்டலம் கிராமம் முகப்பேர் பக்கம் இருக்கலாம் என பனிக்கர் அரைமனதுடன் முடிவுசெய்தபோது இல்லை நாட்டின் மிக முக்கிய கலைச் செல்வமான மாமல்லபுரம் சாலையில் தான் இருக்க வேண்டும் என கடைசி வரை உறுதியாக இருந்தது தனபால்தான் என்று ஓவியர் ஆதிமூலம் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

பெரியார், பாரதிதாசன், ராதாகிருஷ்ணன் போன்றவர்களை அவர் வடித்த சிற்பங்களும் 40களில் இருந்து அவரது கோட்டுச் சித்திரங்களும் சிற்பங்களும் தமிழ்நாட்டின் அப்போதைய சமகால கலைமேம்பாட்டைப் பிரதிபலித்திருக்கிறது. தீராத காதலோடு சிற்ப, ஓவிய, நாட்டிய நாடக வெளியில் பயணித்து இளம் கலைஞர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகவே திகழ்ந்தார். நூற்றாண்டு காலம் அவருடைய நினைவைப் போற்றும்படி அரசும் அதன் தொடர் செயல்பாடுகளும் தமிழக இந்திய ஓவிய வெளியில் செயல்படும் கலைஞர்களும் இருக்க வேண்டி அவரை நினைவில் நிறுத்தி வணங்குகிறேன்.

(சிற்பி தனபால் மறைந்தபோது எழுதி வெளியான கட்டுரை இங்கே நூற்றாண்டு நினைவுக்காய் மறுவெளியீடு செய்யப்படுகிறது. - ஆர்.)

சு.தனபால்

தமிழகத்தின் தலைசிறந்த ஓவியரும், சிற்பியுமான திரு. சு.தனபால் அவர்கள் இன்று உயிருடன் நம்மிடையே இல்லை என்றாலும், அவர் அனைவரிடமும், உணர்வாக இருப்பது உண்மை. அவரைப் பற்றியும், அவருடைய படைப்புகளைப் பற்றியும் வளரும் கலைஞர்கள் அறிந்து கொள்ள உதவும் வகையில் ஆவண மாக்கிட முயற்சி எடுத்த என்னை அதற்கு காப்பாட்சியர் (Curator) ஆக நியமித்து சிறப்பாக நடத்த வழிவகுத்த லலித கலா அகாடமிக்கு என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. தனபால் அவர்களிடம் நான் 1946 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி அவருடைய வாழ்நாள் முடிய உடன் இருந்தவன் என்ற ஒரே அடிப்படைக் காரணத்தால், அவரைப் பற்றி நன்கு அறிந்துள்ளவன் என்பதால், ஆவணமாக்கும் பணிக்கு என்னை தேர்ந்தெடுத்ததில் நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். என்னுடன் இணைந்து இப்பணியில் பங்குகொண்ட முதல்வர் இராபாபாஸ்கரன், அரசினர் கலை தொழில் கல்லூரி, சென்னை,

திரு. பவானி சங்கர், ஓவியர் ஆகியோருக்கு நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தமிழ்நாட்டின் ஓவிய சிற்பக் கலைகளின் வளர்ச்சியினை சிறுவயதிலிருந்து நான் அறிந்ததில் திரு. தனபால் தலைசிறந்த ஓவியர் மட்டுமின்றி தலை சிறந்த சிற்பியும் கூட. தலை சிறந்த ஓவியர் என்பதைக் காட்டிலும், ஓவியர்களில் அவருக்கு அவரே நிகரானவர் எனக் கூறலாம். கலைத்துறையில் சிறந்த (ஓவியர்) ஆசிரியர் என்றும் பெரியதோர் இடத்தை அவர் பெற்றுள்ளார். அவரைப் போன்ற ஆசிரியரை, நான் கண்டதில்லை. நானும் அவருடைய மாணவர் எனக் கூறிக் கொள்வதில் பெருமை மிக அடைகிறேன். அவ்வாறே தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல ஓவியர்களும், சிற்பிகளும் திரு. தனபாலுடைய மாணவர் என்பதில் பெருமை கொள்கிறேன். அவர் மட்டும் கலையுலகில் ஆசிரியராக இல்லையெனில் தமிழ்நாட்டு ஓவியர்கள் சிற்பிகள் பலர் வெளிவருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாது போயிருக்கும் என்பது

உறுதி. காரணம், அவருடைய ஆசிரியராய் ஆற்றிய பணி மட்டுமல்லாமல் அவர் கட்டிய அன்பு, அளித்த ஆதரவு, ஊட்டிய ஊக்கம் ஆகியவை இவர்கள் கலைஞர்களாய் வெளிவருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருந்தது.

சென்னை அரசு கலைத்தொழில் கல்லூரியில் திரு. டி.பிராய் சௌத்திரி முதல்வராக இருந்த காலத்தில் 1958ஆம் ஆண்டு அவர் பணிபுரிந்த இந்திய நவீன பாணி ஓவியக்கலை சிற்பக்கலை ஆகியவற்றை புகுத்துவதற்கு திரு. கே.சி.எஸ்.பணிக்கர் எடுத்த முயற்சிக்கு அவருடன் இவர் ஒத்துழைப்பு தந்து ஆவன செய்தது மட்டுமின்றி தானும் அவ்வழியை கடைப்பிடித்து மாணவர்களுக்கும் ஊக்கமளித்ததால், இன்று நாம் இந்திய அளவிலும், உலக அளவிலும் தலைசிறந்து விளங்குகின்றோம் / விளங்குகின்றனர். திரு. தனபால் தன்னிடமிருந்து இந்திய பாணி கலைஞர்கள் பலர் ஓவியத் திறமைக்கு அதையே அவர் தொடர்ந்து பின்பற்றி இருந்தாலும் அவருடன் வேறு யாரும் போட்டி போட முடியாத நிலை இருந்திருக்கும்.

ஏனைய மாநிலங்களுக்கு மட்டுமின்றி ஏனைய நாடுகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக தமிழ் நாட்டின் ஓவியர்கள் திகழ வேண்டும் என்ற அவா உடையவராக அவர் விளங்கினார். அதற்காக கல்லூரியில் இரவு-பகல் பாராமல் உழைத்ததுடன் மாணவர்களுக்கு அவர் ஊக்கம்

மளித்து பல மாநிலங்களில் கண்காட்சிகள் பலவற்றை நடத்தி தானும் அவற்றில் கலந்துகொண்டு இத்தகு முயற்சிகளில் வெற்றியை எட்டியவர். இதற்காக தன் வீட்டையும் மறந்த ஆசிரியர் ஆவார். இக்கால கட்டத்தில் அவருடன் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் ஒருங்கே அவருடைய வழிகாட்டுதலில் வளர்ச்சிபெறும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார்கள். அவர்களில் பெயர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். திரு. எல்.முனுசாமி, திரு. ஏ.பி.சந்தானராஜ் ஆகிய ஆசிரியர்களும் திரு. கே.எம்.ஆதிமூலம், திரு. இரா.பா.பாஸ்கரன், திரு. சி.தட்சிணாமூர்த்தி போன்ற மாணவர்களுமாவார். மற்ற மாநில மாணவர்கள் திரு. வி.விஸ்வநாதன், திரு. குன்னிராமன், திரு. எஸ்.ஜி.வாகதேவன், திரு. கே.வி.ஹரிதாசன், திரு. அக்கிதரம் நாராயணன், திரு. சதானந்தன் ஆகியவர்கள் ஆவர்.

பின்னர் திரு. கே.சி.எஸ்.பணிக்கர், கல்லூரியின் முதல்வராக பணி ஓய்வு பெற்ற பின் தமிழ் நாட்டில் வாழுகின்ற ஓவிய சிற்பக் கலைஞர்கள் ஒன்றுகூடி செயல்பட வேண்டுமென்று மற்றையோர் எவர்க்கும் புலப்படுத்தாமல், திரு. தனபால் அவர்களுடன் கலந்து பேசி கலைஞர்கள், கைவினை ஒன்றியம் கல்லூரியில் பணி புரிந்த ஆசிரியர்கள், மேலே குறிப்பிட்ட மாணவர்கள் ஆகியோர் ஒன்றாக சேர்ந்து ஒரு ஓவியர்களுக்கான நிறுவனத்தைத் தொடங்கினார். அதுதான் இன்று சோழ மண்டல ஓவிய கிராமம் என்ற பெரும் பெயருடன் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. சோழ மண்டலத்தை தொடங்கி வாங்கப்பட்ட இடத்தில் வேலி போடும் பணி முதல் அங்கு தங்குவதற்கான கொட்டகை அமைக்கும் பணி வரையிலும் தனக்கும் பணியில் ஈடுபட்டோருக்கும் மைலாப் பூரில் தன் வீட்டிலிருந்து சமைத்து உணவினை திரு. தனபால் அவர்கள் சோழமண்டலத்துக்கு தனது சைக்கிளிலேயே எடுத்துச் சென்று வந்தார். அதனை நிறுவிட அவர் உழைத்த உழைப்பு, சிந்திய வியர்வை வரலாற்றின் பக்கங்களில் பொன் எழுத்துக்களில் பதியப்பட வேண்டியவை ஆகும். (அன்றைய காலகட்டத்தில் போக்குவரத்து வசதிகள் ஏதும் அற்ற நிலையைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்).

அவ்வாறு பாடுபட்ட சோழமண்டலத்தின் நிறுவன உறுப்பினர் ஆகிய திரு. எஸ்தனபால் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அதன் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர். பல நேரங்களில் பலரால் ஏமாற்றப்பட்டு இருந்தாலும், ஏமாற்றப்பட்டதை எண்ணி ஏக்கமுறாது, ஏற்ற கலைப் பணியில் கருத்தாய் வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்தார். அவருடைய பலன் கருதாத உழைப்பு

தான் இன்று. மேம்பட்ட நிலையில் இருப்பதற் கோர் காரணம், எனில் மிகையன்று. இவ்வாறு அவர் செய்யத் தவறி தன்னலத்தை மட்டும் கருதியிருந்தால், இன்று தமிழ்நாட்டில் ஓவியர்கள் சிற்பிகள் இத்தகு மேல் நிலையில் இருந்திருக்க வியலுமா? என்பது ஐயமே.

கலையில் அவர்

திரு. தனபால், அவர்களுடைய ஓவியங்கள் பழமையை / மரபைத் தழுவி இருந்தாலும், அதிலும் அவருக்கென்று ஒரு தனி பாணியில் செய்துள்ளார். அவருடைய ஓவியங்களை கண்ணுற்று பார்க்கும்போது பழமையை எவ்வளவு எளிமைப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு எளிமைப்படுத்தி செய்துள்ளார் என்பது நன்கு விளங்கும். எவரிடமும் இம்மாதிரியான ஓவியங்களை இதுநாள் வரையிலும் நான் கண்டதில்லை. அவருடைய ஓவியங்களில் தஞ்சை பெரிய கோயில் கோபுரத்தில் இருக்கும் சிற்பங்களையும் உள்ளிருக்கும் சுவர் ஓவியங்களையும் மற்றும் கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள நரசிபூர், ஹாசன் கோயில்களில் சிற்ப சாயல்களை காண முடிகிறது.

அவர் எந்தவொரு ஓவியத்தையும் வரையும்போது தூரிகையைக் கொண்டு நேரடியாக எழுதும் பழக்கம் உள்ளவர். பென்சிலோ ரப்பர் போன்றவற்றை பயன்படுத்தியதில்லை. இதுநாள் வரை வேறு எவரிடமும் இத்தகு திறனை நான் கண்டதில்லை. பயிற்சி ஓவியத்திறன் ஆகியவை இருந்ததால் அவர் தற்கால ஓவியத்தினை, சிற்பத்தினை அழகுற செய்துள்ளார். உதாரணமாக அவர் செய்த மர சிற்பம் மிக எளிமையாக செய்யப்பட்டு உள்ளதை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக குறிப்பிடலாம். அவர் பணியாற்றிய கல்லூரியில் மேற்கிந்திய பாணி சார்ந்த நிலை முன்பு இருந்த போதிலும், திரு. தனபால் அவர்கள் நமது இந்திய ஓவிய சிற்பக் கலைகளுக்குப் பழுதில்லாமல், இந்திய கலாச்சாரத்தை புகுத்தி, தற்போதுள்ள மேற்கத்திய ஓவியப் பாணியில் தனது சிற்பங்களை செய்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அது மட்டுமல்லாமல் அவர் பல புகழ்பெற்ற தலைவர்களின் சிற்பங்களை தனது பாணியிலேயே செய்துள்ளார். அவர் ஓவியம் மட்டுமல்லாமல் பீங்கானுக்காகவும், நகைகளுக்காகவும் வடிவமைத்துள்ளார். அவர் கண்காட்சிகளில், கலைபடைப்புகளை பார்வைக்கு தகுந்தவாறு அமைப்பதில் வல்லுநர் ஆவர்.

ஆசிரியர் பணி காலத்தில்

திரு. தனபால் அவர்கள் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் நான் சிற்பக்கலை

பயின்று வந்தேன். சிற்பக்கலையில் கோட்டோவிய வகுப்புக்கள் நடத்துவதற்கு சரியான ஆசிரியர் இல்லாததால், நான் சிற்பக்கலையில் இருந்து கோட்டோவியத்தில் தேர்ச்சி பெறுவதற்காக அவருடைய வகுப்பிற்கு செல்வது வழக்கம். அப்போது அவர் மாணவர்களுக்கு எவ்விதத்தில் பயிற்சி தந்தார் என்பதை பல நேரங்களில் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர் மாணவர்களுக்குச் சொல்லித் தரும் விதம் மிகவும் நுட்பமாகவும், எளிமையாகவும் இருக்கும். ஒரு உருவத்தினை மாணவர் வரைந்தால், அதன் மேல் அவர் எதையும் திருத்தாமல் அத்தாளின் பக்க வடிவத்தில் வரைந்து காட்டும் பழக்கம் உள்ளவர். இது மாதிரி பழக்கத்தினை நான் யாரிடமும் கண்டதில்லை. ஒரு ஆசிரியர் திருத்துவது என்றால் மாணவர்கள் செய்ததிலேயே திருத்தப்படுவது வழக்கம். சில மாணவர்களுக்கு சந்தேகம் கேட்கும் நேரத்தில் தானொரு காகிதத்தினை எடுத்து அதில் எழுதி காண்பிக்கும் ஆசிரியராவார்.

இவ்வளவு திறமையும் அனுபவமும் உள்ள ஆசிரியர் பல நேரங்களில் தன் தகுதிக்கு கிடைக்கவேண்டிய பலன்களை இழந்துள்ளார் என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். திரு. தனபாலுக்கு பதவி மோகமின்றி கலையில் அதிக நாட்டம் கொண்டதினால், மாணவர்கள் மத்தியில் அவருக்கு மரியாதையும் மதிப்பும் இருந்ததை நான் கண்கூடாக பார்த்துள்ளேன். அவர் இவ்வாறு இருந்ததினால், இன்றைய ஓவிய சமூகத்தில் அவரால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் திறமைசாலியாக இருப்பதை காண முடிகிறது. இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில்

திரு. எல்.முனுசாமி, திரு. எ.பி.சந்தானராஜ் மற்றும் திரு. ஆர்.பி.பாஸ்கரன் ஆகியோர் சென்னை கலை தொழில் கல்லூரியின் முதல்வர் பதவியினை வகித்துள்ளார்கள் என்பதுடன் ஓவியர்களாகவும் இன்னாள் வரை திகழ்ந்துள்ளார்கள்.

அவருடைய பணிக்காலத்தில் அவருடைய இல்லத்திற்கு செல்லாத ஆசிரியரோ, மாணவர்களோ கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். கல்லூரி படிப்பை முடித்த மாணவர்களும் அவரிடம் நெருங்கிய பழக்கமுள்ளவராக இருந்ததை நான் கண்கூடாக பார்த்துள்ளேன். அது மட்டுமல்லாமல் அவர் முதியவர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் ஓவிய பயிற்சி தருவதில் அவருக்கு இணை அவரே என்று கூறலாம். காரணம் ஆசிரியர்கள் ஒரு வயதிற்கு கீழிறங்கி ஓவியப் பயிற்சி தருவது மிகவும் கடினம். அவர் இறக்கும் தருவாயிலும் குழந்தைகளுக்கும் செய்முறை பயிற்சி தந்தது என்னை மிகவும் வியக்க வைத்துள்ளது. அப்படி பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களில் எனது இரண்டு மகன்களும் அடங்குவர். அவரால் பயிற்சி பெற்ற மாணவர் திரு. அருளரசன் பள்ளி மாணவனாக இருந்த காலம் முதல் இன்று கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியில் அமர்ந்துள்ளார் என்பது அவருடைய பயிற்றுவிப்பு திறமைதான் என்று கூற வேண்டும்.

ஏதோ ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற பின் தன் கடன் முடிந்துவிட்டது என்று நினைக்காமல் தொடர்ந்து தன் வாழ்நாள் இறுதி வரையிலும் மற்றவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக

இருந்த ஆசிரியரை இதுநாள் வரை நான் யாரையும் கண்டதில்லை. மேலும் தமிழ்நாடு ஓவிய நுண்கலை குழுவால் நடத்தப்பட்ட பள்ளி ஓவிய ஆசிரியர்களுக்கான குறுகிய கால பயிற்சி வகுப்புகளில் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார்.

இவருடைய கால கட்டத்தில் தமிழ்நாடு ஓவிய நுண்கலைக்குழு உறுப்பினராகவும், லலித கலா அகாதமி உறுப்பினராகவும், சோழ மண்டல் நிறுவன உறுப்பினராகவும், தென்னிந்திய ஓவியர்கள் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் இருந்தபோது முன்னாள் தமிழக முதல்வர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் இச்சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார். அவருக்குப் பின்பு இச்சங்கத்தின் தலைவராக திரு. தனபால் இருந்துள்ளார்.

முதன்முதல் காங்கிரஸ் கண்காட்சியில் அவரின் வண்ணக்கலை ஓவியத்திற்கு தங்கப் பதக்கமும், தமிழ்நாடு அரசு விருதும், கலை செம்மல் விருதும் லலித் கலா அகாடமி விருதும், தோழமை கல்வி கழக உறுப்பினர் விருது ஆகிய விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறார். மேலும் இவரை லலித் கலா அகாடமி வெளி நாடு செல்வதற்கு தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியுள்ளது.

நடராஜ் சகுந்தலா நாட்டிய நாடகத்தில் ஒரு அங்கம் வகித்து நாட்டியம் ஆடியதற்காக அறிஞர் சி.என்.அண்ணாதுரை இவருக்கு புகழாரம் சூட்டியது மிகப் பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். இவர் ஓவியத்தில் மட்டுமில்லாமல் நாட்டியத்திலும் மிகச் சிறந்து விளங்கினார். நாட்டியத்திற்கு அணியக்கூடிய அணிகலன்களை வடிவமைத்து அவரது நடனத்திற்கேற்ப, அதனை என் முன்னோர்களால் செய்து தரப்பட்டுள்ளது. (இதுபோல் அணிகலன் இதுநாள் வரை யாராலும் செய்யப்படவில்லை என்பது நான் அறிந்ததாகும்.)

இவருடைய ஓவியங்களில் தென்னிந்திய பாணி இருப்பதை யாராலும் இன்று வரை மறுக்க முடியாது.

மனிதப் பற்றுக் கோட்பாடு

திரு. தனபால் அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் கோபமடைந்து நான் கண்டதில்லை. அவருக்கு கோபம் வந்தால் மெளனமாகவே இருந்துவிட்டு சிறிது நேரத்திலேயே மறந்து விடுவார். அவருடைய இல்லத்திற்கு யார் சென்றாலும் அவர்களை தனது வேலையைக் கருதாமல் வந்தவர்களுடன் நீண்ட நேரம் உரையாற்றி அவர்களுக்கு அங்கே விருந்தளித்து, அவர்களை வழியனுப்புவதற்காக சைக்கிளுடன்

பேருந்து நிலையம் வரை சென்று வழியனுப்பி வைப்பது யாருக்கும் இல்லாத ஒரு குணமாகும். அவரிடம் உதவி என்று சென்றவர்களுக்கு அவர் எவ்வகையிலாவது உதவி செய்யத் தவறிய தில்லை.

அவருடைய இல்லத்தில் அவர் எந்த நேரமும் ஓய்வில்லாமல் ஏதேனும் வேலையை செய்து கொண்டிருப்பார். ஓவியம் செய்து கொண்டே அவர் போன்சாய் மரங்கள் வளர்ப்பதில் மிகவும் அக்கரை கொண்டவராக இருந்தார்.

எனது முன்னோர்கள் இக்கல்லூரியில் ஆங்கிலேயர் காலத்திலிருந்து வேலை செய்து வந்தார்கள். சுமார் 1946ஆம் ஆண்டு வாக்கில் திரு. தனபால் அவர்கள் எங்கள் பட்டறைக்கு, நடனத்திற்கு உரிய ஆபரணங்கள் செய்வதற்கான படங்களுடன் வருவார். எனது சிறிய தகப்பனார் திரு. சுந்தரம் ஆச்சாரி இக்கல்லூரியிலேயே பணியில் இருந்தவர். அன்றிலிருந்து திரு. தனபால் அவர்களை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் 1948ஆம் ஆண்டு கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்தேன். நான் சிற்பக்கலை பயிலும்போது திரு. தனபால் அவர்களுடைய வகுப்பிற்கு வரைவதற்காக சென்ற நேரங்களில் அவர் எனக்கு வகுப்பில் அனுமதி தந்ததல்லாமல் எப்படி வரைய வேண்டும் என்பதை சொல்லிக் கொடுத்த எனது ஆசான் ஆவர். அவர் சொல்லிக் கொடுக்கும் விதத்தை ஏற்கனவே சொல்லியுள்ளேன். ஏதோ சில காரணங்களால் நான் சிற்பக் கலையில் இருந்து பட்டயம் பெறாமல் நின்றுவிட்டேன். இக்காரணங்களை அறிந்த திரு. தனபால் 1960ஆம் ஆண்டு என்னை அழைத்து பீங்கான் பிரிவில் வடிவமைப்பான

ராக பணிபுரிய வேலை வாய்ப்பளித்தார்.

என்னுடைய வளர்ச்சியில் அவருக்கு நிறைய நாட்டம் இருந்ததல்லாமல் பீங்கான் பிரிவில் முன்னேற்றத்திற்காக கூடவே இருந்து அறிவுரை கூறினார். இப்படி குடும்பத்திலும், கல்லூரியில் பணிபுரியும் போது ஏற்பட்ட நெருக்கத்தினால் அவருக்கு மகனாகவே இருக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். அவருடைய இல்லத்தில் நான் இருக்கும் போதெல்லாம் அவருடைய பணியினை பார்த்துப் பழகிக்கொள்ள வாய்ப்பிருந்தது. இவ்வாறாக பல ஆண்டுகள் செய்ததின் பொருட்டு நான் இந்நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளேன். அவருடைய அனுபவங்கள் எனக்கு கிடைக்கப்பெறாவிடின் என்னால் இந்த நிலைக்கு வர இயலாது என கருதுகிறேன்.

அவருடைய பணிகள் என்னைக் கவர்ந்ததால், நானும் அவ்வழியிலேயே செல்வதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. ஒரு மனிதன் பிறருக்காக செயல்படுவதால் அவர்களின் நிலை மேலோங்குமே தவிர, கீழ்நிலை அடையாது. இதில் திரு. தனபால் அவர்களும் வெற்றிபெற்ற ஒருவராவார்.

நான் ஒவ்வொரு முறையும் செய்யும் பணிகளில், அக்கறையும் ஆதரவும் அவற்றை மேம்படுத்துவதில் அறிவுரையும் வழங்கியுள்ளார். இதைப்போல் அவர் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியுள்ளார் என்பதை கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன்.

திருவள்ளூரின் துணைவியார் வாசுகி அம்மைப்போல் திரு. தனபால் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி மீனாட்சி அம்மையார் அவர்களும் தனது கணவரின் குணத்தினையே ஒத்திருந்ததால் தான் திரு. தனபால் அவர்களால் மற்றவர்களுக்காக தன் உழைப்பை தருவது சாத்தியமாயிற்று. இன்று திரு. தனபால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறார் என்றால் அதன் பங்கு திருமதி. மீனாட்சி அம்மையார் அவர்களையும் சேரும்.

திரு. தனபாலுக்காக அவருடைய ஓவியங்கள் மற்றும் சிற்பங்களை கண்காட்சி அமைத்து அவருடைய கலைப்படைப்புகளை இதற்கு மேல் வரும் எதிர்கால மாணவ சமுதாயம் பயன்பெறும் அளவில் ஒரு சிறு புத்தகமாக அச்சிட்டு ஆவணம் செய்ததற்காக மீண்டும் ஒருமுறை லலித் கலா அகாடமிக்கு எனது நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(சிற்பி தனபால் மறைந்தபோது எழுதி வெளியான கட்டுரை இங்கே நூற்றாண்டு நினைவுக்காய் மறுவெளியீடு செய்யப்படுகிறது. - ஆர்.)

புல்வாமா தாக்குதல் - தேசப்பற்று அரசியல்..!

தூத்துக்குடி மாவட்டம், கோவில்பட்டி அருகிலுள்ள சீவலப்பேரியில் உள்ள அந்த மண் குடிசை வீடு திடீரென்று பரபரப்பாகிறது. வீரிட்ட அழுகுரல்கள் கேட்கின்றன. அக்கம் பக்கத்தினர் என்ன ஏதுவென்று புரியாமல் அந்த வீட்டைச் சுற்றிக் குழுமுகின்றனர். நாட்டின் எல்லையில் நடந்த குண்டு வெடிப்பின் அதிர்வு அந்த சிறு கிராமத்திலும் மரண ஓலத்தை எழுப்பிச் செல்வதை சொல்லில் வடிப்பது அத்தனை எளிதல்ல. எனினும் அந்த வீட்டின் கடைசி மகன் சுப்பிரமணியனின் மரணத்தில் எழுந்த அழுகுரல்களைத் தாங்கும் சக்தி அந்த வீட்டின் மண்குடிசைக்கு நிச்சயம் இருந்திருக்க முடியாது.

நிச்சயிக்கப்பட்ட மரணத்திற்கு பழக்கப் பட்ட படையணி வீரர்களில் ஒருவராக சுப்பிரமணி இருந்தாலும் நிச்சயமற்ற நாளில் அவரது படுகொலை நடந்துவிட்டது. தனது மரணத்திற்கு ஒரு மணிநேரத்திற்கு முன்பாக பணிக்குச் செல்வதாக தனது மனைவியிடம் தொலை பேசியிருந்தார். மீண்டும் பேசுவதற்கு அவர் இருக்க வில்லை. படையணித் தரப்பி லிருந்து சுப்பிரமணியனின் மரணச் செய்தி மட்டுமே வந்தது. திருமணமாகி ஒன்றரை

ஆண்டுகள் ஆன நிலையில் அவரது மனைவி நிர்க்கதியாகிவிட்டார். வயதான தாய், தந்தையர் உழவுக் கூலிகள். இவர் மட்டுமல்ல..இதே அழுகுரல்கள், இதே அவல நிலை, இதே நிச்சயமற்ற வாழ்வு என பிறிதொரு படைவீரர் சிவசந்திரன் வீடும் துயராரந்து நிற்கிறது. அரியலூர் மாவட்டம் தா.பழூர் கார்டு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர். இளம் மனைவி, இரண்டு வயது மகன். வயதான தாய், தந்தையர் இவர்கள் இரண்டு பேரையும் சுமக்கும் பொறுப்பு மருமகள் தலையில்.

சம்மு-காஷ்மீர் புல்வாமா மாவட்டத்தில் எல்லைப் பாதுகாப்புப் படையில் தொடர் அணியின் மீது காஷ்மீர் தீவிரவாதிகள் என சொல்லப்பட்டவர்கள் நடத்திய தாக்குதலில் பாலியானவர்களில் இவ்விரண்டு தமிழர்கள் உட்பட 46 பேர் உடனடியாக உயிரிழந்துள்ளனர். நாட்டின் பல் வேறு இடங்களிலிருந்து பணியாற்றிய இளம் படைவீரர்கள் தமது விடுமுறையை முடித்துக் கொண்டு பணிக்குத் திரும்பும் நிலையிலே இத்தாக்குதல் நிகழ்ந்து கொண்டுள்ளது.

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் இந் நிகழ்வை பயங்கரவாதத்தாக்குதல் என்று

கண்டித்திருப்பதுடன் இந்தியாவிற்குத் துணை நிற்பதாகக் கூறுகிறது. இந்தியா வழமைபோல இது பாக்கிஸ்தானின் வேலை என்று சொல்வதுடன் நில்லாது பாக்கிஸ்தானுக்கு தான் இது வரையிலாக வழங்கிவந்த மிகவும் வேண்டப்பட்ட நேச நாடு என்ற சிறப்புத் தகுதியை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது.

புல்வாமா தாக்குதலையடுத்து பிரதமர் மோடி தலைமையில் கூடிய பாதுகாப்பு அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் எல்லைப் பாதுகாப்புப் படையினருக்கு சகல அதிகாரத்தினையும் வழங்கிக் கொண்டுள்ளது. இது மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது பாக்கிஸ்தான் எல்லைப் படை வீரர்களையும், காஷ்மீர் தீவிரவாதிகளையும் கட்டுப்படுத்தி, ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான ஆணை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் மறுபக்கத்தில் அப்பாவி காஷ்மீரிகளை கைது செய்து, காவலில் வைக்கவும், சந்தேகத்தின் பெயரில் சுட்டுக் கொல்லவுமே பயன்படும் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் மோடி தலைமையிலான பாஜக அரசு அது பற்றியெல்லாம் இப்போது கவலைப்படத் தயாராக இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய தேசப் பற்றுவை பற்ற வைப்பதற்குப் போதுமான இன்னும் சொல்லப்போனால் அதைவிடக் கூடுதலான நிகழ்வு ஒன்று கிடைத்துவிட்டது. நாடாளுமன்ற தேர்தல் நெருங்கும் நிலையில் பாஜக பாக்கிஸ்தானுடன் போரல்லாத போர் ஒன்றை அறிவிக்கக்கூடும் என்று அரசியல் நோக்கர்கள் ஊகங்கள் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் புல்வாமா நிகழ்வு அவர்களது தேசப்பற்று அரசியலுக்கு வலு சேர்ப்பதாக இருந்து கொண்டுள்ளது.

புல்வாமா தாக்குதல் காஷ்மீரி தீவிரவாதிகள் திட்டமிட்டாலும் அதை நடத்திக் கொடுத்தது பாஜக தலைமையிலான அரசும் உளவுத் துறையும் என்ற பேச்சு இப்போது சமூக ஊடகங்களில் கசிந்து கொண்டுள்ளதை ஒட்டு மொத்தமாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியும் என்று தோன்றவில்லை. தேசத்தையும், தேசப் பற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாக குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ள பாஜக, சங்க பரிவாரக் குழுக்கள், இந்த தாக்குதலுக்கு காரணமாக எப்படி இருக்க முடியும் என்ற கேள்வி அரசியல் அப்பாவிசுடையதாகவே இருக்க முடியும். கொலை செய்யும் நோக்கத்துடன் வருபவனுக்கு கதவைத் திறந்து வைத்தாலே போதுமானது தான். வேறு உதவிகள் செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. குறிப்பாக உலகின் மூன்றாவது தரைப்படை வலுகொண்ட இந்திய படையணித் தொடர்புடைய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள்

சோடையானவையாக இருக்க முடியாது. குறிப்பாக தீவிரவாதிகளும், அன்டைநாட்டு உளவுப் பிரிவினரும், அவர்களது ஊடுறவும் படையினரும் கழுக்கமான நடவடிக்கைகளை கவனித்து பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளில் எந்நேரமும் கவனத்தைக் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சம்மு-காஷ்மீர் தேசிய நெடுஞ்சாலை என்பது இந்திய அதி உயர் பாதுகாப்பின் ஓர் முக்கிய நரம்போட்டமாகும். அதில் ஏற்படும் சீர்குலைவு என்பது இந்தியாவின் இதயப்பகுதியையே உலுக்கக் கூடியதாகும் எனவே அந்தப் பகுதியில் சம்முலிருந்து காஷ்மீருக்கு திரும்பிக் கொண்டிருந்த வாகனத் தொடர் அணியின் மீது மிக அருகிலிருந்து தாக்குதல் தொடுக்க முடிகிறது என்பதே மிகப் பெரிய பாதுகாப்புத் தொடர்பான அவமானமாகும்.

கிட்டத்தட்ட 76 பேருந்துகளில் 2700 படை வீரர்களை ஏற்றிக் கொண்டு அணி வகுத்துச் சென்ற வாகனங்கள் மீது சுமார் 300 கிலோ ஆர்.டி.எக்ஸ் வெடி மருந்துகளுடன் ஊடறுத்துச் சென்ற கார்பியோ கார் வெடிக்க வைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக நன்கு திட்டமிட்டு, காத்திருந்து அதிகமான வீரர்கள் செல்லும் பேருந்தை குறி வைத்து அந்த கார் நகர்ந்து சென்று அந்தப் பேருந்தைத் தகர்த்துக் கொண்டுள்ளது. தாக்குதலை நடத்தியது பாக்கிஸ்தானைத் தளமாகக் கொண்டு செயற்படும் காஷ்மீரி தீவிரவாத அமைப்பான ஜெய்ஷ். இ.முகமது என்ற அமைப்பு என்றும் வாகனத்தை படையணியினர் மீது மோதி தற்கொலைத் தாக்குதல் நடத்தியது புல்மாவா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முகமது என்றும் தாக்குதலுக்கு ஒரு சில மணிநேரம் கழித்து வெளியிடப்பட்டப் பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சின் அறிக்கை சுட்டிக் காட்டி கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறது.

காஷ்மீரின் வரலாறு காணாத பெரும் தாக்குதலாக, ஒரே நேரத்தில் இவ்வளவுப் படைத் தரப்பினர் கொல்லப்பட்டதும் இதுவே முதல் முறையாகும் அப்படியென்றால் உளவுத் துறையினரும், பாதுகாப்புப் படையினரும் மிக கவனமாகவே தமது பணிகளைச் செய்து வந்தனர் என்பதைக் கருதலாம். தீவிரவாதிகள், பாக்கிஸ்தான் ஊடுறுவல் படையினர் நவீன ஆயுதங்கள், தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் ஆயிரம் இருந்தும் துல்லியத் தாக்குதலுக்குப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் மோடி அரசும், அதன் உளவுத் துறையும் இவ்வளவுப் பெரிய தாக்குதல் நடக்க இருப்பதை எப்படி ஒரு துரும்பளவு கூட கண்டறியத் தவறியது என்பது கேள்விக்குறியாகும்.

முன்னபெப்போதுமில்லாத வகையில் போர் வீரர்களின் மரணித்த உடலங்கள் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்களது வீர மரணம் பெருந்திரள் அஞ்சலிகளாக மாற்றப்படுகின்றன.

வழமையாகப் படையணியினர் சம்முவி லிருந்து காஷ்மீருக்கோ, அல்லது காஷ்மீரி லிருந்து சம்முவிர்கோ உலங்குவானூர்திகளி லேயே அழைத்துச் செல்லப்படுவர். தற்போதய நிலையில் மோசமான வானிலைக் காரணமாக பேருந்தில் அழைத்துச் செல்லப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், தாக்குதலுக்கு முன் தினமே படையினர் மட்டும் பயன்படுத்தும் வகையில் போக்குவரத்திற்குத் திறந்துவிடப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே தீவிரவாதத் தாக்கு தலுக்கான வாய்ப்புகள் நிலவுவதாக உளவுத் துறை மற்றும் எல்லைப் பாதுகாப்புப் படைத் தரப்பில் சில தகவல்கள் இருந்ததையடுத்தே அப்பாதை ஏற்கனவே மூடி வைக்கப்பட்டிருந் திருக்கிறது. துல்லியத் தாக்குதலுக்குப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் மோடியும், அதன் பரிவாரப் படைகளும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமனும் இந்தத் தாக்குதலுக்கு பொறுப் பேற்க வேண்டியவர்களாக இருக் கிறார்கள். ஆனால் தாக்குதலுக்கான காரணங் களைக் கடந்து அதற்கு அப்பால் அவர்கள் தேசப் பெருமிதம் பற்றிப் பேசுவதிலும் நாட்டின் சகலப் பகுதிகளையும் தேசப்பற்றுக் கான சோதனை முயற்சியாக இந்நிகழ்வை மாற்றுவதிலுமே கவனத்தைக் குவித்துக் கொண்டுள்ளனர்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தலையொட்டி தேசப்பற்றும், போர் குழலும் செயற்கையாக உருவாக்கப்படுவது பாஜக விற்கு புதிதல்ல என்றாலும் இம்முறை தாக்குதலுக்காகத் தேசப்பற்றா, தேசப்பற்றிற்காகத் தாக்குதலா என்ற அளவிற்கு சகிக்க இயலாத வகையில் காஷ்மீர் தாக்குதல் பாஜக மற்றும் அதன் தேசப் பற்றுக் குழுக்களால் அணுகப்படுவதாக இருக் கிறது. இதுவரையிலில்லாத வரலாறு காணாத வகையிலான தாக்குதலுக்கு துல்லியத் தாக்குதல் புகழ் மோடி அரசு அவமானப்படுவதை விட்டு விட்டு அதைத் தேசப் பெருமிதமாக, தேசப் பற்றிற்கான அறைகூவலாக மாற்றுவதும் படை வீரர்களது பிணங்கள் மீது நின்று அரசியல் செய்து அதை வாக்குகளாக மாற்றும் அரசிய லும் மோசமானதாகும். புல்வாமா ஊடுருவுத் தாக்குதலையடுத்து பிரதமரும் அவரது அமைச் சரவை சகாக்கள். பரிவாரங்கள் நாடெங்கும் தேசப்பற்றுத் தீயை மூட்டி அதில் அவர்கள் குளிர் காய்வதுடன் தேசப்பற்றைச் சோதிக்க சோதியில் கலக்க மக்களை அழைக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக படை வீரர்களின் படுகொலைக்கு சிறுபான்மையினத்த வரை முன் நிறுத்தி அவர்களை குற்ற உணர்வில் தள்ளும் போக்கை அவர்கள் ஒரு கொள்கையாகவே கொண்டுள்ள னர். பாஜக மற்றும் சங் பரிவார அமைப்புத் தலைவர்களின் பேச்சுக்கள் அனல் கக்குகின்றன.

பிரதமர் மோடி தமது அரசின் பாது காப்பு நிறுவனங்களின் போதாமைகள் பற்றிப் பேசாமல் பாக்கிஸ்தானை எச்சரித்துக் கொண் டிருக்கிறார். நினைத்துப் பார்க்க இயலாத வகையில் பதிலடி கொடுக்கப்படும் என்று சவால் விட்டுக் கொண்டுள்ளார். தமது தவறு களுக்கான எதிரியாக அவர் பாக்கிஸ்தானைக் கண்டடைந்து கொண்டுள்ளார். பாரிவாரங் களோ உடனடியாக பாக்கிஸ்தான் மீது போர் தொடுக்க அறைகூவல் விடுக்கின்றன விட்டால் அவர்களே பாக்கிஸ்தான் எல்லைக்குள் புகுந்து விடுவார்கள் போல ஆவேசப் பேச்சுக்களால் நாட்டை உலுக்கியெடுக்கிறார்கள். ஒரு போர் மூளுமானால் அதன் அழிவு மட்டுமே இரு தரப்பிற்கும் எஞ்சும் என்று தெரிந்தும் இவர்கள் பேசுவது வேடிக்கையாகத்தான் உள்ளது. குறிப்பாக ஒற்றை வல்லாதிக்க உலக மய வணிக அரசியலில் போர் யாருக்காக நடத்தப்படுகிறது, யாரை எதிர்த்து நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப் பாக்கிஸ்தானோ, இந்தியாவோ முடிவு செய்ய முடியாது என்பதைத் தெரிந்தும் போர் தொடுப்பது பற்றி இவர்கள் பேசுவது உள்நாட்டு அரசியல் அறுவடைக்கு மட்டுமே உதவ முடியும். அதைத்தான் அவர்கள் செய்து கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை புரிந்துகொள் வது எளிதுதான்.

சமூக வலைதளங்களில் வழமை போல பாஜக பரிவாரங்கள் தமது ஒட்டுவேலையை மும்முரமாக நடத்திக் கொண்டுள்ளார்கள். ஏற்கனவே ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் ராகுல் காந்தி தனது பணப்பொதியிலிருந்து எதையோ எடுத்துக் கொண்டிருக்க வலைதள ஒட்டாளர் கள் தமது திறமையை ராகுல் ஆபாசப் படம் பார்ப்பது போல பதிவிட்டிருந்தார்கள் அவற்றிலும் பார்க்க தற்போது எல்லைப்படைத் தாக்குதல் குறித்து உலா வரும் கோரமான புகைப்படங்கள் பல ஒட்டு வேலைகளுடன் காணக்கிடைக்கின்றன. இவற்றில் பல தேசப் பற்றை பொதுமக்களிடம் விதைக்கும் அல்லது உடனடியான உணர்வுகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்று தொடர்புடையவர்கள் கருதினாலும்,

காக்கைச் சிறுக்கினிலே
மார்ச் 2019
20

படைவீரர்களிடம் அது எத்தகைய எதிர்வினைகளை உண்டாக்கும் என்பது பற்றி கவலைப்பட விரும்பாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் எல்லைப்பாதுகாப்புப் படை சமூக ஊடகங்களில் பரப்பப்படும் இவ்வாறான புகைப்படங்களில் எதுவித மெய்யுமில்லை என்று அறிக்கை வெளியிடுமளவிற்கு தேசப் பற்றாளர்களின் ஒட்டுவேலை தேசப்பற்று சென்று கொண்டுள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது நமக்கு 2001 செப்தம்பர் 11 இல் அமெரிக்க நாட்டில் ஆப்கானிஸ்தான் தீவிரவாதிகள் நடத்தியத் தாக்குதல்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. அமெரிக்க நகரங்களை அல்கொய்தா இயக்கம் தாக்கப் போகிறது என்ற உளவுச் செய்திகள் இருந்தும் அதை அனுமதித்ததாக அன்றைய அமெரிக்க அதிபர் புஷ் மீது இன்றும் குற்றம் சாட்டுவோர் இருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பு அமைப்புகளை, ஏற்பாடுகளைச் சற்றே தளர்த்தியதன் வழி தமது அரசியல் செல்வாக்கை மட்டுமல்லாது உலகெங்கும் இருக்கும் அமெரிக்க எதிர்ப்பாளர்கள், போராளி இயக்கங்களை தடைசெய்து 'பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான யுத்தமாக' அதை மாற்றிக் காட்டினார் அவர். இறுதியில் வளைகுடா நாடுகளின்-ஆப்கானிஸ்தான் உட்பட நாட்டின் கட்டுப்பாடுகளும் எண்ணெய் குதங்கள் பலவும் அமெரிக்காவின் வசம் வந்தன. அமெரிக்க இரட்டைக் கோபுரத்தை எதிர்பாராத வகையில் அல்கொய்தா வினர் தாக்கினர் என்றே வைத்துக் கொண்டாலும் பென்டகன் தாக்கப்பட்டதை எப்படி எடுத்துக் கொள்வது. (அதுவும் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே பென்டகனின் மீதான தாக்குதல் இருந்தது.) சொந்த மக்கள் 2500 பேர் வரை பலி கொடுக்கப்பட்ட அந்த தாக்குதலின் அறுவடையை ஜார்ஜ் புஷ் மட்டுமல்ல, உலகெங்கும் உரிமைக்காக போராடும் போராளிகளுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்கும் நாடுகள் அத்தனையுமே சேர்த்து அறுவடை செய்து கொண்டன.

அல்கொய்தாவினர் அமெரிக்க நகரங்களை விமானங்களைக் கொண்டு நடத்திய தாக்குதல் காணொளிகள் ஒரு நாடகத்தனமாக இருந்ததை அரசியல் நிபுணர்களும், காணொளி ஆய்வாளர்களும் ஏற்கனவே பதிவு செய்துள்ளனர். ஏறக்குறைய காஷ்மீரில் நடைபெற்ற புல்வாமா தாக்குதல், சரியாகவோ, தவறாகவோ, பாஜகவினருக்கு அவ்வாறானதொரு வாய்ப்பையே நல்கிக் கொண்டுள்ளது. காஷ்மீரி விடுதலை இயக்கங்களுக்கான அரசு முறையிலான பாதுகாப்பை அரசு ரத்து செய்து கொண்

டுள்ளது. இது பேசும் சக்திகளாக உள்ள காஷ்மீரி இயக்கங்களுடனான உறவுகளை பாதிக்கும் என்பதை அரசு உணர்வதாகத் தெரியவில்லை. எங்களுக்கு அரசு பாதுகாப்புத் தேவையில்லை. மக்களே பாதுகாப்பு என்று தீவிரவாத இயக்கத் தலைவர் ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொண்டுள்ளார். காஷ்மீரி இயக்கங்கள் சில தேவையற்ற பழிவாங்கல்களை நிறுத்திவிட்டு பேச்சு மேசைக்கு வர ஆவேசமற்ற அறிக்கைகளை வெளியிட்டு இந்திய அரசைக் கோரிக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசோ இது எதையும் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் தாக்குதலுக்கான சகல உரிமைகளையும் அரசுபடைகளுக்கு வழங்கிக் கொண்டுள்ளது நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கவே உதவுவதாக இருக்கிறது. இருக்கும்.

பழிக்குப் பழி என்ற பேச்சுக்கள் காஷ்மீரி லிருந்து கன்னியாகுமரி வரைக்குமான ஒற்றைச் சொல்லாக, ஒற்றை மந்திரமாக உச்சரிக்கப்படுகிறது. தாக்குதலுக்கு விரைவில் பழி தீர்ப்போம் என்று பிரதமர் சூளுரைக்கிறார். நாட்டுமக்களைப் போலவே தமது இதயத்திலும் கனல் பற்றி எரிகிறது என்கிறார் அவர். பாகிஸ் தானுடன் வணிக ஒப்பந்தங்களை அருண் ஜேட்லி ரத்து செய்துள்ளார். அரசு ஆதரவு இயக்கங்கள், விஐபிக்கள் என ஒட்டு மொத்தமாக நாட்டுப்பற்று முழக்கங்களை, போர் வெறி தூண்டும் பேச்சுக்களை உலவவிட்டுக் கொண்டுள்ளனர். இந்தியர்கள் யாராவது தீவிரவாதத்தை ஆதரித்தால் அவர்களைச் சுடுங்கள் என்கிறார் மல்யுத்த வீரர் கோகேஸ்வர்த். கிரிக்கெட் வீரர் ஒருவர் பாகிஸ்தானை தனிமைப்படுத்தவும், போர் தொடுக்கவும் கோருகிறார். தமது சுரண்டல் மூலங்களைப் பாதுகாக்க, எல்லைக்கு அனுப்பப்படும் வீரனின் உடலை அவர்கள் ஓர் முதலீடாகக் கருதுவதை விட வேறு தேசத்துரோகம் இருக்க முடியாது என்பதை அவர்களது ஆவேசப்பேச்சுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

இதற்கிடையே, காஷ்மீரின் முன்னாள் முதல்வரும் மிதவாத அரசியல் தலைவருமான பாலீருக் அப்துல்லா வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்துக் கொண்டுள்ளார். "காஷ்மீரிகளை அடிக்காதீர்! எங்களுக்கும் இந்தத் தாக்குதலுக்கும் எதுவித தொடர்புமில்லை. நாங்கள் தீவிரவாதத்தின் பக்கமும் இல்லை. நாங்கள் விரும்புவதெல்லாம் கன்னியமான வாழ்க்கையும், கல்வியும், இரண்டு வேளை உணவும் தானே தவிர, அரண்மனைகளைக் கட்ட விரும்பவில்லை. என்பதுடன், காஷ்மீர் சிக்கல் அரசியல் வழியில் தீர்க்கப்படும் வரை இதுபோன்ற

தாக்குதல்கள் தொடரும் என்றே அஞ்சுகிறேன்!” என்று கண்ணீர் மல்கியுள்ளார். ஆனால் இது எதுவும் காதில் விழாத அளவிற்கு ஆவேசமிக்க நமது தேசப்பற்றாளர்களின் குரல்களுக்கிடையே பாஃருக்கின் அனுபவம் முதிர்ந்த முதிர் குரல் அமிழ்ந்துதான் போய்க் கொண்டுள்ளது. பாகிஸ்தானை தனிமைப்படுத்துவதாகச் சொல்லி, காஷ்மீரை தனிமைப்படுத்துவதன் வழி காஷ்மீரிகளை, அவர்களது மனங்களை வெல்வது அத்தனை எளிதாக இருக்கப்போவதில்லை.

முன்னபெப்போதுமில்லாத வகையில் போர் வீரர்களின் மரணித்த உடலங்கள் காட்சிப் படுத்தப்படுகின்றன. அவர்களது வீர மரணம் பெருந்திரள் அஞ்சலிகளாக மாற்றப்படுகின்றன. புல்வாமா தாக்குதல் மரணங்களும் அதற்கு விலக்கல்ல. மலர் வளையத்துடன் அரசியல் தலைவர்கள் பாஃருக்கை வெக்கும் சோதனையில் அல்லது தமது தேசப்பற்றை உறுதி செய்வதற்கு நாடெங்கிலும் வீரர்களின் உடல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் திறந்த வெளி மைதானங்களின் வரிசையில் காத்திருந்து அஞ்சலி செலுத்திச் செல்கின்றனர். ஏதமற்ற அப்பாவி வீரனுக்கு அவனது மரணத்தின் பின்னதாகக் கிடைக்கும் ஒரே அங்கீகாரமாக இவற்றை ஏற்றுக் கொள்வோம். ஆனால் அதற்கும் அப்பால் கார்க்கில் போரற்றப் போரில் உயிர் நீத்த போர்வீரனின் சுவப்பெட்டியில் கூட ஊழல் செய்தவர்களின் போலிக் கண்ணீரும் இந்த இறுதிச் சடங்குகளில் அவ்வீரனின் உடலத்தை நணைத்துச் செல்கின்றன என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது.

தமிழகத்தின் தேசப்பற்றாள அரசியல் வாதி ஒருவர் இறந்த வீரர்களுக்கு சிலைவைப்பது பற்றி பேசுகிறார். மோசமான பல அரசியல் தலைவர்களின் சிலைகளிடையே ஏதுமறியாத அப்பாவி வீரர்களுக்கு சிலை வைப்பதில் மாற்று கருத்து இருக்க வேண்டியதில்லைதான். ஆனால் சுப்பிரமணியன்களும், சிவச்சந்திரன்களும் மட்டுமே உயிர் நீக்கும் போரில் நாட்டின் உயர் பதவியிலிருப்போர், அரசியல்வாதிகள், அதிகார வர்க்கத்தினர் பார்ப்பனிய-பணியா உயர் குழாத்தினர் இந்த உடல்களிடையே எங்குள்ளார்கள் என்ற கேள்வி எழவே செய்கிறது. மேல் மண் அவர்களுக்கும், கீழ் மண் சுப்பிரமணியன்களுக்கும், சிவச்சந்திரன்களுக்கும் என்பது என்ன வகையான தேசப்பற்று. என்ன வகையான அரசியல்? மரணித்த வீரனின் சொந்தங்களுக்கு மண் குடிசை அவனது மரணத்தைச் சொந்தம் கொண்டாடுவோருக்கு அவனது பெயரில் மணி மண்டபமும் வெங்கலச் சிலையும்! வாய்க்கரிசி அவனுக்கு, வாக்குகள் வேறு எவருக்கோ?

இந்தியாவின் முதல் பெண் பைலட் ரேஷ்மா நிலோ.பர் நாஹாவுக்கு 'நாரீ சக்தி புரஸ்கார் விருது'

கல்கத்தா துறைமுகக் கழகத்தில் 'மளரன் பைலட்' ஆகப் பணியாற்றுகிறார் ரேஷ்மா நிலோ.பர் நாஹா என்கிற பெண். இன்னும் பெண்கள் காலடி வைக்கத் தயங்குகிற துறையில் துணிந்து பயிற்சியாளராகச் சேர்ந்து, ஏழாண்டு கடுமையான உழைப்புக்குப் பின்பு சென்ற ஆண்டு இந்தியாவின் முதல் கப்பல்துறை பெண் பைலட் ஆனவர்.

கப்பலின் இஞ்சின், டெக் ஆகிய இரு பகுதிகளிலும் பணியாற்றுவதற்கான சிறப்பு பி.எ. (மேரைன் டெக்னாலஜி) பட்டத்தை ராஞ்சி பிட்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றவர். இவரது பாதையில் ஏற்பட்ட தடைகளால் நான்காண்டு பயிற்சியை ஏழாண்டுகளாக நீட்டித்த யோதும், ஆபத்து நிறைந்த பணியில் சற்றும் மனவலிமை குன்றாமல், நிகரற்ற திறனுடன் சிறப்பாக உழைத்துள்ளார்.

இந்திய அரசின் மகளிர் குழந்தைகள் வளர்ச்சி அமைச்சகம் ரேஷ்மாவுக்கு 'நாரீ சக்தி புரஸ்கார்' (பெண்களை அதிகாரப்படுத்தும் விருது) விருதை அறிவித்திருக்கிறது. வரும் மார்ச் 8 அன்று சர்வதேச மகளிர் தினத்தில் இந்திய குடியரசுத் தலைவர் இந்த விருதினை வழங்குவார்.

சென்னை 'ஊருணி ஃபவுண்டேஷன்' என்ற தனியார் அமைப்பு 'பணியில் சாதித்த பெண்' விருதினை மார்ச் 2 அன்றும், கவசம் தொலைக்காட்சி சிறந்த பெண் சாதனையாளர் விருதினை மார்ச் 9 அன்றும் ரேஷ்மாவுக்கு வழங்க விருக்கின்றன.

சாதனையாளர் ரேஷ்மா நிலோ.பர் காக்கை ஆசிரியர் குழுவில் உள்ள எழுத்தாளர். மொழிபெயர்ப்பாளர் அமரந்தா - விஞ்ஞானி நடராசன் தம்பதியரின் மகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கப்பலோட்டும் தமிழ்ச்சி, ரேஷ்மா நிலோ.பருக்கு காக்கைக் குழுமத்தின் நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்கள். - ஆசிரியர் குழு

சாதிய வசைபாடல்

அருந்தியர் சமூகத்தை முன்வைத்து

இக்கட்டுரை 2013 ஏப்ரலில் 06.07 ஆகிய திகதிகளில் லண்டனில் நிகழ்ந்த இலக்கியச் சந்திப்பில் ஆற்றிய உரை. சில மேலதிக திருத்தங்களுடன் இப்போது உங்கள் முன்...

நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அடையாளங்களாக பிளவுண்ட சமூக அமைப்பிலேயே ஒரு அங்கமாக ஆக்கப்படிருக்கிறோம். ஒன்றில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற அங்கமாகவோ அல்லது ஆதிக்கத்துக்கு பலியாகும் அங்கமாகவோ இருக்கத்தான் செய்கிறோம். இதில் எவரும் விதிவிலக்கில்லை. ஆதிக்க சமூக கட்டமைப்புக்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சாதியத்தின் இருப்பு தேவைப்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

இலங்கை தேசத்தில் மதவாதம் நிறுவனமயப்பட்டிருப்பதைப்போல, இனவாதம் நிறுவனமயப்பட்டிருப்பதைப்போல, ஆணாதிக்கம் நிறுவனமயப்பட்டிருப்பதைப்போல, வர்க்க சமுதாயம் நிறுவனமயப்பட்டிருப்பதைப்போல, சாதியமும் பலமாக நிறுவனமயப்பட்டிருக்கிறது. காலத்துக்கு காலம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோ, ஒன்றுக்கு மேற்படும்

கோலோச்சும் ஏனையவை அவற்றுக்கு அடுத்தாற்போல படிநிலைவரிசையுறும்.

இலங்கையின் சாதிய சமூகமானது மூன்று பிரதான போக்குகளாக மூன்று சமூகங்கள் மத்தியில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது எனலாம். வடக்கு கிழக்கு தமிழர் மத்தியில் நிலவும் சாதியமைப்பு, சிங்கள சமூகத்தில் நிலவும் சாதியமைப்பு மற்றும் இந்திய வம்சாவளியினர் மத்தியில் நிலவும் சாதியமைப்பு. இவற்றுக்குள்ளும் உட்சாதிக்கட்டமைப்பு நிலவவே செய்கின்றன. உதாரணத்திற்கு மட்டக்களப்பில் நடைமுறையிலுள்ள சாதிமுறை.

“சாதிமுறை” எனும்போதே அங்கு “சாதியானது முறை”ப்படுத்தப்பட்டது என்பதைச் சுட்டுகிறது. இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளியினர் மத்தியில் உள்ள சாதிகள் இந்திய சாதியமைப்பை ஒத்திருந்தாலும் இந்திய சாதியமைப்பை ஒத்திருந்தாலும் இரு நூற்றாண்டு கால இடைவெளிக்

குள் சில மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. இந்திய வம்சாவழி மக்களின் எண்ணிக்கையில் பெரும் பாலானவர்கள் தலித் மக்களாவர். ஆங்கில காலனியாதிக்கத்தின் போது தோட்டத் தொழிலுக்காகப் பெருமளவில் கொணரப்பட்டவர்கள் இவர்கள். பின்னர் மலையக தோட்டங் களுக்காகவும், நகரசுத்தித்தொழில், ஆலைத் தொழில், துறைமுகம் சார் தொழிலுக்காகவும் கொணரப்பட்டவர்கள்.

இலங்கையில் போதிய உழைப்பாளர் வளம் இல்லாத நிலையிலும், இலங்கையில் பெரும்பான்மை சிங்களவர்கள் அத்தொழிலை மேற்கொள்ள மறுத்ததாலும், தமிழகத்தில் பஞ்சத்தை செயற்கையாக ஏற்படுத்தி, அதில் பாதிக்கப்பட்ட விளிம்புநிலை மக்களை கொத்தடிமைகளாக கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். எனவேதான் இந்த விளிம்புநிலையினர் குறித்து எழுதுகின்ற ஆய்வாளர்கள், தமிழகத்திலிருந்து மக்கள் மாத்திரம் இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை அவர்களோடு சாதிக்கட்டமைப்பையும் அப்படியே அவர்களோடு பெயர்த்துக் கொணர்ந்தனர் என்பர். அது ஆங்கில நிர்வாக முறைமையின் முகாமைத்துவ படிநிலைக்கு மிகவும் கைகொடுத்தது.

ஆக அதிகாரத்துக்கு அடிபணியும் இயல்பை இயல்பாகவே கொண்ட சாதியக் கட்டமைப்பை பிரதியீடு செய்வதன் மூலம் தமது அதிகாரத்துவத்தை எளிமையாக நிறுவி விடலாம் என்ற ஆங்கிலேயர்களின் கணிப்பு தவறாகிவிடவில்லை. அதில் வெற்றி பெற்றார்கள். இந்தியர்களை தமது காலனித்துவத்திற்குள் இருந்த எந்தெந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் ஏற்றுமதி செய்தார்களோ அங்கெல்லாம் இந்த சாதிய உத்தி கைகூடியது.

குறிப்பாக தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட “கொத்தடிமைகளில்” பெரும் பாலானோர் தலித்துகளாகவே இருந்தனர். எனவேதான் இலங்கை இந்திய வம்சாவளியினரை ஒரு தலித் சமூகமாகவே இலகு வாக அடையாளம் காணப் பட்டு வந்துள்ளது.

1815இல் கண்டியை கைப்பற்றியதோடு முழு இலங்கையையும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்ததன் பின்னர் தான், தமது வர்த்தகத்தையும் காலனித் துவத்தையும் உறுதியாக நிலைநிறுத்த தமக்கான ஏற்றுமதி உற்பத்திகளை

மேற்கொள்ளத் தொடங்கியதுடன், நிர்வாகப் பிரதேசங்களையும் மீள்வரைவு செய்து ஆங்காங்கு நகராக்கத் திட்டங்களையும் மேற்கொண்டார்கள். அதன் பின்னர் இலங்கையில் நகரசபைகள் 1865இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நகரசுத்தித் தொழிலுக்காகவும் தமிழகத்திலிருந்து ஏராளமான தொழிலாளர்கள் இறக்குமதி செய்யப் பட்டார்கள். சுத்திகரிப்பு தொழிலுக்கென்றே விசேடமாக அவர்கள் அருந்ததியர்களைத் தெரிவு செய்தார்கள். காலப்போக்கில் அரச காரியாலயங்களுக்குமாக சுத்திகரிப்பு தொழிலுக் காக அருந்ததியர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். இலங்கையில் எங்கெல்லாம் நகரசபை, பிரதேச சபைகள் நிறுவப்பட்டனவோ எங்கெல்லாம் அரச கட்டடங்கள் நிறுவப்பட்டனவோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள்.

சுத்திகரிப்பு என்பது இன்றைய காலங் களைப்போல எளிதானதாக இருக்கவில்லை. கையால் மலம் அள்ளுவதும், குழி கக்கூஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற கழிவறை குழிகளி லிருந்து வாளிகள் மூலம் அள்ளிக்கொண்டு சென்று எறிவதும் அவர்களின் பணியாக இருந்தது. சுமக்க கடினமான மலம் நிறைந்த வாளிகளை தலையில் வைத்தே சுமக்க நேரிட்டது. இந்த நிலைமை இலங்கையின் சுதந்திரத்தின் பின் ஏறத்தாழ 70கள் வரை இருந்தது.

இன்றைய இலங்கையின் சாதியக் கட்டமைப்பில் இன்றிமையாத கவனிப்பு குரிய சமூகமாக அருந்ததியர்கள் காணப்படுகிறார்கள். சமூக மாற்றத்துக்கான செயற்பாட்டாளர்களோ, அரசியல் சக்திகளோ, ஆய்வாளர்களோ ஊடகங்களோ கண்டுகொள்ளாத ஆனால் கண்டுகொள்ளப்படவேண்டிய சமூகமாகவும் அருந்ததியர் சமூகம் ஆளாகியிருக்கிறது. ஒரு வளமற்ற, பலமற்ற, ஆதரவற்ற சமூகம் என்றள வில் தமக்காக தாமே போராடும் சமூகத்தவர்கள்

அவர்கள். அதற்கான திறனற்ற ஒரு சமூகமாகவும் இருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகையில்லை. தமது வரலாற்றுப் பின்னணி குறித்து எந்த போதிய பதிவுமில்லாத சமூகமும் கூட. வாய்மொழி மூலம் கடத்தப்பட்ட சில தகவல்கள், மற்றும் சில அமைப்புகளின் எஞ்சிய ஆவணங்களும் மாத்திரமே அருந்ததியர் சமூகம் குறித்த ஓரளவு உண்மைகளை

Arular (Arudrugan) wrote on 30th 2013

No, Thanks India

I don't think the Eelam Tamils are looking for the patronage from India or from Tamil Nadu. For the last thirty years, Sarkil India has only used the Eelam Tamils for its strategic expansionism and it wants to continue this further by shedding false tears. It is responsible for all the sorrows and suffering of the Tamil people for the last thirty years.

This Minister by using the term Northern Tam shows himself as part of the conspiracy to hand to the Muslims. He is one who thinks that the Lanka are Indians and coolies who had no Lanka and they can be traded like it are there to be to Sri Lanka which holds about

வெளித்தெரிய வைத்திருக்கிறது. இலங்கையில் அருந்ததியர்கள் ஏன் பேசாப்பொருளாகப் போனார்கள், ஏன் பேசுபொருளாக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை அலசும் இக்கட்டுரை, குறிப்பாக “சாதியச் சாடலுக்கு” அதிகம் பலியாகிய இலங்கை சமூகம் என்கிற போக்கில் கவனம் குவிக்கிறது.

சாதியம் நிறுவனமயப்பட்டது, வடிவ ரீதியில் அது தகவமைத்து, வெவ்வேறு வடிவம் கொண்டு மாறக்கூடியது.

சாதியச் சாடல்

ஒருவரையோ அல்லது ஒரு சமூகக் குழுவையோ சொல்லால் கூடியபட்சம் புண்படுத்த வேண்டுமென்றால் உச்ச ஆயுதமாக சாதிய வசவு இருக்கிறது. இன்று அது மேலும் மேலோங்கி வளர்ந்துமிருக்கிறது.

தமது வெறுப்பையும், சகிப்பின்மையையும், ஆத்திரத்தையும், எதிர்ப்பையும் வெளிக் காட்ட இந்த சாதியச் சாடல் ஊன்றி நிலைபெற்றிருக்கிறது. ஒருவரை, அல்லது ஒரு குழுவை/குழுமத்தை உணர்வு ரீதியில் கீழிறக்கி அகமகிழ வேண்டுமென்றால் இன்று இதோ சாதி இருக்கிறது.

இதில் உள்ள வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்த சாதியச் சாடலுக்கு ஆளாகிறவர் சம்பந்தப்பட்ட சாதியாகவோ ஏன், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியாகவோ கூட இருக்கவேண்டிய தில்லை. யாராகவும் இருக்கலாம். ஆக எந்த ஒருவரையும் இலகுவாக உச்சபட்சமாக உணர்வு ரீதியில் தாக்குதலை நிகழ்த்த வேண்டுமென்றால் அது சாதிய வசவால் தான் முடியும் என்று உயர்சாதி மனம் சொல்கிறது. இதிலும் உள்ள வேடிக்கை என்னவென்றால் ஏற்கனவே சாதிய அவமானங்களுக்கும், சாதியச் சாடலுக்கும் ஆளாகிய சாதியினர் கூட இன்னொரு ஒடுக்கப்பட்ட சாதியின் மீது அதே அளவான வசவை நிகழ்த்துவது தான்.

மேல்சாதி ஆண்மனம் என்பது மேலதிகமாக பெண்பாலுறுப்பை, அல்லது பெண்பாலுறவை சாடுகின்ற தூஷணத்தையும் இந்த சாதிய சாடலுடன் கோர்த்து சொல்லும் போது அதற்கு மேலதிக பலம் கிடைப்பதாக நம்புகிறது. அதையே நிறைவேற்றியும்விடுகிறது.

கீழ்சாதி வெறுப்பு கட்டமைக்கப்பட்டதென்பது வெறும் தற்செயல் நிகழ்வல்ல. சாதி இருப்புக்கு அது தேவைப்படுகிறது. உயர்சாதி கட்டுக்கோப்புக்கும், அது புனைந்துள்ள அகமண உறுதிக்கும் அது அத்தியாவசியமானது. அடுத்த தலைமுறையின் சாதிமீறலுக்கு எல்லைபோட இந்த புனைவு என்னை வென்றால் சமூக மாற்றத்துக்காக

மானது. கூடவே... ஒன்று கீழானது என்று சொல்வதற்கூடாக இன்னொன்று (நம்மது) மேலானது என்று நம்பிக்கையூட்டவேண்டும். “அவங்கள் நல்ல ஆக்கள் இல்ல...” என்கிற உரையாடலை நானே கூட எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் கேட்டிருக்கிறேன். இந்தப் போக்கை பலமூட்டவேண்டும் என்றால் அதனைத் திரும்பத் திரும்ப செய்தும் புனைந்தும் நிலைநாட்ட வேண்டும். கீழ்சாதி, இழிசாதி, எளியசாதி, குறைந்தசாதி, இழிசனர் என்றுதான் சமூகத்தில் பழக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்சமூகத்தில் மனைவி கூட “பெண்சாதி” தான். யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்கில் சாதாரண பொருட்களின் தர நிர்ணயம் கூட சாதியாகத் தான் பார்க்கப்படுகிறது. “உது என்ன சாதி” என்பதே பழக்கத்தில் இருப்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம்.

உயர்சாதிகளையும், அது கட்டமைத்துள்ள கருத்தாக்கங்களையும், அது சமூகத்தில் திணித்திருக்கிற புனைவுகளையும், ஐதீகங்களையும், மீண்டும் மீண்டும் திரும்பக்கூரலுக்கூடாக ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிற கற்பிதங்களையும் இனங்கண்டுகொள்வது அவசியமாகிறது. இந்த புனிதங்களை உடைத்தல் (De-canonization) என்கிற அரசியல் செயற்பாட்டில் ஒரு அங்கமாக ஒடுக்கப்படும் சாதியினர் மீதான வசவுகளையும், இழிவு செய்யும் போக்கையும் களையும் ஒரு பணியும் நம்முன் உள்ளது.

சாதிமறுப்பு, சாதியெதிர்ப்பு, சாதியுடைப்பு ஆகிய செயற்பாட்டின் முன்னிபந்தனையாக இரண்டு காரியங்கள் நம்முன் உள்ளன. ஒன்று இந்த கட்டமைப்பை கட்டவிழ்ப்பது; மற்றது கட்டுவது. அதாவது நமக்கான விடுதலை கருத்தமைவை கட்டுவது. இந்த கருத்துடைப்பதும், கருத்தமைப்பதும் வெவ்வேறாகவோ, ஒன்றன்பின் ஒன்றாகவோ பயணிக்கவேண்டியவை அல்ல. இணைந்தே மேற்கொள்வது தான் தலித் விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும்.

எனவே சாதியாக அனைத்தையும் நிர்ணயிக்கும் போக்குக்கு சமூகம் பழக்கப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் வெறும் தற்செயல் அல்ல. நிறுவனமயப்பட்ட சாதியமைப்பின் உறுதிக்கு எப்போதும் இது அவசியப்பட்டு கொண்டேயிருக்கும். சாதியத்தின் நவீன வடிவம் நேரடி தீண்டாமையில் தங்கியிருக்கவில்லை. நவீன சாதியம் இந்த சாதி வசவுகள், சாதியச் சாடல்கள், அகமணமுறை, சாதியப் பெருமிதம் போன்ற வடிவங்களில் தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது தோழர்களே.

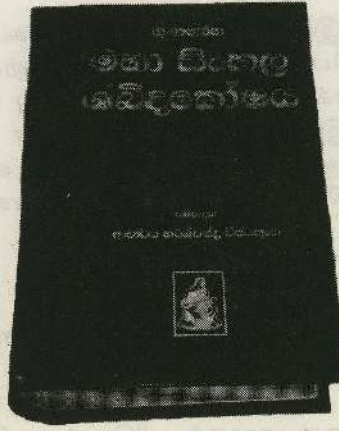
இதில் உள்ள மிக அவலகரமான நிலை என்ன வென்றால் சமூக மாற்றத்துக்காக

பணிபுரியும், முற்போக்கு பேசும் பலரும் கூட இந்த சாதிய வசவுகளை தெரிந்தோ தெரியாமலோ கையாண்டு வருகிறார்கள். ஆழப்புரையோடிப்போயுள்ள இந்த “சாதிய வசவு கற்பிதம்” அவ்வளவு ஆழமாக நம்மை சூழ இருக்கும் செயற்பாட்டாளர்கள் வரைக்கும் தலையில் ஏற்றப் பட்டுள்ளது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. சாதியத்தின் இந்த நுண்ணரசியலை மிகத் தெளிவாக புரிந்தவர்களால் மாத்திரமே பிரக்ஞைபூர்வமாக இது லிருந்து விடுபட முடிகிறது.

அந்த வகையில் இந்த சாதியச் சாடலுக்கு அருந்ததியர் அளவுக்கு வேறெந்த சமூகமும் மோசமாக கீழிறக்கி அசிங்கப்படுத்தப்பட்ட தில்லை.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் வகிபாகம்

சமீபகாலமாக இணையத்தளங்களில் “சக்கிலி” என்கிற பதம் அதிகமாக பயன்படுத்தப்படுவதை அவதானித்து வருகிறோம். கட்டுரைகளிலும், பின்னூட்டங்களிலும், பேச்சுகளிலும் இதனை காணக்கொடியதாக இருக்கிறது. சென்ற வருடம் 2013 லண்டனில் நடந்த இலக்கிய சந்திப்பின் போது எனது உரையில், இணையத்தளங்களில் தேடிப்பார்த்ததில் 9420 இணையப்பக்கங்களில் “???????” (சக்கிலி என சிங்களத்தில்) என பாவிக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஒரு வருடத்துக்குப்புகுப் பின்னர் 2014 மே 12 அன்று அவ்வெண்ணிக்கை 14,800 ஆக உயர்ந்திருந்ததை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அதுவே 15 திகதி அவ்வெண்ணிக்கை 15,400 ஆக உயர்ந்துவிட்டது. அதாவது சரியாக மூன்று நாட்களில் 600 உயர்ந்திருக்கிறது. சராசரி நாளைக்கு 200 பக்கங்கள் என்கிற வீதத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது. இது வெறும் பக்கங்களின் எண்ணிக்கைதான். ஒவ்வொரு பக்கங்களுக்கும் பாவிக்கப்பட்ட தடவைகளின் எண்ணிக்கை இதைவிட இரட்டிப்பாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. தமிழில் கூட இன்றைய தினம் “சக்கிலி” என்கிற சொல்லைக்கொண்ட 2650 பக்கங்களைத் மட்டும் தான் காண முடிகிறது. அதிலும் பல ஆய்வுகளாக இருக்கின்றனவே அன்றி வசவுகளாக இருப்பவை குறைவே. இம்மக்களை சுட்டும் “அருந்ததிய” என்கிற பதமோ 5680 இணையப்பக்கங்களில் காணப்படுகிறது.

தேடுபொறி (Search engine) என்பது சகலரது வாழ்க்கையிலும் இரண்டறக் கலந்து கொண்டே வருகிறது. மக்களின் சிந்தனையை வழிநடத்தும் ஒன்றாக ஆகியிருக்கிறது. ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் தொடக்கம் சாதாரண மக்கள் வரை தேடுபொறியில் தங்கியிருக்கும் நிலைக்கு ஆளாகிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இப்போதெல்லாம் தகவல்கள், கருத்துக்கள் என்பவை பதிவுபெறும் வங்கியாக இணைய தொழில்நுட்பம்

வளர்ந்திருக்கிறது. அது தகவல், தரவு, கருத்து என்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. மெகா சொல் வங்கியையும் வளர்த்துவிட்டிருக்கிறது. சக்கிலி என்கிற பதத்தை அங்கே தவறான வகையில் பதிவு பெற்று பரவி வருகிறது. நாளைய சந்ததிக்கும் சேர்த்து மோசமான ஒரு கருத்துருவத்தை விதைத்து பரப்பிவிட அது பயன்பட்டிருக்கிறது.

சிங்கள பேச்சு வழக்கிலேயே அதிகம்

சிங்கள சமூக பேச்சு வழக்கில் “சக்கிலி” என்கிற வசவை சிங்களவர்களுக்கு எதிராகவும், முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிராகவுமே அதிகம் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கடுத்ததாகவே தமிழர்கள் எனலாம். எப்படியிருந்தபோதும் அருந்ததியர்களுக்கே இதன் இழிவு முழுமையும் போய்ச் சேர்கின்றன என்பதை சொல்லத்தேவையில்லை. தமது எதிரிகளை, மோசடிக்காரர்களாகவும், அசிங்கமானவர்களாகவும், மூடர்களாகவும், இழிவானவர்களாகவும் சித்திரிக்க இலகுவாக “சக்கிலிய” என்கிற பதத்தை பாவித்து விடுகிறார்கள். மேலதிகமாக அவர்கள் மலம் அள்ளுபவர்கள், சுத்திகரிப்போடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள், செருப்பு தைப்பவர்கள், சேரிகளில் வாழ்பவர்கள், குடித்துவிட்டு சண்டையிடுபவர்கள் என்கிற இழிவு, அசிங்கம் சார்ந்த கருத்தேற்றத்தையும் இந்த சாடல் உள்ளடக்கியது.

“சக்கிலி” என்கிற இந்த பதத்தை உபயோகிப்பதன் மூலம்; இதனால் வசவுக்கு ஆளாகிறவர் இதன் மூலம் கூடிய பட்ச எரிச்சலுக்கும், ஆத்திரத்துக்கும், வேதனை உணர்வுக்கும் ஆளாக முடியும் என்பது இதனை பாவிப்பவர் அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படியாயின் “சக்கிலி” என்கிற இந்த பதம் எப்பேர்பட்ட கற்பிதம் செய்யப்பட்ட கனதியுடயது என்பதை நீங்களே ஊகியுங்கள்.

சிங்களையே மகா சம்மத பூமி புத்திர பக்சய என்கிற இனவாதக் கட்சியை அறிந்திருப்பீர்கள். அந்தக் கட்சியின் ஆரம்பகர்த்தாவும் தலைவருமான ஹரிச்சந்திர விஜேதுங்க பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். அவர் ஒரு சிங்கள மொழிப் புலமையாளரும் கூட அவர் உருவாக்கிய சிங்கள - சிங்கள லெக்சிகனை சில வருடங்களுக்கு முன்னர் பிரபல பதிப்பகமான எம்.டீ.குணசேனா வெளியிட்டது. அதில் பக்கிலி என்பதற்கு அவர் அர்த்தம் தருகிறார்.

“பக்கிலி - கீழ்த்தரம், தரம் தாழ்ந்தது, ஏவல் செய்பவர், சக்கிலியர்”

ஒரு சிங்கள அகராதியில் “தாழ்ந்ததெல்லாம் சக்கிலி” என்று அழைக்கலாம் என்பதை பதிவு செய்து மக்கள்மயப்படுத்தி நிறுவனமயப்படுத்துமளவுக்கு சிங்கள புலமைத்துவமும் அறிவார்ந்து பார்க்கவும் இல்லை. ஈவிரக்கமும் கொள்ளவில்லை.

சிங்களத்தில் சக்கிலி என்கிற பதம் எப்படியெல்லாம் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு சில முக்கிய உதாரணங்களை இங்கு பட்டியலிடுகிறேன். இவை இணையத்தலங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

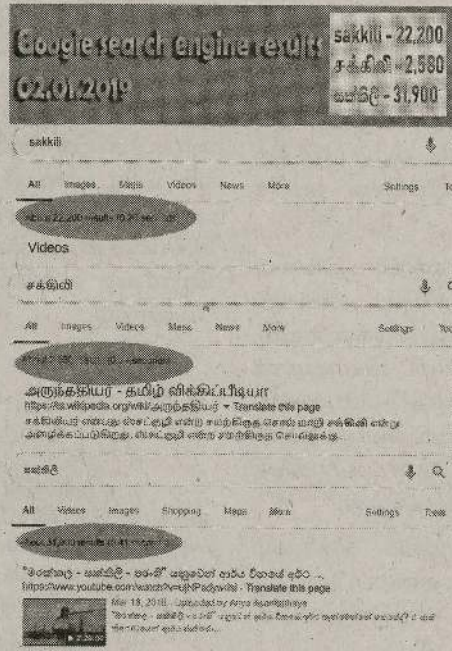
• ?????? ????? - (சக்கிலி சந்தேசய) சிங்கள பிப்பிசி சேவை - தமிழர்களுக்கு சார்பாக நடந்து கொள்கிறது என்று குற்றம்சாட்டும் சொல்லாடல்

• ?????? ????? - (சக்கிலி வேசிகே) சக்கிலி வேசியின்... (கூடவே எதனையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்)

• ?????? ?? - (சக்கிலி கி) - சக்கிலி பாட்டு

• '???????? ??????' - (சக்கிலி மகாராஜா) இலங்கையில் அதிக செல்வாக்குப் பெற்ற ஊடக நிறுவன உரிமையாளர் - தமக் கெதிராகச் செய்தியிட்ட தற்காக

• ????????? ????????? - சக்கிலி மாலிங்க (கிரிக்கெட் வீரர் மாலிங்க சரியாக ஆட்டத்தை ஆடவில்லை என்பதற்காக)

• ?????? ???? - (சக்கிலி கத்திய) சக்கிலி குணம்

• ?????? ?????? - (சக்கிலி ஹொரெக்) சக்கிலி கள்ளன்

• ?????? ??? - (சக்கிலி வெட) - சக்கிலி வேலை

• ?????? ????????????? - (சக்கிலி இந்தியன் காரயா) - “சக்கிலி இந்தியன்” தமிழர்களுக்கு சாதகமாக இருந்துவிட்டார்களாம்

• ?????? ????? - (சக்கிலி பல்லோ) - சக்கிலி நாய்

• ?????? ????? - (சக்கிலி மாத்ய) / சக்கிலி ஊடகங்கள்

• ?????? ????? - (சக்கிலி அதஹாஸ்) - சக்கிலி கருத்து

• ?????? ????? - (சக்கிலி ஹினாவக்) - சக்கிலி சிரிப்பு

• ?????? ????? - (சக்கிலி அரமுன) - சக்கிலி நோக்கம்

• ?????? ????? - (சக்கிலி கொட்டி) - சக்கிலி புலிகள்

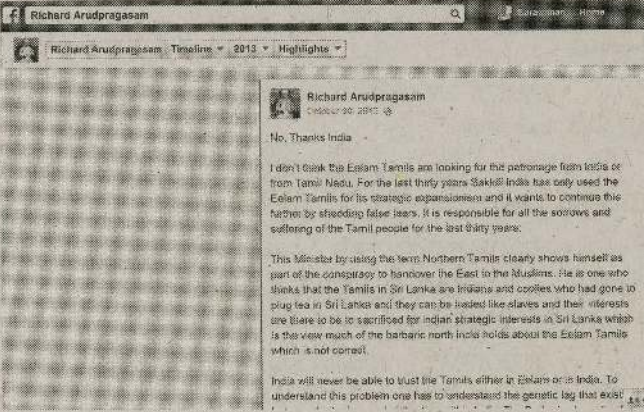
• ?????? ?????? ?????? - (சக்கிலி ராஜபக்ச ஆண்டுவ) சக்கிலி ராஜபக்ச அரசாங்கம்

• ?????? ??? ????? ?? ?? ????? - (சக்கிலி படிக்கத்தா வகே கேஹேகஹானவா) “சக்கிலி யர் சம்பளம் எடுத்ததைப் போல் கத்துகிறார்”

• ??ஷி?? ?????????????? ????????? ????? ????????? ????? - (சிங்கள சக்கிலியண்ட கேஹேநியக் துன்ன சக்கிலி பவுல) சிங்கள சக்கிலியனுக்கு பொம்பிளையை கொடுத்த சக்கிலி குடும்பம் என்கிற திட்டல் அமைச்சர் எஸ்.பி திசாநாயக்க வுக்கு எதிராக பயன்படுத்தப் பட்டது.

• ????? ????????? ?????????? ?????????? - (லங்கா சக்கிலி பள்ளியே எமானுவல்) - இலங்கை சக்கிலி தேவாலய எம்மானுவல்

• ????????? ????????? -

சக்கிலி கத்தோலிக்க

• ?????? ?????? ?????? ?????? - (சக்கிலி கியன்னே தர்விட ஜாதியட்ட) தமிழர் களையே சக்கிலியர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர் கள் என்று ஒரு விளக்கம் கொடுக்கும் ஒரு கட்டுரை

• ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? - இலங்கையில் சமீபத்தில் நடந்த மாகாணசபை தேர்தலின் போது போட்டியிட்ட பிரபல பெண்களை திட்ட "சக்கிலி பெண்கள்" என்று தொடரும் ஒரு பின்னூட்டம் <http://www.frequency.com/video/x/153798004>

• ?????? ?????? ?????? ?????? - (சக்கிலி முடக்குவேன் ஆப்பு எகெக்) - சக்கிலி சந்தி விருந்து வந்த ஒருவன்

• "சக்கிலியனே எனது கூட்டத்துக்கு வந்த ஆதரவாளர்களுக்கு நீ எப்படி வீதி "ஒழுங்கு மீறல் தண்டப்பணம்" விதிப்பாய்." நாகொட பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து சட்டம் ஒழுங்கு அமைச்சர் பியசேன கமகே (02.01.2018)

• இலங்கையின் முன்னணி சிங்கள பத்திரிகையான "திவயின" ஆசிரியர் தலையங்கங்களைப் பாருங்கள் - "சலுகைகளையும், அதிகாரத்தையும் இந்த சக்கிலி வியாபாரத் துக்காக பயன்படுத்துகிறார்கள்..." (30.06.2015) "சில அரசியல்வாதிகளின் சக்கிலி வேலைகளை மக்கள் எந்தளவு மதிக்கிறார்கள் என்பதை தேர்தல்களின் போது காண முடிகிறது."

புலித பிரதீப் குமார எழுதிய "கொழும்பில் கள் பயன்பாடு" என்கிற தலைப்பில் ஒரு பெரிய கட்டுரை திவயின பத்திரிகையில் வெளியானது. அதில்...

"இந்தியாவிலிருந்து மலசலம் அகற்று வதற்கும், பார வேலைகளை செய்வதற்கும்

கொண்டுவரப்பட்ட சக்கிலியர்கள் சாராயம் குடிப்பதை ஆங்கிலேயர்கள் விரும்பவில்லை. அதற்குப் பதிலாக சக்கிலியர்கள் குடிப்பதற்காகவே கேரளாவிலிருந்து தென்னங்களை இறக்கினார்கள்.

வெள்ளையர்களால் 1800களில் சக்கிலியர்கள் அதிகமாக குடியேற்றப்பட்ட வாடா கொழும்பு, முகத்துவாரம், மட்டக்குளி போன்ற இடங்களில் கள் தவறனைகளை ஆரம்பித்தார்கள். இலங்கையில் தென்னங்கள் தவறனைகளின் வரலாறு அதுதான். தமக்கு கிடைக்கும் குறைந்த கூலியையும் தமது போதைக்காக கொடுத்தார்கள்..."

என்று தொடர்கிறது அந்தக் கட்டுரை. இலங்கையில் கள் உற்பத்தியில் வரலாறையும் திரிப்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். அருந்ததியர் பற்றிய புரிதலும், மதிப்பீடும் இது தான். இது தான் சாமான்யர்களின் பொதுப்புத்தியில் நிலைத்து நிற்பது.

"ராஜபக்சவின் கக்கூலைக் கழுவுகின்ற சக்கிலி வேலை" என்று பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க திவயின, ரிவிர், இருதின ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களை விமர்சித்ததாக அதை எதிர்த்து மேல் மாகாண முதலமைச்சர் பிரசன்ன ரணதுங்க ஒரு அறிக்கையை பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டிருந்தார்.

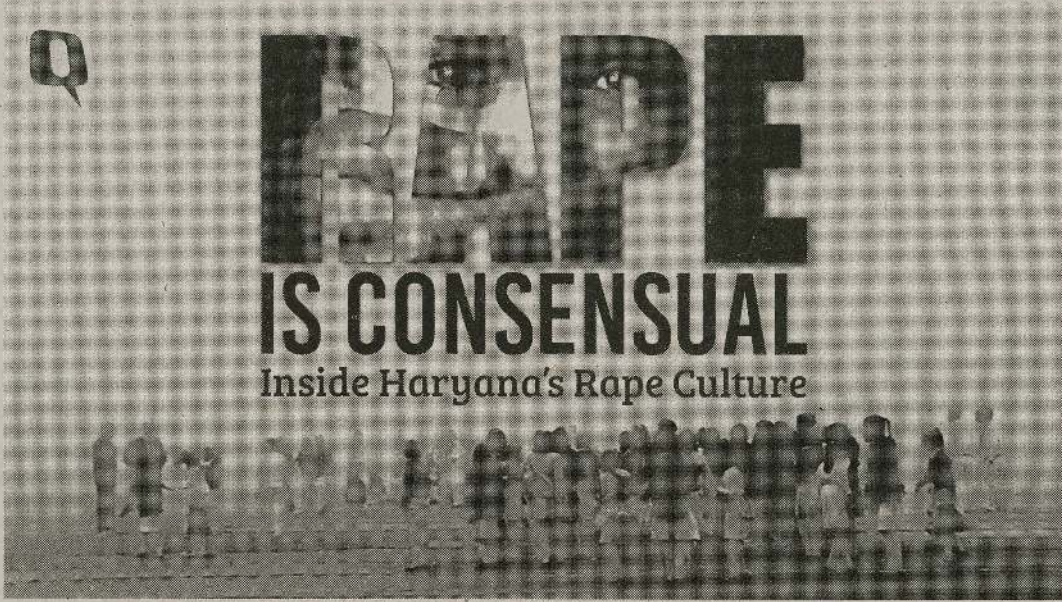
ஒரு ஊடகத்தை விமர்சிப்பதற்காக நாட்டின் பிரதமரே தனது எதிரிகளைக் காயப்படுத்த பயன்படுத்தியிருக்கிறார். எதிரிகளை காயப்படுத்த அது ஒரு உச்சபட்ச சொல்லென்று அவர் கூட நம்புகிறார். அடுத்தது அவரின் அரசியல் எதிரிகளும் கூட "ஊடகவியலாளர்களை சக்கிலியர்" என்று விழித்து விட்டார் என்பது ஒரு பெருங்குற்றமாக ஆக்கி அறிக்கை விடுமளவுக்கு "சக்கிலி" என்கிற சொல்லின் தாக்கத்தை விளங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கு குறித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்...)

i ஏற்கனவே மலையகத் தோட்டத் தொழிலுக்காக கொண்டுவரப்பட்டவர்களில் அதிகமானோர் பள்ளர், பறையர் சமூகத்தவர்களாக இருந்தபோதும் அருந்ததியர்களின் எண்ணிக்கை அவர்களில் குறைவானதாகவே காணப்பட்டது.

ii அருந்ததியர்கள் ஆந்திராவிலிருந்து இறக்குமதிசெய்யப்பட்ட தெலுங்கர்கள் என்கிற போக்கில் சிலர் எழுதி பேசி வந்திருப்பதை அவதானித்த அது முற்றிலும் பிழையான தகவல்.

வன்புணர்ச்சி அல்லது ரேப் கலாச்சாரம்

ஜனவரி 2018 இல் 10 நாட்களில் 10 வன்புணர்ச்சி சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று ஹரியானாவையே அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. “ஆமாம் இது நடக்கிறது; தொடர்ந்து நடக்கத்தான் செய்யும்.” “இச்செயலில் ஈடுபடும் ஆண்களைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை இருக்கிறது?” என்று கேட்கிறார் ஒரு பெண். “இது நடக்கும்; இது சமுதாயத்தில் நடப்பதுதான்” என்கிறார் ஒரு ஆண். ரேப் (Rape) கலாச்சாரம் என்றால் என்ன? என்ற கேள்விக்கு, அகராதி சொல்லும் பதில் இது தான்: “பெண்கள் மீதான பாலியல் ரீதியான தாக்குதலை, அத்துமீறலை, வன்புணர்ச்சியை ஒரு சமூகமோ அல்லது சமூகச் சூழலோ சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கிற மனோபாவத்தோடு இருந்தால் அங்கு ரேப் கலாச்சாரம் இருக்கிறது என அர்த்தம் கொள்ளலாம்.”

தமிழ்நாட்டிலும் அது இருக்கிறது என்று நீங்கள் கருதினால் அது தவறல்ல. ஏன் இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறது என ஊடகங்கள் ஆதாரங்களை அடுக்குகின்றன. ஆமாம். வன்புணர்ச்சியை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கிற சமூகங்கள், மாநிலங்கள் நம்மிடையே நிறைய உண்டு. இந்தக் கட்டுரையை எழுதுகிற

நாளில் (16-01-19) கூட திருச்சி மாவட்டம் திண்ணாகுளம் மற்றும் லால்குடியைச் சேர்ந்த காதலர்கள் பொங்கலன்று சந்தித்துள்ளனர். அவர்களது தனிமையைப் பயன்படுத்தி ஒரு கும்பல் பையனைக் கொலை செய்து விட்டு பெண்ணை வன்புணர்வு செய்திருக்கிறது. இதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டு கடந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது தமிழ்ச் சமூகம்.

ரேப் கலாச்சாரத்தின் அடிப்படைகள் என்ன? முதலில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் மீதே குற்றம் கமத்துவது. ஆம் பெண்ணே, தவறு உன்னுடையதே; எல்லாச் சமயங்களிலும் பெண் மீதே தவறிருக்கிறது என்கிற வாதம். பெண்கள் ஜீன்ஸ் போன்றவைகளை அணிவதனால் அதனைப் பார்க்கிற ஆண்களால் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். அதுவே ரேப் கலாச்சாரத்திற்கான காரணம் என்கிறான் ஒரு மாணவன். பெண்ணும் ஆணும் சம அளவில் தவறு செய்கிறார்கள் என்கிறான் இன்னொரு மாணவன். கண்டபடி உடைகளை அணிந்துகொண்டு, தெருக்களில் சுற்றித்திரிகிறார்கள் பெண்கள். வேலையிருந்தால் ஒழிய பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே வரக்கூடாது என்கிறான்

இன்னொரு மாணவன்.

வயதுக்கு வந்த பெண்ணோடு கட்டாய உறவு கொள்வது ரேப் அல்ல. அதற்கு வேறு என்ன பெயர்? என்ற கேள்விக்கு ஹரியானா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வயதானவர் கூறுகிற பதில் இதுதான்: “இரண்டு கைகள் தட்டினால் தான் ஓசை வரும். எனவே பெண்ணின் ஒப்புதல் இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.” “ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்தே தப்பு செய்கிறார்கள். ஆண் மட்டும் அதற்கு பொறுப்பேற்க வேண்டுமா?” இப்படி ஒரு கேள்வியை ஒரு பெண்ணை கேட்கிறார். பெண் வீட்டில் இருக்க, ஆண் மட்டும் சிறைக்குப் போகிறான். ஆமாம் ரேப் நடக்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் பெண்தான் என்கிறாள் ஒரு மாணவி. ஒரு பெண் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகிறாள் என்றால் அவள்தான் அதற்கு காரணம் என்கிறான் ஒரு மாணவன். “பெண் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகிறாள் என்றால் காரணம் அந்தப் பெண்ணை என எங்கள் ஆசிரியர் கூறுகிறார்” என்கிறாள் இன்னொரு மாணவி. ஒரு பெண் ஆணைப் பார்த்து சிரிக்கிறாள். அதனால் அந்த ஆண் அந்தப் பெண்ணின் பால் ஈர்க்கப்படுகிறான். ஆண் நண்பர்களிடம் நெருங்கிப் பழகுவது ரேப்பில் போய் முடிகிறது. பெண்கள், பையன்களிடம் வலியப் போய் பழகுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்கிறார் இன்னொரு மாணவி.

அதனால்தான் ரேப் நடக்கிறதா? என்று கேள்விக்கு “ஆம்” என்று பதிலளிக்கிறான் மாணவன். ஹரியானா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த எல்லா வயதினரிடையேயும், குறிப்பாக ஆண்களின் மனோபாவம், “ஆமாம் ரேப் ஒரு சாதாரண விஷயம்தான்” என்பதாக இருக்கிறது. “ஒப்புதலோடு உடலுறவு இதுதான் ஹரியானாவின் ரேப் கலாச்சாரம்” என்ற தலைப்போடு துவங்குகிறது நாம் இங்கு அறிமுகம் செய்கிற

ஆவணப்படம்.

ரேப்புக்கு யார்தான் பொறுப்பு? என்கிற கேள்வி ஒரு காவலரிடம் கேட்கப்படுகிறது. இருவரும் தான் பொறுப்பு எனப் பதில் வருகிறது. “யார் எனத் தெரியாமல் ஒரு பெண், ஒரு ஆணிடம் பேசுவானா? அறிமுகமில்லாத ஒரு ஆண், பெண்ணை நெருங்குவானா? சம்மத மில்லாமல் பேசக்கூட முடியாது என்ற நிலையில், தன் மனச்சம்மதமில்லாமல் ஒரு பெண் அறிமுகமில்லாத ஆணிடம் பேசுவானா?” எனப் பதில் கேள்வி கேட்கிறார். முன்பின் தெரியாத பெண்ணைக் கடத்திச் சென்று ரேப் செய்கிறார்களே? எனக் கேட்டால் அறிமுகமில்லாமல் எப்படிக் கடத்துவார்கள்? என குதர்க்கமாகக் கேட்கிறார் அந்தக் காவலர். ஃபீர்தாபாத்தில், 23 வயதுப் பெண்ணை 4 பேர் கொண்ட கும்பல் கடத்திச் சென்று வல்லுறவில் ஈடுபட்ட செய்தியை பாவம் அந்தக் காவலர் அறிந்திருக்கவில்லை போல. குருகிராமில் ஒரு கல்லூரி மாணவி கடத்திச் செல்லப்பட்டு ஓடுகிற காரிலேயே ரேப் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இவை எப்படி கைதட்டுவது போலாகும்? எனக் கேட்டால் ஹரியானாவில் பலரும் ரேப்பை இருவர் சேர்ந்து செய்கிற, கைதட்டுதல் போன்றது என்கிறார்கள்.

ஹரியானாவில் இருக்கிறது மங்காவா கிராமம். இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு 17 வயதுப் பெண் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகியிருக்கிறார். அவர் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற போதே அவளது நடத்தை குறித்த சந்தேகத்தைக் கிளப்பியதோடு ரேப்புக்கு அந்தப் பெண்ணை முழுக்காரணம் என பக்கத்து வீட்டாரே கூறுகின்றனர். பெண்ணின் சம்மத மில்லாமல் இது நடைபெற முடியாது என வயதுவந்த பெரியவர்களே நம்புகிறார்கள். எனவே அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணையே துணிந்து குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். ஊர்ப் பஞ்சாயத்தில் இருவருக்குமே தண்டனை உண்டு. ஆனால் அரசு நடத்தும் கோர்ட்டில் பெண்ணை விட்டுவிட்டு ஆணை மட்டுமே தண்டிக்கிறார்கள் எனக் குறைப்புகிறார் ஒருவர்.

ரேப் கலாச்சாரத்தின் அடுத்த படிநிலை, பெண்ணின் கன்னித்தன்மை பாதுகாப்பாக இருந்தால்தான் பெற்றோரின் கௌரவம் காப்பாற்றப்படும் என்ற கருத்து. எனவே பெண்ணைக் கட்டுப்பாட்டுடன் வைத்திருக்க வேண்டும். நீங்கள் பெண்ணாய்ப் பிறக்க விரும்பினால் ஹரியானாவில் அது சிரமம். 2012-14 காலத்தில் 1000 ஆண்களுக்கு 866 பெண்கள்.

Digitized by Noolaham. அதுவே 2013-15 காலத்தில் 1000 ஆண்களுக்கு
noolaham.org | aavanaham.org

831 பெண்கள். (தகவல்: நிதி ஆயோக்). ஆண்களை விட தாங்கள் பலவீனமானவர்கள் என்ற எண்ணம் பெண்களிடம் இயல்பாகவே இருக்கிறது. ஏதாவது நடந்து, எனது “கௌரவம்” பாதிக்கப்பட்டால், எனது குடும்பத்தாரும், உறவினர்களும் இழிவாகப் பேசுவார்களே என்ற பயத்திலேயே பெண் இருக்கிறாள். இந்த அச்ச உணர்வில் தனக்கிருக்கும் உரிமைகளை இழந்துவிடும் நிலைக்குத் தன்னைத் தானே ஆளாக்கிக் கொள்கிறாள்.

ஹரியானா மக்களை கொலை உள்ளிட்ட கோரமான செயல்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறது இந்தக் கௌரவம். பிரதீப்-சசிவா என்ற காதல் மணத் தம்பதிகள் நான்காண்டுக்காலம் உயிருக்குப் பயந்து தலைமறைவாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அதன்பின் சசிவாவின் சகோதரனால் இருவரும் கொலை செய்யப்பட்டனர். பஹதூர்கார் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பெண் கொலை செய்யப்பட்டு சாவகாசமாக இடுகாட்டிற்கு கொண்டு போய் எரிக்கப்பட்டிருக்கிறாள். மாணவியின் சகோதரனால் பதினொராம் வகுப்பு மாணவன் படுகொலை. 2 நாட்களில் 3 கொலைகள் ஹரியானாவில். “ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தால் ஒருவிதமாகவும், ஒரு பெண் ஒரு ஆணிடம் போய் தன் காதலைச் சொன்னால் அதை வேறு விதமாகவும் பார்க்கிறது இந்தச் சமூகம். இதைக் கண்டு எனக்கு கோபம் வருகிறது..” என்கிறார் ஓர் இளம் பெண். சரிதானே? “எனது குடும்பத்தில் என் சகோதரர்களின் கருத்தே கேட்கப்படுகிறது. எந்த விசயத்திலும் என் கருத்து கேட்கப்படுவதில்லை” என்கிறார் மேலும் அவர். பெண்ணைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க கௌரவம் என்ற ஏமாற்று விதியைப் பெற்றோர்கள் அமல்படுத்துகின்றனர். கடைசியில் இது ஆண்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலையில் முடிகிறது.

“ஆண்களை உயர்ந்த இடத்தில் வைக்கிறார்கள். பெண்கள் மதிப்பற்றவர்கள்; அவர்களை எப்படி வேண்டுமானாலும் கையாளலாம் எனக் கருதுகிறார்கள். தராக ஆண்கள் பக்கம் சாய்ந்திருப்பது நமது சமூகத்தில் அப்படிமாக இருக்கிறது” என வருந்துகிறார் இன்னொரு இளம்பெண். படிப்பது, வேலைக்குப் போவது

ஆண்களின் வேலை என்ற கருத்து ஒரு பகுதி மாணவர்களிடமே காண முடிகிறது. “இதெல்லாம் இந்தக் காலத்துக்கு ஏற்றதல்ல இப்போது ஆணும் பெண்ணும் சமம்” என உரத்துச் சொல்கிறார் ஒரு மாணவி. மாணவர்களை விட ஒருபடி மேலே மாணவிகள் என இன்னொரு மாணவி அதிரடிக்கிறார். பள்ளிக்கு வெளியே இருக்கும் சமூகம் என்ன கற்றுத் தருகிறது? ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் பெண்கள் ஜீன்ஸ் அணிவதையும், செல் போன் வைத்திருப்பதையும் தடை செய்திருக்கிறார்கள். காரணம் ஜீன்ஸ் போன்ற ஆடைகள் ஆண்களை ஈர்த்து, ரேப்புக்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்கிறார்கள். “பெண்களை 16 வயதிலேயே திருமணம் முடித்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களின் பாலியல் இச்சைகளை கணவனிடம் தீர்த்துக் கொள்வார்கள். வேறு ஆண்களைத் தேட மாட்டார்கள் இதன் மூலம் ரேப் நிகழ்வதைத் தடுக்க முடியும்” என்கிறது ஹரியானாவின் சர்வ காப் ஜாட் பஞ்சாயத்து. ரேப்பை ஒழிக்க குழந்தை திருமணம்தான் வழி என ஹரியானாவின் முன்னாள் முதல்வரே கூறுகிறார். ஆண்கள் காரணம் இல்லை. மாநிலத்தில் நிலவும் “ரேப் கலாச்சாரமும்” காரணம் இல்லை. ரேப்புக்கு காரணம் பெண்தான் என இவர்கள் முடிவுகட்டுகிறார்கள். பெரிய பதவியிலிருப்பவர்கள், அரசியல்வாதிகள், பஞ்சாயத்துக்கள், யார் பாதிப்புள்ளாகிறாரோ அவரே ரேப்புக் காரணம் என அடித்துச் சொல்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்தின் ஏங்லியா ரஸ்கின் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரிமினலாஜி துறையில் படித்தவர் மதுமிதா பாண்டே மூன்று ஆண்டுக் காலமாய் அவர் ஓர் ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். ரேப் குற்றத்திற்காக தண்டனை பெற்று டெல்லி திஹார் சிறையில் இருக்கும் 100 ஆண்களைக் கண்டு பேசியுள்ளார். 2012 இல் மருத்துவ மாணவி நிர்பயா, ரேப் செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்ட செய்தியும், அதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற போராட்டங்களும் உலகின் கவனத்தை ஈர்த்தவை. அந்த ஆண்டில், ஜி 20 நாடுகளில் பெண்களை மோசமாக நடத்துவதில் சவுதி அரேபியாவையும் பின்னுக்குத் தள்ளி இந்தியா முன்னணியில்

“ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தால் ஒருவிதமாகவும், ஒரு பெண் ஒரு ஆணிடம் போய் தன் காதலைச் சொன்னால் அதை வேறு விதமாகவும் பார்க்கிறது இந்தச் சமூகம். இதைக் கண்டு எனக்கு கோபம் வருகிறது..” என்கிறார் ஓர் இளம் பெண். சரிதானே? “எனது குடும்பத்தில் என் சகோதரர்களின் கருத்தே கேட்கப்படுகிறது. எந்த விசயத்திலும் என் கருத்து கேட்கப்படுவதில்லை”

இருக்கிறதென பாலின சமத்துவம் குறித்த ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்தனர். நிர்பயா கொலை தேசிய அளவில் ரேப் குறித்த விவாதத்தையும் கிளப்பியது. எனவே ரேப்பில் ஈடுபட ஆண்களைத் தூண்டியது எது? எத்தகைய சூழல் இப்படியான ஆண்களை உருவாக்கியது? என்றறிய விரும்பி இந்த ஆய்வைச் செய்துள்ளார் மதுமிதா.

அந்த 100 ஆண்களில் பள்ளிக் கல்வி முடித்தவர்கள் ஒரு சிலரே. மேலும் சிலர் 4 ஆவது, 5வது வரை படித்தவர்கள்தான். பெரும்பான்மையினர் கல்வியறிவு அற்றவர்கள். “ஆய்வுக்கு முன் இவர்கள் அசாதாரமானவர்கள்; கொடூரர்கள் என்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் சாதாரணமானவர்கள்தான் என அவர்களோடு பேசும் போதுதான் உணர்ந்தேன் என்கிறார் மதுமிதா. “ஒரே குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்கிற ஆண்கள், தாங்கள் ஆண் என்ற பெருமிதத்தோடும், பெண்கள் பணிந்தும் வாழவும் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். என் குடும்பம் உள்ளிட்டு, எல்லாக் குடும்பங்களிலும் இருக்கிற பொதுத் தன்மை இது. ரேப்பில் ஈடுபடுபவர்கள் வேறு கிரகத்திலிருந்து வரவில்லை. அவர்கள் நமது சமூகத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கிறார்கள். தங்களது வாழ்நிலையைச் சொல்லி என் அனுதாபத்தை அவர்கள் ஈர்க்க முயன்றார்கள். இவர்கள் ரேப் செய்தவர்கள் என்று நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டேன். பெரும்பாலானவர்கள் பெண்களின் சம்மதம் பெறுதல் என்பது குறித்து அறியாதிருந்தார்கள். சிலர் தாங்கள் செய்தது ரேப் என்பதையே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.”

“பெண்கள் குறித்த இந்திய சமூகத்தின் மனோபாவமே பிற்போக்கானது. பாலுறவு பற்றிய பாடங்கள் நமது கல்வித் திட்டத்தில் இல்லவே இல்லை. ஆட்சியாளர்களே, பாலுறவுக் கல்வி இளைஞர்களைக் கெடுத்து

விடும் என்றும், நம் மரபுகளுக்கு எதிரானது என்றும் கூறுகின்றனர். பெற்றோர்களே பேசக் கூச்சம் கொள்கின்றனர். பின் எப்படி தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் பாலியல் குறித்த கல்வியை விரும்புவர்? சிறைவாசிகளில் சிலரே தங்கள் செயலுக்கு வருந்தினர். பெரும்பான்மையோர் நியாயப்படுத்தவும், தவறு தங்களுடைய தில்லை என்றும் வாதிட்டனர்.”

இந்தியா முழுமையிலுமே ரேப் கலாச்சாரம் நிலவுகிறதென்றால் அது மிகையிழை. காரணம், இந்தியாவில் ரேப் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை வருடந்தோறும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அதிர்ச்சி தரத்தக்க புள்ளி விபரம் என்னவென்றால் டெல்லி நகரின் மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்கள் தாங்கள் பாலியல் சீண்டல்களுக்கு ஆளாகியுள்ளதும், சரிபாதிப் பேர் குறிப்பாக இரவு நேரத்தில் பாதுகாப்பின்மையை உணர்வதாகவும் சொல்லியிருப்பது தான். கொல்கத்தாவை விட 10 மடங்கு, மும்பையை விட 3 மடங்கு அதிகமாக ரேப்கள் டெல்லியில் நடப்பதால், டெல்லியை “ரேப் கேபிடல் ஆப் இந்தியா” என ஊடகங்கள் விமர்சிக்கின்றன. 2014-16 ஆண்டுகளில் இந்தியா முழுவதும் 1,10,333 வன்புணர்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளதாகவும், 2016 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் பெண்களுக்கு எதிராக 3,38,954 குற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாகவும் மைய அமைச்சர் கிரண் ரிஜிஜூ பாராளுமன்ற மேலவையில் புள்ளிவிபரங்கள் அளித்ததாக இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் 2019 பிப்ரவரி 11 ஆம் தேதிய இணையதள செய்தி இதழ் கூறுகிறது.

டெல்லியில் உள்ள சென்டர் பார் ஷோலியல் ரிசர்ச் அமைப்பின் இயக்குனர் ரஞ்சனா குமாரி பெண்களை பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் அரசியல் உறுதியாரிடமும் இல்லை என வருந்துகிறார். மீ டீ போன்ற பாலியல் அத்துமீறல் குறித்த விழிப்புணர்வு அதிகரித்திருந்தாலும் பாலின சமத்துவம் குறித்த அடிப்படைகளில் மாற்றம் நிகழ வேண்டும் என்கிறார்.

<https://www.youtube.com/watch?v=Pgom8LRF8hQ>
(Inside Haryana's Rape Culture)

<https://www.youtube.com/watch?v=wRcuFGYraLM>
(India's Rape Crises)

<https://www.youtube.com/watch?v=oKRF7Bp4BnI>
(Rapes in India)

<https://www.thelily.com/a-woman-interviewed-100-convicted-rapists-in-india-this-is-what-she-learned/>

<https://edition.cnn.com/2018/12/22/asia/india-rape-crisis-delhi-intl/index.html>

தீவின் குரலும் யாழின் இசையும்

தீவாக இருந்தகாலம்
தீர்ந்து செதில்செதில்களாக
கூர்மை இழந்த
ஞாபகத்துள் குப்பைகளாக
உதிர்த்து விட்டன

தம்மைப் பெற்றெடுத்த
நதிகளின் கதைகளைச்
சொல்லிக் கொண்டிருந்த
அலைகள் அகன்றுபோய்
வெகுகாலமாகி விட்டது

கன்னத்தில்
முத்தமிட வந்துகொண்டிருந்த
கப்பல்கள் அதன் கண்ணீரில்
கவிழ்ந்துவிட்டன

அதன் தீவத்தகுதியைப் :
பறித்து விட்டதில்
கடலுக்கென்ன இலாபம்?

கடல்
தன் மார்பில்
அணிந்துகொண்டிருந்த
அழகுப்
பதக்கத்தை இழந்துவிட்டதே!
அது தெரியாதா?

தாகமெடுத்தால்
கடல்
தீவின் வாசலில் நின்றுதானே
தண்ணீர் இரந்தது
இனி எங்குப் போகும்?

இப்போது
விலக்குப் பெற்றுப்
போய் விட்ட கடல் பற்றி
முறையிடத்தீவு எங்கே போகும்?

எல்லாம்
பார்த்துக் கொண்டிருந்த
கலங்கரை விளக்கு
தீவுக்கு
இருண்ட சொற்களிலா
இரங்கல் கவிதை எழுதும்?

அஞ்சலி

ஓவியர் கருணா வின்சென்ட் கடந்த பிப்ரவரி
22ஆம் நாள் கனடாவில் காலமானார்.

புலம்பெயர்ந்த கலைஞர்களில் மிக முக்கிய
மானவர். இலங்கை ஓவியர் மாநக அமைச்சரின்
மாணவர்.

ஓவியம், புகைப்படம், டிஜிட்டல் ஓவியம்
எனப் பல துறைகளிலும் தொடர்ந்து
இயங்கியவர்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்
கனடாவில் அவர் ஓவியங்கள் காட்சிக்கு
வைக்கப்பட்டு இருந்தபோது
பார்வையாளர்களால் வெகுவாகப்
பாராட்டப்பட்டது.

கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் தாய்விடு
இதழுக்கு காத்திரமான பங்களிப்பு செய்து
வந்தவர். காலத்தால் அழியாத ஓவியர்கள்
பற்றிய தொடர் எழுதியவர். அவரது இடம்
இட்டுநிரப்ப முடியாத ஒன்று. அவரை இழந்து
நிற்கும் அவர்தம் குடும்பத்தாருக்கும்
நண்பர்களுக்கும் மற்றும் உணர்வாளர்களுக்கும்
காக்கைச் சிறகினிலே குழும் தமது ஆழ்ந்த
அஞ்சலியைச் செலுத்துகிறது.

ஓர் அடையாளமற்ற
மவுனம்
தீவின் மனத்தில்
துளையிட்டுப் போய்
எதைத் தேடும்?

தீவுக்கு
நேர்ந்ததென்ன?
திசைகள் திடுக்கிட்டுக்
கை பிசைந்தன
ஏதும் புரியாமல்

கடுங்காலநெகிழ்வில்
வானம் இளகிப்
பரிவு நிழல் கொடுத்தது
தீவுக்கு

நெருப்பு
ஆறுதல் வெப்பம்
சமைத்துக் கொடுத்தது
தீவுக்கு

காற்று
தந்திகளைத் தன் விரல்களால்
சுதியமைத்து
ஒரு
யாழைக் கொண்டுவந்து
கொடுத்தது
தீவுக்கு

தேம்பல் வடிந்த
அந்தத்தீவு
இப்போது
என் கவிதைகளை
கவிக்கோ இரகுமான்
சிற்பி கவிதைகளை
காமராசன் இன்குலாப்
பாடல்களை
மெட்டமைத்து
மீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது

இருள்திரை விலகிய
விடிவு நேரம்
இதோ!
தீவின் குரலும் யாழின் இசையும்
இணைந்து
எங்கும் பரவுகின்றன

இருவழிப்பாதையை ஏற்படுத்தியவர்

பத்மநாப அய்யர்

கல்லூரியில் வேலைக்குப் போன பிறகு 70களில் முதுபெரும் புலவர் சதாசிவம் பிள்ளையிடம் பழைய இலக்கியங்களைப் பாடங்கேட்கப் போனேன். ஒருநாள் திருமுரு காற்றுப் படை ஏட்டைக் காட்டினார். அதை என்னிடமே கொடுத்தார். இன்னொருநாள் பட்டினத்தார் பாடல்கள் அடங்கிய இற்றுப் போன உதிரி ஓலைகளைக் காட்டினார்.

எனக்கு நாஞ்சில்நாட்டில் பழம் இலக்கியங்களின் ஏடுகள் கிடைக்கா என்று யாரோ சொன்னது மனதில் உறைந்து போயிற்று. அப்படியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் நான் சேகரித்த செய்திகள் வேறு விதமாக இருந்தன. ஒருமுறை எழுத்தாளர் மா.அரங்கநாதனின் அண்ணன் எம்.எஸ்.இன் திருப்பதிசாரம் வீட்டில் திவ்வியப் பிரபந்த ஏடுகள் குறிப்பாக ஆண்டாள் பா.அரங்கனின் மூன்று ஏட்டுப் பிரதிகள் இருந்ததைச் சொன்னார். கோட்டாறு செட்டியார் தெருவின் சிதம்பரதாணு என்பவரின் வீட்டில் திருப்பதிசாரம் வீட்டில் இருந்ததைச் சொன்னார். கோட்டாறு செட்டியார் தெருவின் சிதம்பரதாணு என்பவரின் வீட்டில் திருப்பதிசாரம் வீட்டில் இருந்ததைச் சொன்னார்.

ஏடு இருந்ததை வையாபுரிப் பிள்ளை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்படி எல்லாம் இருந்தும் உ.வே.சா. என் இங்கு வரவில்லை என்று தெரியவில்லை.

சதாசிவம்பிள்ளை “மலையாள மகாகவி உள்ளூர் பரமேஸ்வர அய்யர் திருவிதாங்கூரில் உயர் பதவியில் இருந்தபோது பல தமிழ், சமஸ்கிருத ஏடுகளைச் சேகரித்திருக்கிறார்” என்றார். அவர் மேலும் “நாஞ்சில் நாட்டில் இந்த ஏடுகளைப் பிரதிசெய்து கொண்டுவந்த ஒரு ஆணைப் பற்றி கவிமணி சொல்லியிருக்கிறார்” என்று சொன்னார்.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையிடம் நெருங்கிய நட்பு பாராட்டியவர் சதாசிவம். கவிமணி நாஞ்சில் நாட்டு சைவமடங்களின் தம்புரான்கள் சொன்ன பல விஷயங்களை சொல்லியிருக்கிறார். சதாசிவம், அவற்றை 50களில் வந்த தொண்டன் இதழில் எழுத ஆரம்பித்திருக்கிறார். ஒரு இதழுடன் அது தொண்டன் இதழில் வரவில்லை.

தமிழகத்தில் வெளியான இலக்கிய இதழ்களையும் தீவிர படைப்புகளையும் இலங்கைக்குக் கொண்டு சேர்த்தவர் இவர். அதுபோல் இலங்கையின் தமிழ் படைப்பாளிகளையும் நூற்களையும் தமிழகத்தில் கொண்டு சேர்த்தவர். இப்படியான இருவழிப்பாதையை அய்யர் 70களில் ஏற்படுத்தி விட்டார்.

சதாசிவம் சொன்ன முக்கியமான செய்தி 18ஆம் நூற்றாண்டு கடைசியில் நாஞ்சில்நாட்டு திருப்பனந்தாள், திருவாவடுதுறை மடங்களில் இருந்த தம்புரான்களும், கோட்டாறு செட்டி தெருவில் இருந்த சிலருக்கும் பழைய தமிழ்ச் சுவடிகளை ஒருவர் கொண்டு வருவாராம்.

அந்த ஆள் நாங்குனேரி பக்கம் ஒரு சிற்றூரில் உள்ள தேவர். தமிழ் முறையாகப் படித்தவர். ஆனால் எழுத வேண்டும் என்ற ஆசையில்லாதவர். அவர் அடிக்கடி நாஞ்சில் நாட்டுக்கு மாட்டுவண்டியில் வருவாராம். பழைய, புதிய தமிழ் இலக்கிய ஏடுகளுடன் வரும் அவர் சைவ மடங்கள் இருந்த தேரூர், பறக்கை, கரீந்திரம் எனச் சில ஊர்களுக்குப் போவாராம். பெரும்பாலும் சிற்றிலக்கியங்கள், கம்பராமாயணம் எனும் ஏடுகளைக் கொடுத்து நெல்லை விலையாகப் பெற்றுக் கொள்ளுவாராம்.

தேவர் மலையாளம் பேசிய சிறுபான்மைத் தமிழர்களிடம் இலக்கியங்களைக் கொண்டு சேர்த்தவர். இதை அவர் வியாபாரமாக செய்ய வில்லை, தென்காசி, நாங்குனேரி வட்டாரங்களில் நொடித்துப் போன தமிழ் புலவர் குடும்பங்களிடமிருந்தும், ஏடு பிரதிசெய்ப்பவர்களின் வீடுகளிலிருந்தும் விலை கொடுத்து வாங்கி நாஞ்சில் நாட்டில் கொடுத்திருக்கிறார். ஒருவகையில் நாஞ்சில் நாட்டில் தமிழ் பாது காக்கப்பட்டதிற்கு இந்தத் தேவரும் காரணமாயிருந்திருக்கிறார்.

இது மாதிரியான ஒரு காரியத்தைச் செய்தவர் பத்மநாப அய்யர். தமிழகத்தில் வெளியான இலக்கிய இதழ்களையும் தீவிர படைப்புகளையும் இலங்கைக்குக் கொண்டு சேர்த்தவர் இவர். அதுபோல் இலங்கையின் தமிழ் படைப்பாளிகளையும் நூற்களையும் தமிழகத்தில் கொண்டு சேர்த்தவர். இப்படியான இருவழிப்பாதையை அய்யர் 70களில் ஏற்படுத்தி விட்டார்.

1982 மார்ச் மாதம் முதல் வாரத்தில் ஒருநாள் எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி “நாளை இலங்கையிலிருந்து மூன்று நண்பர்கள் வருவார்கள். திருவனந்தபுரம் விமான நிலையத்துக்குப் போவோம் அவர்களை அழைத்துவர வேண்டும்” என்றார். நானும்

3 மணிக்கு அவரது அம்பாசிடர் காரில் திருவனந்தபுரம் விமானநிலையம் போனோம். இலங்கை விமானம் 7மணிக்கு என்றார்கள். அரைமணி நேரம் காத்திருந்தோம்.

பத்மநாப அய்யர், குலசிங்கம், யேசுராஜா என மூன்று பேரும் வந்தார்கள். அய்யர் சுராவை அடையாளம் கண்டு வந்தார். நாங்கள் விமான நிலையத்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது ராஜமார்த்தாண்டன், வேதசகாயகுமார் இருவரும் நின்றுகொண்டிருந்தனர். இருவரும் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மாணவர்களாக இருந்தனர்.

காரில் ஏழு பேரும் நெருங்கி உட்கார்ந்தோம். சுரா. பெரும் சிரமத்துடன் காரை ஓட்டினார். கேரள எல்லையில் களியக்காவினை என்று ஞாபகம்; ஒரு ஹோட்டலில் டிபனை முடித்தோம்.

காரில் நெருக்கமாய் இருந்ததோ காரை ஓட்டியவரின் சிரமமோ தெரியாமல்பேச்சு போயிற்று. பத்மநாப அய்யர் காணி ஆணைத் திணைக்களத்தில் Divisional Officer (பிரிவு அலுவலர்) யேசுராஜா அரசு பணி, நாகர் கோவில் சுந்தர விலாஸ் போய்ச் சேர மணி 11 ஆனது. மொட்டை மாடியில் 2 மணி வரை பேச்சு. மார்த்தாண்டனும் குமாரும் சுரா. வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டனர். என் வீடு சுராவின் வீட்டருகே; நான் போய் விட்டேன்.

மறுநாள் சாவகாசமாய் சுரா. வீட்டிற்குப் போனேன். காலச்சுவடு கண்ணன் சொல்வது மாதிரி பத்மநாப அய்யர் தன்னைக் கிண்டலடிக்க தாராளமாய் விஷயதானம் செய்து கொள்ளும் ஆள் என்று தெரிந்தது. கொஞ்சம் பேசியதும் நெருங்கி விட்டார். அப்போது சுரா. கரகங்கள் என்ற இலக்கியக் கூட்டம் நடத்தி வந்தார். அந்தக் கூட்டத்தில் மூன்று பேரையும் பேசும்படி கேட்டுக் கொண்டார். கூட்டம் பதிவாக 6 அல்லது ஆறரை மணிக்கு தொடங்கும். ஆட்கள் முன்னதாகவே வந்துவிட்டனர்.

சுரா. மூவரையும் அறிமுகப்படுத்தினார். அய்யர் முதலில் பேசினார், “நான் தமிழ்நாட்டிலிருந்து நல்ல புத்தகங்களை இலங்கைக்குக் கொண்டுசெல்வதைக் கடமையாகக் கொண்டுள்ளேன். இங்குள்ள தீவிர இலக்கியங்களை படிப்பதற்கென்று ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

உத்தேசமாக 120 பேர்கள் உள்ளனர். கணையாழி கசட்தபற், நடை போன்ற பத்திரிகைகளை நான் தருவித்து அவர்களுக்குப் படிக்கக் கொடுக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் ஈழ இலக்கியம் பற்றிய தவறான தகவல் உண்டு. அதற்கு எங்கள் நாட்டில் இருப்பதாக நம்பும் முற்போக்குதான் காரணம். முற்போக்கு நூற்கள் சிவப்பு நூற்கள். இலங்கையில் குவிந்து கிடக்கின்றன என்ற கருத்து தமிழகத்தில் பரவியிருக்கிறது. உண்மையில் முற்போக்குக்கு அங்கு மதிப்பு இல்லை. ஆனால் அங்கு இருப்பதாகத் தமிழகத்தில் ஒரு மாயையை உருவாக்கி விட்டனர்.

அலை இதழ் வாயிலாக தீவிர இலக்கிய வாதிகள் சிலரைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறோம். இலங்கையில் வெளியாகி இருக்கும் நூல்கள் இங்கே வரவில்லை. இங்கிருந்து அங்கே போக வேண்டும். இருவழிப்பாதை இருந்தால் எது தீவிரம் என்ற தெரிந்துவிடும் என்று பேசிக் கொண்டே போனார் அய்யர்.

குலங்கம் “இலங்கையில் முற்போக்கு குறுகிய வட்டத்தில் சுழல்கிறது” என்றார். அய்யர் மறுபடியும் பேசினார். கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னார். இது 1982 மார்ச்சில் நடந்தது.

காகங்கள் கூட்டம் முடிந்ததும் பேராசிரியர்கள் கலைஇலக்கியம் பெருமன்ற நண்பர்கள் அய்யருடன் நீண்டநேரம் உரையாடினர். அடுத்தநாள் காலையில் நானும் அய்யரும் நாகர்கோவில் நீதிமன்றம் அருகே இருந்த ஐயக்குமாரி புக்ஸ்டோருக்கு போனோம்.

அய்யர் பழைய புத்தகங்களைத் தேடினார். கலைமகள் பதிப்பகம் வெளியிட்ட பல புத்தகங்கள்; சம்மந்த முதலியாரின் நாடகங்கள் என வாங்கினார். சு.ரா.வின் கடைஊழியர் பரமசிவம் புத்தகங்களைக் காட்டினார். மூன்று நாட்கள் அய்யர் சு.ரா.வின் வீட்டில் இருந்தார். கூடவே நானுமிருந்தேன். பத்மநாபபுரம் அரண்மனை, சுசிந்திரம் கோவில் எனச் சில இடங்களுக்குப் போனோம்.

இந்த இடத்தில் அய்யரைப் பற்றி சில விஷயங்கள் அறிய வேண்டியிருக்கிறது.

பத்மநாப அய்யரின் சொந்த ஊர் இலங்கை வண்ணார் பண்ணை. பிறந்தது 24.8.1941ல். அப்பா தாவாடி ரத்தின அய்யர். பண்டாரவிளை சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோவில் பூசகர். அம்மா வண்ணார் பண்ணை யோகாம்பாள். மனைவி சொர்ணவல்லி (1946-1987) எம்.எ., எம்.எட்., கல்வியாளர். திரிகோண

மலை, நல்லூர் போன்ற ஊர்களில் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தார். பின் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளர். அய்யரின் மனைவி மூளைக்காய்ச்சலால் 41 வயதில் மறைந்தார். மனைவியின் இறப்பு அய்யரை மிகவும் பாதித்திருக்கிறது. அய்யருக்கு வித்யா, பூரணி, ஜனனி என்னும் மூன்று பெண்மக்கள்.

அய்யர் ஆரம்பப் படிப்பை அம்மாவின் சொந்த ஊரான வண்ணார் பண்ணை நாவலர் பாடசாலையில் படித்தார். பின் வண்ணை வைத்தீஸ்வரம் வித்தியாலயத்தில் ஏழாம் வகுப்பு; பின் அர்ச்சு சூசையப்பர் பள்ளியில் படிப்பு; தொடர்ந்து பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்பியல் பட்டப்படிப்பு (1964-67) முடிந்ததும் மூன்று ஆண்டுகள் அப்பாவுக்குத் துணையாக கோவில் பூசகர்.

1970ல் மாத்தளை பொஹிரா கல்லூரியில் பயிற்றுநர் பணி. இது இரண்டு வருஷம். பின்னர் காணி ஆணையர் திணைக்களத்தில் பிரிவு அலுவலர் (1972-1989) கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களில் அலுவல் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்.

1990 பெப்ரவரியில் லண்டன் சென்றார். சரியான வேலை கிடைக்காததால் 3 ஆண்டுகள் இயங்கவில்லை.

யேசுராஜா ஒரு கட்டுரையில் “அய்யரைத் தினக்குரல் பத்திரிகைக்காக பேட்டிகாணப் போனார்கள். அப்போது ஒருவர் இவருக்கு நேர்காணலா என்று கிண்டல் அடித்தாராம். புத்தகம் எழுதியவர்கள் மட்டுமே மொழிக்கும் பண்பாட்டுக்கும் காவலர்கள் என்ற பிரம்மை ஊறிப்போனதால் அய்யரை பலரும் அடையாளம் காணமுடியவில்லை. ஆனால் அய்யர் செய்த காரியங்களை நினைத்துப் பார்த்தாலே மலைப்பாக இருக்கிறது.

இலங்கை அரசியலைப் பற்றி இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றி உரக்கக் குரல் கொடுப்பவர்கள் இரு நாடுகளுக்குமான கலை இலக்கிய பரிமாற்றம் பற்றிப் பேசவில்லை; பேசாதவர்கள் அற்கான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. தமிழகத் தின் சாதாரண வாசகனுக்கு இலங்கைத் தமிழரின் செழிப்பான இலக்கியம் பற்றித் தெரியாது. இந்தச் சூழலில் அய்யரின் பங்கு என்ன என்பது முக்கியமாகிறது.

அய்யர் இலங்கைப் படைப்பாளிகளுக்கும் தமிழகப் படைப்பாளிகளுக்குமிடையே புத்தகப் பரிமாற்றப் பணியைச் செய்தவர். இலங்கைப் புத்தகங்களைத் தமிழகத்தில் வெளியிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். (எ.கா.

தமிழகத்தில் ஈழ இலக்கியம் பற்றிய தவறான தகவல் உண்டு. அதற்கு எங்கள் நாட்டில் இருப்பதாக நமும் முற்போக்குதான் காரணம். முற்போக்கு நூர்கள் சிவப்பு நூர்கள்.

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்த கணையாழி, தீபம் போன்ற இதழ்கள் இலங்கையில் 100 பிரதிகள் விற்பனை ஆனதற்கு அய்யரே காரணம். இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த அலை (1982) இதழைத் தமிழகத்தில் 200 பேர்கள் படிக்கக் காரணமானவரும் இவரே. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூட 10 இதழ்கள் வந்தன. சுரா. பத்து இதழ்களை வாங்கி நண்பர்களுக்கு இலவசமாகவே கொடுத்தார்.

சத்தியமூர்த்தியின் மகள் லட்சுமி வாசகர் வட்டம் என்னும் பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்து சந்தா சேர்த்தபோது இலங்கையில் அய்யரே முழுவிச்சாய் உதவியிருக்கிறார். இந்தப் பதிப்பகம் வெளியிட்ட (1968) அக்கரை இலக்கியம் என்னும் 468 பக்க நூலுக்குப் பெருமளவில் உதவியவர் அய்யரே. இதில் இலங்கைப் படைப்புகளே அதிகம் இருக்கும் காரணம் அய்யரே.

யாழ்ப்பாணத்தில் மறுமலர்ச்சிக் கழகம் தமிழ் முதல்வர் பெரும் உதவி செய்தவர் அய்யர்.

அய்யர் தன் 39ஆம் வயதில் (1980) தமிழகத்திற்கு தலைமன்னார் ராமேஸ்வரம் வழி போட்டில் மூன்று மணிநேரம் பயணம் செய்து வந்திருக்கிறார். வரும்போது இலங்கையில் வெளியான புத்தகக் கட்டுடன் வந்தார். திருப்பிச் செல்லும்போது புத்தகங்களை மூன்று மூட்டைகளில் கட்டி எடுத்துச் சென்றார். கப்பலில் சாக்கு மூட்டைகளைத் தலையில் சுமந்து ஏற்றினார். தமிழகத்திலிருந்து புத்தகங்களைக் கொண்டு செல்ல இலங்கை மத்திய வங்கியில் விண்ணப்பித்து அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்.

கிரியா பதிப்பகம் ஆரம்பித்த காலத்திலேயே அந்தப் பதிப்பக நூல்களை இலங்கையில் விற்க உதவி இருக்கிறார். 70களில் கொழும்பு கோட்டை கிறித்தவ இலக்கிய சங்கம் (C.L.S.) புத்தகங்களை வெளியிட்ட போது அய்யரே ஆலோசகராக இருந்தார்.

அய்யரின் தமிழியல் என்ற பதிப்பகம் வழி (1968-1985) ஈழத்து நூல்களையும் தமிழகத்து நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். அய்யரின் மனைவி சொர்ணவல்லியின் ஆய்வேடு இந்தப் பதிப்பகம் வழி "இலங்கைத் தோட்டப் பள்ளிக்கூடங்களின் கல்வியமைப்பும் பிரச்சனைகளும்" என்னும் தலைப்பில் வந்திருக்கிறது.

1985ல் விடுதலைப்புலிகளின் தயவில் படகில் வேதாரண்யம் வந்த அய்யரே சென்னை

சென்று கிரியா ராமகிருஷ்ணனை சந்தித்தார். இலங்கை ரகுபதியின் "Early Settlement in Jaffna an Archeological Survey" என்னும் தலைப்பிலான நூலை கிரியா வழி வெளியிட பேசினார். ஆனால் அது நடக்கவில்லை.

லண்டன் சென்ற பிறகும் "தமிழில் நலம்புரிச் சங்கம்" என்ற அமைப்பின் வழி தீவிர பணி செய்திருக்கிறார். (1994-2002) இச்சங்கத்தின் பத்து ஆண்டு மலரை வெளியிட்டார். இக்காலத்தில் கிழக்கும் மேற்கும், இன்னொரு காலடியும் மாறும் என்பன போன்ற தொகுப்புகளையும் கொண்டு வந்தார்.

தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள் லண்டனில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர். இப்படியாக பல விஷயங்கள். இவரைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

அய்யரை நான் 1982க்குப் பின் நான்கு முறை நாகர்கோவிலிலும் சென்னையிலும் சந்தித்திருக்கிறேன். கைலாசநாதக் குருக்களின் "சைவத் திருக்கோவில் கிரியை நெறி" என்ற நூலை வெளியிட உதவ வேண்டும்; கண்ணனிடம் நினைவு படுத்த வேண்டும் என்றார்.

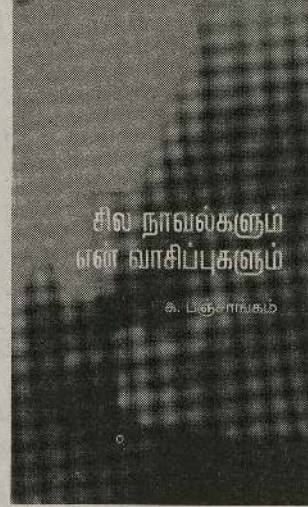
முதல் அச்சுப்படியை திருத்தி செப்பனிட்ட சமயத்தில் ஒருமுறை வந்தார். குருக்களின் பேரன் பத்மநாப அய்யர் பேராதனை பல்கலையின் சமஸ்கிருத பேராசிரியர் உங்களைச் சந்திப்பார் என்றார். அவரும் ஒருமுறை வந்தார். இது விஷயமாக அய்யர் அடிக்கடி பேசினார்.

இந்த ஆண்டு (2019) ஜனவரி 6ஆம் தேதி இரவில் பேசினார். "பெருமாள் நமக்கு வயதாகிறது; சக்தி குறைந்து வருகிறது. குருக்களின் நூலை எப்படியாவது கொண்டுவர வேண்டும். அவருக்கு நான் கடன்பட்டிருக்கிறேன். நான் பல்கலையில் படிக்கும்போது மிகவும் உதவியவர். அந்த நூல் தமிழ் உலகில் அறிமுகமாகாதது. காலச்சுவடு கண்ணனிடம் சொல்லுங்கள்; முக்கியமாகப் படங்கள் தேடவேண்டும்" என்றார். அவர் பேசிய விதமே தளர்ந்துபோய் இருந்தது.

உத்தேசமாய் 50 ஆண்டுகளாக இவர் செய்த வேலைகளில் எவ்வளவோ நஷ்டப்பட்டிருக்கிறார். யேசுராஜா சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் அவர் அதுபற்றி ஒன்றும் பேச மாட்டார். ஆதங்கம், விரக்தி, சோர்வு எதுவும் கிடையாது.

புனைவிலக்கியத்தில் புதிய குரல்களை அடையாளப் படுத்துதல்

எழுபதுகளின் இறுதியில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் முதுகலை மாணவனாகப் பயின்றபோது, தற்கால இலக்கியம் என்ற தாளில் நாவல்கள், சிறுகதைத் தொகுதி, நாடகம், கவிதை, சுட்டுரை என ஒவ்வொரு இலக்கியவகையிலும் பத்து என மொத்தம் ஐம்பது நூல்கள் வாசித்தேன். நிக நடராசன், சி.கனகசபாபதி, க.வெங்கடராமன், முத்துச்சண்முகம் பிள்ளை போன்ற பேராசிரியர்கள் நவீன இலக்கியம் குறித்த பரந்துபட்ட பார்வையினை மாணவர்களுக்கு உற்சாகத் துடன் போதித்தனர். அதே காலகட்டத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியர்கள், மாடர்ன் லிட்டரேச்சர் என்ற சொல்லைக் கேட்டாலே அலர்ஜி அடைந்தனர். "நாவல், சிறுகதையில் என்ன இருக்கு? அதுல போய் என்னத்த ஆய்வு செய்ய?" என அலுத்துக் கொண்டனர். நவீன இலக்கியத்தைப் பாடத் திட்டத்தில் கொண்டு வருவதற்காகப் போராடிய பேராசிரியர்களின் அனுபவங்களை நேரில் கேட்டிருக்கிறேன். அன்று நவீன இலக்கியம்

குறித்த இரு வேறு போக்குகள் அழுத்தமாக நிலவின. இத்தகைய சூழலை இன்று தமிழைப் போதிக்கிற இளம் பேராசிரியர்களும், மாணவர்களும் அறிந்திட வாய்ப்பில்லை.

தமிழ்ப் பாடத்தில் தீண்டத்தகாத இலக்கியமாக நவீன இலக்கியம் புறக்கணிக்கப்பட்டதில், நுண்ணரசியல் பொதிந்துள்ளது. தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், காப்பியம் போன்றவற்றை உரைகளின் துணையுடன் வகுப்பறையில் சுற்பிப்பது, ஒப்பீட்டளவில் எளிது. நாவல் எனில், அதை வீட்டில் வாசித்து, அது குறித்த விமர்சனங்களை உருவாக்கி, மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதைச் சிரமமான காரியமாகப் பல பேராசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். இன்றளவும் அந்தப் போக்கு, உயர் கல்வியில் அழுத்தமாக நிலவுகிறது. சீனியர் பேராசிரியர்கள் மரபிலக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ஜூனியர் பேராசிரியர்களிடம் புனைவிலக்கியத்தைத் தள்ளி விடுகின்றனர். நாவல், சிறுகதை குறித்து எவ்விதமான ஆர்வமும் இல்லாத சில இளம் பேராசிரியர்கள், வகுப்பறையில் பெயருக்குக் கதை சொல்கின்றனர். சில பேராசிரியர்களின் வகுப்பில் ஒவ்வொரு மாணவனும் எழுந்துநின்று, நாவலில் இருந்து ஒரு பக்கத்தை வாசிக்கிற அபத்தமும் இங்கே நிகழ்கிறது. நாவல்களை எப்படி அணுகி விமர்சிப்பது என்ற முறையியலை அறிந்திடாமல், வகுப்பறையில்

பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கம் நூறாண்டு வாழ்க!

பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கம் அவர்கள் 25.02.2019 ஆம் நாளோடு 70 அகவை நிறைவு பெற்றுள்ளதையொட்டி, காக்கைச் சிறகினிலே மணல் வீட்டு மற்றும் சிற்றேடு ஆகிய இதழ்களுக்கு தவா ஐந்தாயிரம் பணமுடிப்பை நல்கி நெகிழ்ந்திருக்கிறார். தமிழ் இலக்கியப் பாப்பில் ஆழமான பங்களிப்பைச் செய்துவருகிற பேராசிரியரும் காக்கை இதழின் நெறியாளர்களில் ஒருவருமான க.பஞ்சாங்கம் அவர்கள் நூறாண்டு வாழ்வாங்கு வாழ காக்கைக்குமும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது. - ஆசிரியர் குழு

காக்கைச் சிறகினிலே
மார்ச் 2019

வெறுமனே நாவலின் கதைச் சுருக்கத்தை மூன்று மணி நேரத்தில் சொல்வதுதான் பெரிதும் வழக்கமாகியுள்ளது. உயர்கல்வி என்பது, குறிப்பிட்ட பாடத்தில், காத்திரமான ஆய்வாளர்களை உருவாக்குவதற்கான பின்புலம் என்ற புரிதலற்ற நிலையில், வெறுமனே பட்டதாரிகளை மொச்சைக் கொட்டையெனப் பிதுக்கித் தள்ளுவது இங்கே துரிதமாக நடைபெறுகிறது. இரண்டாயிர மாண்டு வரலாற்றுச் சிறப்புடைய இலக்கியப் படைப்புகளைக் கொண்டிருக்கிற தமிழிலக்கியத்தில், சமகாலத்தின் குரலாக வெளிப்படுகிற நாவல், சிறுகதை வகைகள் குறித்த பேச்சுகளைக் கல்விப்புலம் சார்ந்த நிலையில் உருவாக்க வேண்டியது அவசியம். இத்தகு சூழலில்தான் காத்திரமான விமர்சனச் சூழலை உருவாக்கிட கடந்த 37 ஆண்டுகளுக்கும் கூடுதலாகப் பணி ஓய்விற்குப் பின்னரும் இடைவிடாமல் எழுத் துலகில் இயங்குகிற பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கத் தின் தனித்துவத்தைப் புரிந்திட இயலும். கவிதை, நாவல், சிறுகதை எனப் படைப்பு முயற்சிகளில் பஞ்சாங்கம் ஈடுபட்டிருந்தாலும் விமர்சனத் தளத்தில் அவருடைய தேடுதல், முக்கியமானது. நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் கொள்கைகளையும் அறிந்து, அவற்றின் பின்புலத்தில் விமர்சனத்தைக் கட்டமைப்பதைத் தொடர்ந்து செய்வதில் அவர் ஒருபோதும் சலிப்படையவில்லை. தமிழில் சிறுபத்திரிகை சார்ந்த காத்திரமான இலக்கியச் செயல்பாடுகளையும் கல்விப்புலம் சார்ந்த விமர்சனப் போக்குகளையும் ஒன்றிணைப்பதில் பஞ்சாங்கத்தின் ஆர்வம், கவனத்திற்குரியது.

இலக்கியப் பிரதி, வாசிப்பின் வழியாக உருவாக்குகிற புதிய பிரதியின் பதிவுகள், விமர்சனச் செயல்பாட்டின் அடிப்படையாகும். எந்தவொரு பிரதியும் வாசிப்பில் தருகிற இன்பம் காரணமாகவே வாசகனால் நுகரப்படுகிறது. இந்நிலைக்கு விமர்சனமும் விதிவிலக்கு அல்ல. புனைவிலக்கியத்தின் கதைமாந்தர்கள், பிரதியைவிட்டு வெளியேறி விமர்சனத்தின் மூலம் வெவ்வேறு வாசகப்பரப்பில் பயணிக்கிற விநோதமும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. புனைவு என்பதற்கு அப்பால் குறிப்பிட்ட சம்பவங்கள், கதைமாந்தர்கள் வாசகர்களின் மனவுலக வெளியில் சஞ்சரிக்கின்றனர். நடப்பு வாழ்க்கையை நாவலின் வழியாகப் பிரதியெடுப்பது போலவே, புனைவுகள் மூலம் நடப்பு வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பதும் நடைபெறுகிறது. சமகாலத்தின் காப்பியமாக விரிந்திடும் நாவல்கள், இன்று உலகம் முழுக்கப் பெரிதும் கொண்டாடப்படுகின்றன. வெறுமனே பொழுது போக்கு என்பது ஒருபுறம் எனில், சமகாலத்திய மனிதனின் அகம், புறம் குறித்த முடிவற்ற கேள்விகளை எழுப்புகிற வல்லமை நாவல் களுக்கு உண்டு. நாவல்களைப் பெரிதும் விருப்பத்துடன் வாசிக்கிற

இயல்புடைய விமர்சகர் பஞ்சாங்கம், புனை கதைகள் கொண்டாட்டம், வலிகள், துக்கம், வதைகள், உன்னதம், அற்புதம் என விரிந்து அழைத்துச் செல்கிற உலகிற்குள் பயணித்த அனுபவங்களைக் கட்டுரையாக்கியுள்ளார். நாவல்கள் குறித்த விமர்சனங்களின் வழியாகப் பஞ்சாங்கம் அறிமுகப்படுத்துகிற உலகு, இன்றைய கால கட்டத்தின் விசாரணையாகும்.

பஞ்சாங்கம், தான் வாசித்த பத்தொன்பது நாவல்கள் குறித்து அவ்வப்போது எழுதிய விமர்சனங்களைத் தொகுப்பாக வாசித்தபோது, எனக்கு முதலில் வியப்பேற்பட்டது. காட்சி ஊடகங்களின் பெருக்கத்தினால், தீவிரமான வாசகர் என்று தன்னை நம்புகிறவர்கள்கூடத் தொடர்ச்சியாக நாவல்களை வாசிக்க இயலாத சூழல், இன்று நிலவுகிறது. யதார்த்த நாவல்களுடன் புதிய வகைப்பட்ட கதையாடலில் சொல்லப்பட்ட நாவல்களையும் குறித்த தனது கருத்துகளைப் பதிவாக்குவதில் பஞ்சாங்கம் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் செயல்பட்டுள்ளார். நாவல் தனக்குள் உருவாக்கிய பதிவுகளை அப்படி மாக எழுதுவது, அவருடைய விமர்சனத்தின் ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது. நாவல் குறித்த எதிர்மறையான அவருடைய அபிப்பிராயங்களையும் அதற்கான காரணங்களையும் விளக்கியிருப்பது ஏற்புடையதாக உள்ளது. இலக்கியப் பிரதியை அணுகிட மார்க்கியம், மாஜூடவியல், வரலாற்று சார்ந்த அணுகுமுறை, அவருடைய பெரும் பாலான கட்டுரைகளில் பயன்பட்டுள்ளது. பின் நவீனத்துவம், எடுத்துரைப்பியல் பின்புலத்திலான வாசிப்பைப் பிரதியை அணுகுவதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஒவ்வொரு கட்டுரையும் வேறுபட்ட எடுத்துரைப்பில் அலுப்புத் தட்டாமல், வாசிப்பதற்கேற்ற மொழியில் எழுதப்பட்டிருப்பது, பஞ்சாங்கத்தின் மொழி ஆளுகைக்குச் சான்றாகும்.

நாவலாசிரியருக்கு நியாயம் செய்கிற வகையில் வாசிப்பின் வழியாக எழுதப்பட்டுள்ள பஞ்சாங்கத்தின் பெரும்பான்மையான கட்டுரைகளில், சமகால அரசியல் எப்படியெல்லாம் அழுத்தமாகச் செயல்படுகிறது என்பது நுணுக்கமாகப் பதிவாகியுள்ளது. வெறுமனே யதார்த்த நாவல் என்ற நிலையினுக்கு அப்பால், வட்டாரப் பின்புலத்திலான குன்னிமுத்து நாவல் குறித்த எடுத்துரைப்பியல், கண்டுபிடிப்பாக விரிந்துள்ளது. கதைசொல்லியின் புனைவுமொழி அழகியல், எப்படி பிரதிக்குக் கனம் சேர்க்கிறது என்ற நோக்கு, நாவலின் உயிர்த்துடிப்பை அறிந்திடும் முயற்சி.

“நாவல் என்பது கதை சொல்வதல்ல; அந்தப் பின்புலத்தில் சமூகத்தை ஆவணப் படுத்துவது; வாழ்வின் நீள்வலியையும் வாதையை யும் மொழிப்படுத்தி இருப்பின் அதிசயத்தைக்

கொண்டாடுவது; ஒடிக்கொண்டே இருக்கும் மனிதர்களை நிறுத்தி வாழ்வின் தீராத கவர்ச்சியாக இருக்கும் புதிர்களை நோக்கி மடைமாற்றி விடுவது; சமூகத்தின் ஆழத்தில் இயங்கும் எளிதில் பிடிபடாத நுண்ணரசியலை, ஆதிக்கங்களை வெளிக்கொணர முயலுவது” என்ற பஞ்சாங்கத்தின் நாவல் குறித்த வரையறை, அவருடைய விமர்சனத்தின் மையமாக உள்ளது.

வரலாறு/ புனைவு; நடப்பு/ கனவு; யதார்த்தம்/புராணம்; படைப்பாளி/வாசகன்; அறியாமை/அறிவியல் என்றெல்லாம் மொழி வழி இயங்கும் மனத்தின் பாடுபாடுகள் ஆழிக்கப் பட்டு ஒன்றொன்று இணைந்தும் பிணைந்து மாகப் பிரதி நகர்கிறது என்று நவீன நாவல் குறித்த பேராசிரியரின் அணுகுமுறை நுட்பமானது.

நாவல் என்பது படைப்பாளி கட்ட மைத்த புனைவு என்ற ஒற்றைச் சொல்லுக்கு மாற்றாக மாறுபட்ட சாத்தியங்களுடன் ஒவ்வொரு நாவலையும் அணுகியிருப்பது, இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகளின் பலம். பிரதியுடன் உறவாடி, பிரதியைக் கலைத்துப் போட்டு, பிரதியின் பன்முக அம்சங்களை விளக்குவதுடன், பிரதிக்குள் இடைவிடாமல் ஒலிக்கிற குரல்களின் பின்புலத்தைக் கண்டறிந்த திடும் முயற்சியானது உற்சாகத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இளம் வாசகர்கள் நாவலுக்குள் பயணித்திடத் தடையாக விளங்குகிற மங்கலான மொழி, கதைசொல்லும் முறை பற்றிய பிரச்சினைகளைக் கடந்து செல்வதற்குப் பேராசிரியரின் விமர்சனம் பெரிதும் பயன்படும். படைப்புப் புரியவில்லை என்றரீதியில் காலங் காலமாகப் பிரதியின்மீது வைக்கப்படுகிற ஒற்றை விமர்சனச் சொல்லாடலுக்கு எதிர்நிலையில் பிரதி குறித்த புதிய குரல்கள், விமர்சனமாக வெளிப்பட்டுள்ளன.

‘சில நாவல்களும் என் வாசிப்புகளும்’ என்ற நாவல்கள் பற்றிய இந்த விமர்சன நூல், நாவலை எப்படி அணுகுவது என்ற புரிதலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுக்கு நிச்சயம் ஏற்படுத்தும். அதேவேளையில் சிறுபத்திரிகை சார்ந்த இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் நாவல் பற்றிய புதிய அறிமுகத்தை உருவாக்கும். இருளில் ஒளியைப் பாய்ச்சுவது போன்றதுதான் விமர்சனவின் பணி என்ற நிலையில் பஞ்சாங்கம், தனது பல்லாண்டுகள் இலக்கிய அனுபவத்தினால் எழுதியுள்ள இந்தக் கட்டுரைகள், காத்திரமான வாசகர்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

என்னுடைய மாணவப் பருவம் முதலாகத் தள்ளிநின்று பார்த்து ஆச்சரியப்பட்ட விமர்சன ஆளுமையான எனது மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கத்தின் விமர்சன அணுகுமுறையில் எனக்குப் பெரிதும் உடன்பாடு உண்டு. விமர்சனத்தினால் கபஞ்சாங்கம் என்னுடைய முன்னத்திஏர்.

பேராசிரியர் பணியிலிருந்து ஓய்வெடுப்ப

‘புலம்பெயர் தமிழர்’களாக ஒன்றிணைத்த கைப் பொங்கல் 2019 தமிழர் திருநாளாக மகிழ்வுட்டியது

இந்த ஆண்டு தைப்பொங்கல் நாள் நிகழ்வரங்கமாக முன்ஸர் தமிழர் கலை கலாச்சார விளையாட்டுக் கழகம், கலை வாணி தமிழ் பாடசாலை மற்றும் முன்ஸர் வாழ் புலம்பெயர் தமிழ் மக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து இரண்டாவது முறையாக அரசியல், சாதி, மதம் கடந்த தமிழர்களாகக் கூடி ‘தமிழர் திருநாளாகக் கொண்டாடினார்கள்.

19.01.2019 முன்ஸர் தமிழர் கலை கலாச்சார விளையாட்டுக் கழகமும் கழகத்தின் கலை வாணி பாடசாலையும் (Tamilischer Kultur- und Sportverein Münster e.V.) முன்ஸர் வாழ் மக்களும் இணைந்து நடத்திய தமிழர் திருநாள்.

பொது வெளியில் பாளை வைத்துப் பொங்கல் பொங்கி, கோலப் போட்டி, தமிழர் பண்பாட்டு உணவு வகைகள், தமிழர் பாரம்பரிய சமையல் உபகரணங்கள், புலம்பெயர் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் பாரம்பரிய கலை நிகழ்வுகளுடன் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்த நகரில் முதற்தடவையாக நடைபெற்ற இத்தகைய நிகழ்வால் ஒன்றிணைந்த மனங்கள் குதூகலிப்பு அங்கிருந்த அனைவரது முகங்களிலும் பிரதிபலித்து பரவசமடைய வைத்தது. இதனை செரமன் நகர பத்திரிகை பிரசுரித்துள்ளது.

இதில், பாரம்பரிய சமையல் அறை உபகரணங்கள், நவ தானியங்கள், சிறுதானியங்கள், பாரம்பரிய உணவு வகைகள் என்பன கண்காட்சியாக வைக்கப்பட்டன அத்துடன் போட்டி நிகழ்வாக கோலமிடல் நடைபெற்றது. மேலும் பல கலை - கலாச்சார நிகழ்வுகளாக நடனம், பாட்டு, நாடகம், பேச்சுக்கள் நடைபெற்றன. இந்த நிகழ்வில் பிரதமவிருந்தினராக முன்ஸர் நகர சபையின் வெளிநாட்டவர்களுக்கான அமைப்பின் தலைவர் Dr.Omer Lütfü Yavuz தமது பாரியாருடன் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்.

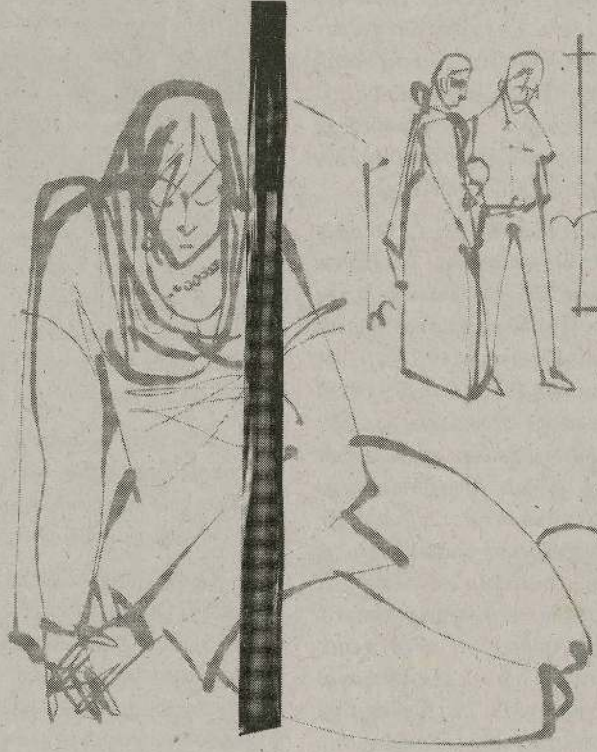
- வனிதா

பின்னர் இலக்கிய முன்னோடியான விமர்சகர் எப்படி செயல்பட வேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகப் பஞ்சாங்கத்தின் விமர்சன எழுத்துகள் அமைந்துள்ளன. மரம் ஓய்வை நாடி னாலும் காற்று தணியாது என்ற சினப் பழ மொழிக்கேற்ப இலக்கிய ஆசான்களுக்கு ஒரு போதும் ஓய்வில்லை என்பதை நிரூபிக்குமாறு பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கத்தின் விமர்சனக் குரல்கள், தமிழிலக்கியப் பரப்பில் பதிக்கின்றன.

காங்கைச் சிறுக்கிவே

மாச 2019

சிதைவு

காலம் இரக்கமற்றது. ஒட்டமாக ஓடிக்களைத்துவிட்டாள். சற்று நின்று திரும்பிப் பார்த்தால்... கமறலெடுக்கும் தூசும் ஒட்டடையும் படிந்து இடிந்து கிடக்கிறது மனக் கோட்டை இடிபாடுகள் நடுவே அலைபாயும் கடராக சின்னஞ்சிறு இதயம் தனதிருப்பைக் காட்டிக் கொள்கிறது. விரைந்து பரவும் நரையும் வனப்பு குன்றிய கன்னங்களும் முகத்தை நிரந்தரமாக துயரச்சாயலுக்கு மாற்றிவிட்டன. புகைப்படம் எடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் அன்றொருநாள் பலிக்கு நிறுத்தப்பட்ட பசுமாடுபோல கேமரா முன் நின்றிருந்தாள். நொந்துபோன படமெடுப்பவர், புன்னகைக்காவிட்டால் பரவாயில்லை - இந்தக் கடுகடுப்பையும் துயரச் சாயலையும் சிறிது மாற்ற முடியுமா என்று பரிதாபமாகக் கேட்டார். அப்போது முதல் முறையாக அவள் எண்ணிப்பார்த்தாள் - எப்போதாவது தன் முகம் துயரச் சாயல் படியாமல் இருந்ததுண்டா?

தாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில். அதைப்போய் காதலென்று சொல்வதே அபத்தம். அப்போது அவளது அடர்ந்து நீண்ட கூந்தல் பாம்பாகப் படம் விரித்திருந்தது. கண்களில் கடர்ந்த மின்னலில் பூரித்த முகம். வறுமையிலும் இயற்கையின் கொடை செல்வ வளமில்லாத சந்தடியற்ற புராதனக் கோவிலில் முணுக் முணுக் கென்று சுடர்விடும் ஒற்றை அகல் விளக்கொளியில் அபூர்வமாகத் துலங்கும் அம்பிகையின் சிற்றாடை உடுத்த தோற்றம். அது யார் நினைவி லாவது பதிந்திருக்குமா என்று தெரியவில்லை. ஒரு புகைப்படம்கூட இல்லை. பருவ வயதில் எதிர்ப்பாலினரோடு இனக் கவர்ச்சி ஏற்படுவது இயற்கை என்று பெற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் தெரியாதா என்ன? அருகில் அழைத்து உட்கார வைத்து, திருமணம் நடந்தால் குழந்தை பிறக்கும் என்றாவது சொல்லியிருக்கலாமே? அதை விட்டுவிட்டு பதினாறு வயதிலேயே 'காதலித்தவனுக்கு' திருமணம் செய்து தள்ளி விட்டு விட்டார்கள்.

இருந்திருக்கலாம் ஒருவேளை - காதலிப்ப

அப்போது விழுந்ததுதான் அதலபாதாளத்தில். எழுந்திருக்க முடியவில்லை.

அரை இருட்டுக்கு அவள் கண்கள் பழகியது அப்போதுதான். குற்றம் செய்தது தானே தானோ என்ற எண்ணம் தோன்றி அவளை அவமான உணர்வு ஆட்கொண்டதும் அப்போதுதான். தனிமையில் இருளில் உட்கார்ந்து தன்னையே நொந்து வருத்திக் கொண்டு, நிழல் விழுந்தாலும் பயந்து ஒதுங்கிய படி நாட்களைக் கழித்தாள். எந்த மன உறுத்தலும் இன்றி பாதுகாப்பான தொலைவில் நின்று ஒரு இளம் பெண்ணின் சிரழிவை ஊரும் உறவும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. தனிமையில் குமைந்து கொண்டிருந்தவளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள தருணம் வாய்க்குமா என்று எதிரி லிருந்தோர் காத்திருந்தார்கள். சிறகு விரித்து எல்லை கடந்து அறிவுச் செல்வம் தேட வேண்டியவள் கோழிக் குஞ்சுபோல அச்சத்தில் ஓடுங்கி சிந்திக்கும் திறனையே இழந்து விட்டாள். படிப்பைத் தொடர முடியாதவள் தேர்வு எழுதுவதாகக் கனவு கண்டு விழித்தாள். தேர்வு எழுதப்போன இடத்தில் படித்தது எல்லாமே மறந்துபோய் விட்டதே என்று அழுதாள். கையில் கேள்வித்தாளை வைத்துக் கொண்டு ஐயையோ, நேரம் முடிந்துவிட்டதே என்று பரிதவித்து விழித்தெழுந்தாள். மெல்லப் புரண்டு எழுந்து உட்கார்ந்தபோது ஏதோ மூளியாகி விட்ட உணர்வு. கட்டுப்பாடின்றி சிறுநீர் வெளியேறி உள்ளாடையை நனைத்தது. தன்னிரக்கம் மீதாற எழுந்து கொண்டபோது திடீரென்று சோற்றுக்கு வழிதேடினால் காலூன்ற முடியு மென்று உறைத்தது.

அது ஒரு முக்கியமான தருணம். வயிற்றுக்குச் சோறிடல் முதற் கடன் என்பதை அதன்பின் அவள் மறக்கவே இல்லை. சோற்றுக் காக அவள் வேலை தேடிய தென்னவோ முடவன் மலையேறியது போலத் தான். குறை வளர்ச்சி, குறைப் படிப்பு, அரை குறை அறிவு. ஏதோ ஒரு வேலை சோற்றுக்கும் நிழலுக்குமாக. வேலை நேரம் போக படிப்பு, படிப்பு, படிப்பு...

கற்பகத் தருவைப் பற்றி எதுவும் அவளுக்குத் தெரியாது. ஆனால் வேலை அவளின் கற்பகத் தருவாக இருந்ததுதான் உண்மை. அதுவரை கனவில் மட்டுமே எழுதி வந்த தேர்வுகளை பகலில் கல்லூரி வளாகத்தில் சென்று எழுதினாள். மனக்குரங்கு அவளைச் சும்மா விடவில்லை. பொருக்குத் தட்டிய புண்களைப் பிராண்டியது. ஊமைவலி கண்ணு றங்க விடவில்லை. அயர்ச்சியில் அதிகாலையில்

கண்மூடினால் மேலே வந்து படர்ந்தான். முகம் தெரியாதவன். அவனை விரட்ட எழுந்தபோது எங்கும் இருள். அப்பிக்கிடந்த இருளில் தப்பித்துக் கொள்ள ஓடினாள். குருடி போல அடிவைத்து தடுமாறி விழுந்தெழுந்து ஓடினாள்.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒருவித சோதனை யாக வாழ்க்கை - இல்லையில்லை இருப்பு - தொடந்தது. மறதி புண்களை ஆற்றியது. மறதிக்கு இணையான மருந்து இல்லைதான். ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் தவறுகள் நிகழ்வது மறதியால் மட்டுமே. தப்பித்து வந்தாள் புதியதோர் இடத்திற்கு.

பொழுது புலரும் நேரம் கண்முன் விரிந்தது கல்வியும் கலையும் ஆட்சி செய்த இடம். அரையிருட்டிலேயே நடமாடிப் பழகிய கண்களுக்கு புலர் காலைப் பொழுது மிக இனிமையானதென்று தோன்றியது. கவிஞர் களும் கலைஞர்களும் கதாசிரியர்களும் நடமாடிய இடத்தில் அவள் இயல்பாகப் பழக முடிந்தது. செத்துப் போயிருந்த அவள் நம்பிக்கை மெல்லத் துளிர்ந்தாற் போலிருந்தது. இடம்தான் புதிது. மனிதர்கள்? எல்லா இடங் களிலும் எல்லாவிதமான மனிதர்களும் இருந் தார்கள். மனிதர்கள் மனதில் மேலோட்டமாக அன்பும் கருணையும் காதலும் தரும்புவது போலக் காட்டிக் கொண்டார்கள். அடியாழத் தில்...? அவளுக்கு இதொன்றும் புரியவில்லை. 'விடிவெள்ளி' இதழ் ஆசிரியர் சாந்தன் அவளுக்கு அறிமுகமானபோது நல்லதோர் நட்புக் கிடைத்து விட்டதாக அவள் ஆகவாசம் அடைந்தாளே...

விடிவெள்ளி இதழில் மெய்ப்புத் திருத்தத் தொடங்கியவள், விரைவில் இதழுக்காக படைப்புகளைக் கேட்டுப் பெறவும் பழகிக் கொண்டாள். நேர்த்தியான அவளின் செயல் பாடுகளை சாந்தன் மெச்சினார். விடிவெள்ளி இதழை வடிவமைக்கவும், காலந்தவறாமல் அந்த சிற்றிதழைத் தயாரித்து வெளியிடவும் கற்றுக் கொடுத்தார். ஏற்கெனவே பல நண்பர்களும் இதழ் தயாரிப்பில் அவருக்கு உதவியிருந்தார்கள். பெயருக்குத்தான் அவர் ஆசிரியராம். அதுவரையில் இதழ் வடிவமைப்பு வேலையைச் செய்து வந்த வினிதா விரைவில் 'உரிமை முரசு' என்ற புதிய இதழைத் தொடங்க இருந்ததால், விடிவெள்ளி இதழின் பொறுப்பு முழுதும் தன்னிடமே சேர்ந்து கொண்ட நிலையில்தான் இவளை சாந்தன் சந்தித்துப் பேசியிருந்தார்.

அலுவலக வேலை, வீட்டு வேலை,

மற்றெல்லா வேலைகளோடு கூடுதலாக இவளுக்கு பத்திரிகை வேலையும் சேர்ந்து கொண்டது. அந்நிய நாட்டு நிறுவனமொன்றிற்கு காக 'உரிமை முரசு' இதழைக் கொண்டு வரும் பணியை வினிதா இனி ஏற்றுக்கொள்வாள் என்று மகிழ்ச்சியோடு சாந்தன் தெரிவித்தார்.

ஓரிரண்டு இதழ்கள் அவளது தயாரிப்பில் உருவாகி வெளிவந்தவுடன் சாந்தன் பொறுப்பு களை அவளிடமே விட்டுவிட்டார். படைப்பு களையும் செய்திகளையும் பரிமாறிக் கொள்ள வும், இதழை அச்சிடவும் அடிக்கடி வீட்டிற்கும் வந்து போனார். அவள் உற்சாகத்துடன் வேக மாக வேலைகளை முடித்துவிடுவதைப் பாராட்டினார். விடிவெள்ளி இதழை அவளே முழுமையாக கவனித்துக் கொண்டாள். ஏதோவொரு பிடிமானம் கிடைத்த நினைப்பில் சிலநாளும் நிம்மதியாகத் தூங்கினாள். அவளது உழைப்பில் பதினெட்டு இதழ்கள் வந்துவிட்டன. சாந்தன் மகிழ்ந்து போனார். அவளது சலியாத உழைப்பைக் கண்டு சாந்தனுக்கு அவள்மீது மதிப்புக் கூடியது. ஒருவேளை அந்தப் புரிதலோடு மட்டுமே நட்பு தொடர்ந்திருந்தால் சரியாக இருந்திருக்குமோ? இப்படி நினைத்துப் பார்த்தவுடன் ஆழமான பெருமூச்சு வெளியேறியது...

முதல் முறையாக அவளது தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளை அக்கறையாக சாந்தன் விசாரித்த பாங்கு நினைவில் நிழலாடியது. அவர் மெல்லப் பேசும் இயல்புடையவராகவும் அமைதியாகப் பிரச்சனைகளை ஆராய்பவராகவும் இருந்தார். ஒவ்வொரு செயலையும் எடைபோட்டு மதிப்பிட்டு குற்றங்களை அடுக்கும் ஆண்கள் மத்தியில் பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொண்டு மனதர்களை அணுகும் சாந்தன் ஒரு விதிவிலக்கு. வேலைநேரம் போக மீந்த பொழுதுகளில் களைப்பினூடாக அவருடன் பரிமாறிக் கொண்ட செய்திகள்... அவள் கடந்து வந்திருந்த முட்பாதையின் வாதை சாந்தனை வெகுவாக பாதித்திருந்தது. அனைத்தையும் தாங்கித் தேங்கி விடாமல் முன் நகர்ந்ததற்காகப் பாராட்டினார். முட்களில்லாத புதிய பாதையை அமைத்துக் கொள்வது ஒன்றும் கடினமல்ல என்று இதமாகச் சொன்னார். எப்படி என்ற கேள்வியோடு ஏறிட்டுப் பார்த்தவனை ஆதரமாகப் பார்த்து கைகளைப் பற்றிக் கொண்டார். இறுகிப் போயிருந்த அவள் மனதில் ஈரம் படர்ந்தது. அன்று விடிவெள்ளியின் தொண்ணூற்று மூன்றாவது இதழ் வெளிவந்திருந்தது...

விடிவெள்ளியின் நூறாவது இதழ்

வெளிவருமுன் அகில இந்திய அளவில் கருத்தரங்கம் ஒன்றை நடத்தவேண்டும், முடியுமா என்று சாந்தன் அப்போது அவளைக் கேட்டார். அப்போதைய மனநிலையில் அவள் எளிதாக அந்த சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டாள். கருத்தரங்க அமர்வுகள், பங்கேற்பாளர்கள், உரைகளின் தலைப்புகள், சிறப்பு விருந்தினர்கள், உணவுக்கான ஏற்பாடுகள், செலவுக் கணக்கு போன்றவற்றை முடிவு செய்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் இவளும் கலந்து கொண்டாள். குளிரூட்டப்பட்ட தனியார் விடுதியில் உரிமை முரசு ஆசிரியர் வினிதா தங்கியிருந்த அறையில் நடந்த கூட்டத்திற்கு சாந்தன் அவளை அழைத்துப் போயிருந்தார்.

கருத்தரங்க வேலைகள் தொடங்கியதும் சாந்தன் ஒரு மாத காலம் அவளுடனே வந்து தங்கிக் கொண்டார். பங்கேற்பாளர்களிடம் முன்னதாகவே கட்டுரைகளைக் கேட்டு வாங்கினால் நூலாக வெளியிடலாமே என்று இவள் யோசனை சொன்னாள். எட்டில் ஆறுபேர் அனுப்ப ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

நீண்ட காலத்துக்குப் பின் வீடு விரும்பத் தக்கதாக மாறியது. அவளே வியக்குமளவிற்கு நிசப்தமாக இருந்த வீட்டில் அவ்வப்போது சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டது. எவ்வளவோ இழப்பு களுக்கு மத்தியில் இன்னமும் தன்னால் சிரிக்க முடிவது அவளுக்கு நம்ப முடியாததாக இருந்தது. தன்னுடைய திறமையும் உழைப்பும் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கப்படுவதை நினைத்து சிறிது நிம்மதியானாள்.

கடமைகளுடே காலம் நகர்கையில் இயல்பாக மூச்சு விடுவதுபோல் உணர்ந்தாள். நீண்ட நாட்களுக்குப்பின் உணவு வேளையில் சந்தித்த அலுவலகத் தோழி இவளைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுப் போனாள். 'என்ன, உன் முகம் பொலிவாகத் தெரிகிறதே, அழகு நிலையம் போய்வந்தாயா' என்று கேட்டாள். கைகழுவும் போது முகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டாள். கண்ணாடி எப்போதும் அங்கு இருக்கத்தான் செய்தது. எத்தனைக் காலத்திற்குப் பின்பு கண்ணாடியில் முகம் பார்க்கிறோம் என்று அன்றைக்கு யோசித்தது நன்றாக நினைவிருக்கிறது. சீராக மூச்சு விடுவதுபோல் தோன்றியதே, அதனால் முகத்தில் மாற்றம் வந்திருக்குமோ என்றெண்ணி அப்போது சிரிப்புக்கூட வந்தது அவளுக்கு!

விடிவெள்ளியின் தொண்ணூற்றி எட்டாவது இதழை அச்சடிக்க சாந்தன் புறப்பட்டுப் போனார். அப்போதுதான் உரிமை முரசு

ஆசிரியை வினிதாவுக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்று சொன்னார். அவள் இங்கே வந்து இருபது நாட்கள் ஓய்வெடுக்கலாமா என்று கேட்டார். அதற்கென்ன, வரட்டுமே என்று சொல்லிவிட்டாள். பிறகுதான் அவளுக்கு அளிக்கவேண்டிய உணவைப் பற்றிச் சொன்னார். பாதாம், பிஸ்தா, முந்திரி, அக்ரூட், உலர் திராட்சை, அத்திப்பழம் என ஒரு பை நிறைய வாங்கி வந்து கொடுத்தார். இப்போது நினைத்தாலும் அவளுடைய உணவு முறை வியப்பில் வாய்மூடாமல் செய்துவிடுகிறது.

வினிதா காலையில் எழுந்தவுடன் ஒரு ஆழாக்குப் பால் சாப்பிடுவாள். இரவே ஊறவைத்த பாதாம் பருப்புகளைத் தோல் நீக்கி, ஊறவைத்த அத்திப்பழங்களோடு திராட்சைகளையும் சேர்த்து அரைக்க வேண்டும். பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதில் பனங்கற்கண்டும் குங்குமப்பூவும் கலந்து பதமான சூட்டில் எடுத்து ஊற்றித் தரவேண்டும். குடித்தபின் வினிதா நாற்பது நிமிடம் யோகப் பயிற்சி செய்வாள். பிறகு குளித்துவிட்டு இரண்டு வகைச் சட்டினியுடன் இட்டிலி. அல்லது தேங்காய்ப் பால், காய்கறிக்குருமாவுடன் இடியாப்பம். பதினோரு மணிக்கு மாதுளம் பழம் உரித்துப் பிழிந்த சாறு ஒரு ஆழாக்கு. வினிதா சோறு சாப்பிட மாட்டாள். மதியம் ஒரு மணிக்கு இரண்டு வகைப் பொரியல், தேங்காயம் பருப்பும் சேர்த்து மூன்று வகை காய்கறிகளுடன் கூட்டு, குடிப்பதற்கு ரசம், கட்டித் தயிர். பிறகு ஆப்பிள், கொய்யா, பப்பாளி போன்ற பழங்கள். மாலையில் கொறிக்க வறுத்த பிஸ்தா - பாதாம் பருப்பு வகைகள். குடிக்க காய்கறி அல்லது காளான் சூப். இரவு எட்டு மணிக்கு சப்பாத்தி, காய்கறிக்கூட்டு, தயிர்ப்பச்சடி.

வேலைக்குப் போய்க்கொண்டே சமாளித்துவிடலாம் என்று அவள்தான் தப்புக்கணக்கு போட்டுவிட்டாள். அலுவலகத்தில் தூங்கி விழும் நிலை வந்தபின் பேசாமல் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டாள். காலை ஐந்து மணி முதல் இரவு ஒன்பது வரை சமையல் வேலைகளே முடியவில்லை. மற்ற வேலைகளை முடித்துவிட்டுப் படுக்க நள்ளிரவு ஆகியது. இதெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாதது போலத்தான் வினிதா நடந்து கொண்டாள். சமைக்க ஒரு பெண்ணும் பிற தேவைகளைக் கவனிக்க ஒரு ஆணுமாக இரண்டு பேர் அவளோடு எப்போதும் கூட இருந்து கவனித்துக் கொள்வார்களாம். எழுதுவது, சாப்பிடுவது, தூங்குவது - இவை மட்டுமே அவளுக்கு வேலை. வெயில் காலத்தில் மலைப் பகுதிகளில், மழைக் காலங்களில் தோட்ட வீடுகளில், குளிக்காலம்

களில் ஆளுயர் கண்ணாடி ஜன்னல்கள் வழியே பசுமையான செடி கொடிகள் தெரியும் நகரத்து வீடுகளில் என அவள் தேர்ந்தெடுத்த இடங்களில் தங்குவாளாம். அந்த ஆண்டில் கோடையில் மலை வாசம் செய்ய முடியாது போனதால் உடல் நலம் குன்றித்தான் அவளுடைய வீட்டில் தங்க வந்தாளாம். குறிப்பிட்ட கட்சிக் கூட்டங்களிலும் பெண்களின் அரங்குகளிலும் அவள் பேசுவாளாம். பகலில் படிப்பதும் இரவில் தூங்கும்வரை எழுதுவதுமாக வினிதா தன்னுடைய வேலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டாள். கை கால்கள் சோர்ந்து இடுப்பு வலியெடுத்து இவள் தூக்கமின்றி அவதிப்பட்ட போதெல்லாம் இவளைப் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டறிந்து கொண்டாள் வினிதா. ஆறுதலாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பாள். வினிதா கிளம்பிப் போவதற்குள் இருவரும் நல்ல நண்பர்களாகி விட்டிருந்தார்கள்.

ஓய்வெடுக்க நேரமே இருக்கவில்லை. கருத்தரங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளை முன்னதாகக் கேட்டு வாங்கியது நல்லதாகப் போயிற்று. வந்தவற்றை உடனுக்குடன் ஒளியச்ச செய்து வைத்திருந்தாள். கருத்தரங்கின்போது கையில் கொண்டு வந்து கொடுத்த இரண்டு கட்டுரைகளை மட்டுமே ஒளியச்ச செய்ய வேண்டியிருந்தது. கருத்தரங்க மேடையிலேயே அரங்கத்தலைவர் ராஜசேகர ராவ் அவளது பணியைப் பாராட்டிப் பேசினார். தொகுப்பு நூலை அவளே முயன்று வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அப்போது தன்னையறியாமல் அவள் சாந்தனின் பக்கம் பார்த்தாள். அவர் சிறுபிள்ளைபோல் மகிழ்ச்சி கொப்பளிக்கும் முகத்துடன் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டு வெட்கப்பட்டது இன்னும் மறக்கவே இல்லை. அப்போது அவருக்கு அருகில் உட்கார்ந்திருந்த வினிதா தன்னையே பார்ப்பதைக் கண்டு அவசரமாக நகர்ந்து சென்றுவிட்டாள்.

அப்போதெல்லாம் அசுர பலம் என்பார்களே, அப்படிப்பட்ட பலத்துடன் ஓய்வின்றி வேலை செய்ததை இன்று நினைத்தாலும் வியப்பாகத்தான் இருக்கிறது. இரவெல்லாம் கண் விழித்து மெய்ப்புத் திருத்துவதும், காலையில் முன்னதாகப் புறப்பட்டு அச்சகத்தில் ஒப்படைத்து வேலைக்குச் செல்வதுமாக ஓய்ந்து உட்காராமல் வேலை, வேலை, வேலை...

விரைவிலேயே விடிவெள்ளியின் நூறாவது இதழ் தயாராகிவிட்டது. அதனுடன் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலை

யும் ஒரே நாளில் வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். விழாப் பேச்சாளர்கள், நூலையும் இதழையும் வெளியிடும் தோழர்கள் என முழுமையான திட்டத்தை எழுதி சாந்தனிடம் காண்பித்தபோது, அவர் வழக்கமான புன்னகையுடன் ஆமோதித்தார். பாராட்டாக ஒரு சொல், ஒரு பார்வை கிடைக்காதா என்று அப்போது தான் ஏங்கியதை நினைத்துப் பார்த்தான். இப்போதும் பெருமூச்சுதான் வந்தது. இல்லை. அவருக்கு நேரமில்லை. வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு நண்பர்கள் பலரை சந்திக்கப் போவதில் அவருக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. தொகுப்பு நூலையும் விடிவெள்ளி நூறாவது இதழையும் அச்சுக்குக் கொண்டுசெல்ல வந்தபோது சாந்தனின் முகம் மகிழ்ச்சியில் பூரித்துக் கிடந்தது. வெளியீட்டு நிகழ்ச்சி முடிந்த பின்பு அவருக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் செய்தியைச் சொல்லப் போவதாகவும், அதற்காகக் காத்திருக்குமாறும் சொன்னார். அதுவரையில் தன்னைப் பற்றிய யோசனைகளின்றி வேலை வேலை என்றிருந்தவளுக்கு, அக்கணம் முதல் ஒருவித படபடப்பும் மெலிதான தவிப்பும் எதிர்பார்ப்பின் வலியும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

நூல் வெளியீட்டு அரங்கம் அன்றைக்கு எப்படிக்க களைகட்டியிருந்தது? சமூகப் பணியிலும் எழுத்துப் பணியிலும் தம்மைக் கரைத்துக் கொண்ட பெரியோர் பலர் மேடையில் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டு அவள் பூரித்துப் போனாள். அவர்கள் ஒருசேர மேடையில் வீற்றிருப்பதே போதுமென்றிருந்தது அவளுக்கு. நிகழ்ச்சி தொடங்குமுன் மேடை அருகே நீண்டதோர் மேசைமீது நூல்களையும் இதழ்களையும் எடுத்து அடுக்கினார் சாந்தன். தேர்ந்த கலைஞர்களின் கைவண்ணத்தால் இரண்டிலுமே கண்கவரும் அட்டைப் படங்கள். கையில் எடுத்து அழகு பார்த்தபடி ஒருவரையொருவர் பார்த்துச் சிரித்தபோது அவளுக்கு மனம் நிறைந்து போயிற்று. பலர் நிறைந்த சபையில் அவர் அவளுடன் கைகுலுக்கியபோது அவளுக்கு வெட்கமாகப் போய்விட்டது. அந்தத் தருணம்... அதுதான் அவள் மகிழ்ச்சியாக, நிறைவாக உணர்ந்த தருணம். அந்தக் கைகுலுக்கல்...

கடைசி நிமிடத்தில் அவள் முன்னால் வந்து நின்றாள் வினிதா. சாந்தன் அவளிடம் மேசையைச் சுட்டிக் காட்டினார். வாய்கன்ற சிரிப்போடு அவளைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டாள் வினிதா. விடிவெள்ளி நூறாவது இதழொன்றை எடுத்து சில வரிகளை எழுதிக் கையெழுத்திட்டு இவளிடம் நீட்டினாள். அதைப் படித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. விழா

தொடங்கிவிட்டது.

மேடையில் உட்கார்ந்திருந்தவர்களில் வினிதா மட்டுமே பெண். உயர்தரமான வண்ணப் பருத்தி உடையில் அவள் எடுப்பாகத் தெரிந்தாள். வயதேறிப்போன முகம் என்றாலும் அதில் வெண்ணையின் மினுமினுப்பு. வரிசையான வெண்பற்கள். மிகைச் சிரிப்பில் பளிர்ந்த பற்கள் அவள் முகத்தின் கிழத் தோற்றத்தை மறைத்து கவனத்தை அவள்பால் ஈர்த்தன. ராஜசேகர ராவும் அவளும் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருந்தார்கள். வெளியீட்டு நிகழ்ச்சி முடிந்து தலைமை உரையின்போதுதான் அப்பாடா என்று இவள் உட்கார முடிந்தது. அப்போது குதிகாலில் சுரீரென்று வலியெடுத்து ஆவென்று அரற்றியதுகூட மறக்கவில்லை. அப்போது மூத்த தோழர் காண்டீபன், விடிவெள்ளி நூறாவது இதழைப் புரட்டிய வாறே வினிதாவிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

நிறைவுரை ஆற்றிய வினிதா, எத்தகைய சோதனையான கட்டங்களைத் தாண்டி 'விடிவெள்ளி' நூறாவது இதழ் வெளிவந்திருக்கிறது என்ற வரலாற்றைச் சொன்னாள். தோழர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தொடர்ந்தால் மற்றொரு நூறு இதழ்களைக் காண்பது எளிதானதே என்றாள். புதிதாக இதழுக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் தோழர்களுக்கு தொடர்ந்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டாள். வினிதாவின் உரையைக் கேட்டு இவளுக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. மிகச் சாதாரணமான தகவல்கள் மட்டுமே. அவள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது இவள் மேடையில் அமர்ந்திருந்த சாந்தனைப் பார்த்தாள். அவருடைய கவனம் பேச்சாளர் மீதே இருந்தது. அந்த கோதுமைநிற முகத்தில் ஓர் ஒளி...

விழா முடிந்ததும் நூல்களைக் கட்டி எடுத்து வைக்கச் சென்றாள். உரிமை முரசு ஆசிரியை வினிதா அவளை அவசரமாக அழைத்தாள். உடனே நண்பர் வீட்டுக்குப் புறப்படுவதாகச் சொன்னாள். இரண்டாம் நாள் காலைதான் பெங்களூர் கிளம்புவதாக முன்பு அவள் சொல்லியிருந்ததால், அவள் ஏனென்று கேட்டாள். மைலாப்பூர் நண்பர் மாதவன் வீட்டில் வேறு சில நண்பர்களைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டி இருப்பதால் அங்கேயே சாப்பிட்டுத் தங்கிக் கொள்வதாகவும், மறுநாள் மாலையில் வருவதாகவும் சொன்னாள். இவளையும் மகளையும் பெங்களூர் வருமாறு அழைத்தாள். வினிதா புதிய வீட்டில் குடியேறி விட்டாளாம். தோட்டவேலை நடைபெறுவதால் போய்த்தான் ஆகவேண்டும் என்றாள். நானே வரும் சுற்றிலும் சிறு தோட்டமுமாக

நகருக்குள்ளேயே கிடைத்துவிட்டதாம். முன் வாசலிலும் ஜன்னல்களின் அருகிலும் மலர்ச் செடிகளை நடப்போகிறேன் என்றாள். இரண்டு மூன்று மாதங்களில் மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் அழகு சிந்தும் வீட்டில் காதலனோடு சேர்ந்து வாழப் போகிறேன் என்று சொல்லி குதூகலத்தில் குதித்தவாறே கிளம்பிப் போனாள்.

விழாவுக்கு வந்திருந்தவர்களை வழியனுப்பிவிட்டு மூட்டை முடிச்சுகளோடு இவள் சாந்தனுக்காக வாசலில் காத்திருந்தாள். நண்பர்கள் ஒவ்வொருவராக புறப்பட்டுச் சென்றபின், அவர் ராஜசேகர ராவுடன் காரில் ஏறிக்கொள்வதைப் பார்த்தாள். வாசலருகே புரியாமல் விழித்தபடி நின்றுருந்தவளைக் கண்டதும், சாந்தன் புன்சிரிப்புடன் இறங்கி வந்து பேசினார். அன்றிரவை நண்பர்களோடு கழிக்கப் போவதாகவும், மறுநாள் மாலையில் வீட்டுக்கு வருவதாகவும் சொன்னார். 'இரண்டு பேருக்கு இனிப்புடன் சாப்பாடு தயாரித்து வைத்திரு. விடிவெள்ளி ஆசிரியைக்கு இன்னுமா புரியவில்லை? நாளை நாம் வெற்றியைக் கொண்டாடுவோம்' என்று தோளில் தட்டிய சாந்தன் மறுபடியும் ராஜசேகர ராவின் காரில் ஏறிப் போய்விட்டார்.

இருபத்தி நாலு மணி நேரம் என்பது எவ்வளவு நீண்ட காலம் என்று சொல்வது போல் காலம் மெதுவாகச் சென்றது. தேர்வு எழுதும்போது ஒரு மணி நேரம் என்பது எவ்வளவு குறுகிய காலம் என்று உணர்ந்திருக்கிறாள். பல நாட்களாக தாறுமாறாக இரைந்து கிடந்த புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் எடுத்து அலமாரியில் அடுக்கினாள். வீட்டைப் பெருக்கித் துடைத்தாள். ஜன்னல் திரைகளை மாற்றினாள். பருத்தி இழையில் கைகளால் பூவேலை செய்திருந்த கல்கத்தா விரிப்பை கட்டிலில் விரித்து அழகு பார்த்தாள். தொட்டிச் செடிகளுக்கு நீர்நீறினாள். சாந்தனுக்குப் பிடித்த பயத்தம் பருப்புப் பாயசத்தோடு சமையலை முடித்து எடுத்து வைத்தாள். மற்றொரு முறை குளித்து இளஞ்சிவப்புப் புடவை உடுத்திக் கொண்டாள். கண்களை மூடி ஜன்னல் திட்டில் உட்கார்ந்தபோது தூக்கம் வருவது போலிருந்தது. நல்லவேளையாக அப்போது வினிதா வந்துவிட்டாள்.

ஆளுக்கொரு கோப்பை தக்காளி சூப் புடன் பேச உட்கார்ந்தார்கள். 'உரிமை முரசு' இதழ்ப் பணியை ஏற்படுத்தினால் அந்த பிரெஞ்சு நிறுவனப் பணியையும் ஏற்க வேண்டியிருக்கும் என்பதால், விடிவெள்ளி வேலையை எப்படிச் செய்ய முடியுமென்று வினிதா குழம்பிப் போயிருந்தாளாம். அப்போது சாந்தன்தான்

பயப்பட வேண்டியதில்லை என்று தைரியம் கூறினாராம். இரண்டு இதழ்கள் இவளது பொறுப்பில் வெளிவரக் கண்டபின், நல்ல தேர்ச்சியுள்ள கைகளில் விடிவெள்ளி சென்று சேர்ந்துவிட்டது என்று முடிவெடுத்து, பிறகு தான் புதிய பணியை ஏற்றுக்கொண்டாளாம். நீண்ட நாட்களாக சொந்த வாழ்க்கை குறித்து முடிவெடுக்காமல் தள்ளிப்போட்டதில் உடல்நலம் குன்றிவிட்டதாம். ஓய்வுக்காக இவள் வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது நிதானமாக யோசித்து காதலனோடு சேர்ந்து வாழ்வதென்று முடிவெடுத்து விட்டாளாம். அண்மைக்கால மாற்றங்கள் திருப்தியாக இருந்ததால், இனி வீட்டுண்டு வேலையுண்டு என்று இருக்கப் போவதாக உற்சாகத்துடன் சொன்னாள். பழசையெல்லாம் மறந்துவிட்டு நீயும் விடிவெள்ளி இதழ்ப் பணியில் ஈடுபட்டு இனிமேல் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று இவளிடம் சொல்லி கைகளைக் கோத்துக் கொண்டாள். ஒவ்வொரு சொல்லிலும் அசை விலும் வினிதாவின் மனமகிழ்ச்சி கரைபுரண்டோடுவது போலிருந்தது...

வினிதாவின் நிலையைக் கண்டபின் இவள் வாயே திறக்கவில்லை. சாந்தனைப் பற்றி வினிதாவிடம் பேசவேண்டுமென்றுதான் எண்ணியிருந்தாள். அவரது அருகாமையில் தனது மனம் இளகி மருகுவதையும், அதை கவனித்தும் அனுபவித்தும் வரும் அவர் பிடிக்கொடாமல், ஒட்டாமல் இருப்பதையும் வினிதாவிடம் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று தான் சிறிது நேரம் முன்புகூட எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் தனது எதிர் காலத்தைப் பற்றி வினிதா இன்பம் ததும்பப் பேசியபின்பு அவளிடம் இந்தப் பிரச்சனையைப் பேசவே இவள் கூசினாள். மறுநாள் அதிகாலையில் புறப்பட வேண்டியிருந்ததால் உணவு முடித்தவுடன் படுக்கப் போய்விடுவேன் என்று அப்போது கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே வினிதா சொன்னது நன்றாக ஞாபகமிருக்கிறது.

தண்ணீரைக் குவளையிலிருந்து தம்ளர்களில் ஊற்றி வைத்தபோது சாந்தனும் வந்து சேர்ந்து றொகண்டார். கத்தரிப்பூ நிற சட்டையில் அவர் கம்பீரமாகத் தெரிந்தார். எங்கே உங்கள் நண்பர் வரவில்லையா என்று இவள் கேட்ட போது, ஏற்கெனவே வந்து விட்டார்கள் என்றார் சிரித்துக் கொண்டே வினிதா வருகிறேனென்று என்னிடம் சொல்லிவிட்டுத்தான் போனாள். நீங்கள் என்னிடம் வினிதாவுக்காக சமைக்கும்படியா சொன்னீர்கள் என்று கேட்டாள். அப்படியானால் உனக்கு முன் கூட்டியே தெரியுமா என்று கேட்டபோது

சாந்தனின் கண்கள் பிரகாசமாயின. அதைக் கண்டு அவளுக்கும் மனம் லேசாயிற்று. சிறிது காலமாக வேலைப் பளுவினூடாகவே சாந்தனை சந்தித்திருந்தவளுக்கு, அன்றைய ஓய்வு மனநிலை பரவசத்தைத் தந்தது. சாந்தனை ஏறிட்டுப் பார்த்த போதெல்லாம் மெலிதான பரபரப்பு உள்ளோடியது. சாந்தனின் பேச்சிலும் சிரிப்பிலும் ஒரு வசீகரம் கூடினாற் போலிருந்தது. வழக்கத்திற்கு மாறாக அவள் சமையலை வெகுவாகப் பாராட்டினார். வெட்கமும் மகிழ்ச்சியும் கூடி மனம் இளகித் தளளத்துக் கிடந்தது. அந்த இரவு நினைவில் உறைந்து போய்க் கிடக்கிறது...

உணவுக்குப்பின் சாந்தனும் வினிதாவும் அன்று சந்தித்த பழைய நண்பர்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சமையலறை வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு அவள் வந்தபோது சாந்தன் மறுநாள் வினிதா கொண்டு செல்ல வேண்டிய புத்தகங்களைப் பையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார். பெங்களூர் சென்றவுடன் செய்ய வேண்டியவற்றைப் பட்டியலிட்ட வினிதா, குட்நைட் என்றபடி படுக்கையறைக் கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றாள். முன்பு இங்கு அவள் ஓய்வெடுக்க வந்து தங்கிய நாட்களில் இவள் அவளுக்காக கட்டிலை விட்டுக் கொடுத்திருந்தாள். தினம் இரவில் அவளருகே உட்கார்ந்து பேசியபின், வெளியே வந்து கூடத்தில்தான் படுப்பாள். அந்த நினைப்போடு இவரும் உள்ளே சென்று விளக்கை அணைத்து விடிவிளக்கைப் போட்டு விட்டு குட்நைட் என்றபடி வெளியில் வந்து விட்டாள்.

ஜன்னலருகே நாற்காலிகளைப் போட்டு சாந்தனின் எதிரே உட்கார்ந்தபோது ஜன்னல் வழியே பிறை நிலா தெரிந்தது. அவரை ஏறிட்டுப் பார்த்தபோது அவள் மனதில் ஒரு தவிப்பு... எவ்வளவோ பேச நினைத்திருந்தும் எப்படித் தொடங்குவதென்று தெரியவில்லை. வேறு ஒன்றும் சொல்லாவிட்டாலும் அன்றைய மனநிலையையாவது அவரிடம் கொட்டிவிட வேண்டும் என்று மனம் பரபரத்தது. மங்கலான விடிவிளக்கொளியில் அவர் முகம் மென்மையாக ஒளிர்ந்தது. காலம் நகராமல் நின்று விட்டதோ? மெய்மறந்து பிறையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். 'ஆஹா இன்ப நிலா வினிலே...' பாடல் காதில் ஒலித்தது. பிறையும் பாடலும் அவளை ஒளிபுகா பாதாளப் படுகுழியை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டிருந்தன. சாந்தனின் முகம் ஏதோவொரு எதிர்பார்ப்பில் விகசிப்பதையும், இருப்புக் ரொக்ளாமல் அவர் தவிப்பதையும் கண்டு அவள் கிறங்கிப்

போனாள். அவர் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்த போது, 'என்ன?' என்று கேட்டார் சாந்தன். 'நீங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே... இன்னும் என்ன? எல்லா வேலைகளும் தான் முடிந்து விட்டதே' என்றாள். இதைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவள் குரலில் நடுக்கம்... மெல்ல அவர் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டாள். அந்தக் கணத்தில் அவரது ஒரு சொல்லில், ஒரு அழைப்பில் வாழ்க்கை தன்வயமாகி விடுவதான மயக்கத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருந்தாள். 'அவள் சொல்லவில்லையா?' என்றார் சாந்தன். 'அவளா?... சொன்னாள். அது...' என்று திக்கு முக்காடினாள். 'அதுதான் - வேலைகள் முடிந்த பிறகு அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியைச் சொல்ல நினைத்திருந்தேன். அவள்தான் சொல்லி விட்டாளே... காலையில் சீக்கிரமாக எழுந்து நாங்கள் கிளம்ப வேண்டும். நான் போய்ப் படுக்கிறேன்' என்றவாறு எழுந்து கைகளை விடுவித்துக் கொண்டு படுக்கையறைக் கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றுவிட்டார்.

கதவை சாந்தன் உட்புறமாக தாழிடும் ஓசை உடம்பை உலுக்கிப் போட்டது. அவளுக்குள் பொங்கிய கடல் பின்வாங்கியது. அடிவாங்கிய ஒவ்வொரு முறையும் நிகழ்ந்ததுபோல் அன்றும் அவளுக்கு வாயடைத்துப் போனது. பனிமூட்டம் கலைவதுபோல் மெல்ல மனக் கலக்கம் விலகியது. அப்பாவித்தனமும் அசட்டுத் தனமும் தன்னை எவ்வளவு மோசமான நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டன... ஐயோ... சட்டென்று புரிந்து போயிற்று - உழைப்பிற்குக் கூலி மட்டுந்தான் கிடைக்கும். வேறென்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள்? முட்டாள்!

அலமாரியிலிருந்து ஒலித்தகடு எடுத்துச் சுழல விட்டாள். 'ரங்கன்ன டாரோ ஷாம்ஜீ...' குமார் கந்தர்வாவின் குரல் அறையை நிறைத்தது. ஜன்னல் கம்பியை இறுகப் பற்றியபடி வெளியே பார்த்தபோது இருண்ட வானம் குருடனின் கண்போல சூனியமாக இருந்தது. ஆண்களின் அன்பு போல் நிலவும் இடம்மாறிச் சென்று விட்டது. கம்பியில் கன்னத்தைச் சாய்த்து வெகுநேரம் நின்றிருந்தவளுக்கு அந்த இருட்டும் கண்களுக்குப் பழகிப் போயிற்று.

சில்லென்ற காற்றோடு மழைத்துளிகள் அடுத்தடுத்து முகத்தில் தெறித்தன. மெல்ல முகத்தை நிமிர்த்தியபோது கம்பியில் அழுந்தியிருந்த கன்னத்தில் சூடாக ரத்தம் பாய்ந்தது. 'கெய்சே ஹோ கிலாடி... மானத்துனாயி...' என்று உருகிய குமார் கந்தர்வா அப்படியே அ... அ... ஆ... என்று கரைந்து கரைந்து அவளையும் உடனழைத்துக் கொண்டு போனார். கம்பியைப் பற்றியிருந்த விரல்கள் மரத்துப் போயிருந்தன.

அவற்றை நீட்டி மடக்க நேரம் பிடித்தது. நாற்காலியை இழுத்து மேசைமுன் போட்டு உட்கார்ந்தாள். சில்லிட்டுப் போயிருந்த விரல்களை கண்ணத்தில் பதித்துக் கொண்டாள்.

எத்தனையோ இரவுகள் தூங்காமல் அவள் தயாரித்த விடிவெள்ளி நூறாவது இதழ் மேசை மேல் கிடந்தது. அவளைப் போலவே அநாதையாய். அதைப் பற்றித் தன்னிடம் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசாத சாந்தன்.. வினிதா அதில் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தாளே? சட்டென்று அதைக் கையிலெடுத்துப் புரட்டினாள். உள்ளே வினிதாவின் பொடிக் கையெழுத்தில் சில வரிகள்:

"மங்கியிருந்த உன் சிந்தை சாந்தனின் தூண்டுதலில் இன்று பளிச்சென்று துலங்குகிறது; 'விடிவெள்ளி' பிரகாசமாக ஒளிருகிறது அதுவே இனி உன்னை வழிநடத்தும்; தொடர்ந்து செல்."

கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு உட்கார்ந்தபோது சூழல் மறைந்தது... அம்மாவின் தோற்றம் கொண்ட அம்மன் சிலை கண்முன் தோன்றியது. உடல் சிலிர்த்தது. சிறுமியாய், பதின் பருவத்தினளாய் அந்த சிலைமுன் தான் நின்றுருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தாள். அனாதரவாக உணர்ந்த போதெல்லாம் அந்தச் சிலைமுன் வந்து நின்றுருக்கிறாள் எத்தனையோ முறை. அவளுக்கென்று மனிதர்கள் யாரும் இருந்ததில்லை. யாரும் தொடர்ந்து கூட வருவதில்லை. அந்த அம்மன் அங்கேயே தான் இருந்தாள். காலையோ மாலையோ சென்றால் அவளைப் பார்த்துவிடலாம். வேறொன்றும் அவளுக்குத் தெரியாது. நினைவு தெரிந்த நாள் முதலாக இந்தச் சிலையைப் பார்த்தபடி நின்றுருக்கிறாள், அவ்வளவுதான். 'ரங்கன்ன டாரோ ஷாம்ஜீ...ஈ...ஈ' என்று கசிந்துருகி கந்தர்வா பாடலை முடித்தபோது அவளும்கூட கரைந்துவிடும் நிலையில்தான் இருந்தாள்... கும்மிருட்டில் துழாவிய கண்களில் அப்போதுதான் அது தட்டுப்பட்டது. மேல் திசையில் இடது ஓரத்தில் மெல்ல மினுங்கின அந்த இரட்டை நட்சத்திரங்கள். அடையாளம் வைத்துக் கொண்டாள்... அன்று முதல் உறக்கமற்ற இரவுகளை அந்த நட்சத்திரங்களின் துணையோடும் இசையோடும் கடந்துவிட முயன்றுகொண்டே இருக்கிறாள்.

எல்லாவகை சுரண்டலுக்கும் ஆளான வள் சளைக்காமல் காலத்தின் ஓட்டத்தோடு ஓடி வந்திருக்கிறாள். தனிமையும் துயரமும் துரோகமும் விரட்ட விரட்ட ஓடி வந்திருக்கிறாள். ஓடுங்கி உடைந்த மனதோடு, அன்பற்ற இருண்ட காட்டில் தன்னந்தனியாக நின்று...

உரிமை விளக்க அறிக்கை படிவம் IV (ஆயுது விதி)

வேளியிடும் இயம்	: சென்னை
இதழ் வேளியிடும் காவம்	: மாத இதழ்
அச்சிடுபவர்	: எசு.தளசேசர்
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 50 - 168/1, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.
வேளியிடுபவர்	: வி.முத்தையா
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 17/14, திவான் ராமா சாலை, புரசைவாக்கம், சென்னை - 600 084.
ஆட்சியர்	: வி.முத்தையா
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 17/14, திவான் ராமா சாலை, புரசைவாக்கம், சென்னை - 600 084.
யத்திரிகையின் பங்குதாரர்	: வி.முத்தையா
மற்றும் சொந்தக்காரரின் பெயரும் முகவரியும்	: 17/14, திவான் ராமா சாலை, புரசைவாக்கம், சென்னை - 600 084.

வி.முத்தையா என்கிற நான், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தகவல்கள் அனைத்தும் எனக்குத் தெரிந்தவரை முற்றிலும் உண்மையானவை என்று இதன் மூலம் உறுதி அளிக்கிறேன்.

(ஓப்பம்)

வி.முத்தையா
வேளியிட்டாளர்

நாள் : 25.02.2019

ரண்டு ஆண்டுக்காலம்... அவளது வானில் அபூர்வமாக மினுங்கும் இரண்டு நட்சத்திரங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருக்கிறாள். அந்த இரட்டை நட்சத்திரங்கள்... நம்பிக்கை பிடிநழுவிப் போன போதெல்லாம் அவளுக்குத் துணைநின்றவை. அற்ப இருப்பை அர்த்தமுள்ள தாக்கியவை. பொத்துப்போன பழைய கந்தையில் புகுந்து விளையாடும் வாடைக் காற்றுப் போல் திசையெங்குமிருந்து கிளம்பும் இன்னல்கள் அவளது நொந்துபோன இதயத்தை அரித்திருந்தன. இருந்தும் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் எண்ணம் தோன்றாமல் தடுத்தவை அந்த இரட்டை நட்சத்திரங்களே.

இப்போது அவள் போராடி வெல்ல எந்த இலக்கும் இல்லை. தன்னுடைய அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட பெறமுடியாதவள், எதற்கெல்லாமோ போராடிக் களைத்துவிட்டிருந்தாள். இதுதான் சமயமென்று சோர்வுற்ற மனதின் பலகினத்தைப் பயன்படுத்தி கனவும் நளவும் ஒன்று மாற்றி ஒன்றாக சித்திரவதை செய்வதைத் தாளமுடியவில்லை. இதுநாள்வரை போராடிப் பரிதவித்த மனம் அமைதியை வேண்டுகிறது. வேண்டுகலை நிராகரித்தபடி துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது இதயம்... காலம் இரக்கமற்றது.

ஆய்வறிஞர் ஆ.கிரா.வேங்கடாசலபதியின் பங்களிப்புகளுக்கான பாராட்டுவிழா!

சலபதி என்று பரவலாக அறியப்படும் ஆ.கிரா.வேங்கடாசலபதி சென்னை வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பேராசிரியர். வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் என்பதையும் கடந்து, தமிழ்மண்ணில் தடம் பதித்துப் பன்னாட்டு அளவில் தமிழகத்தின் சமூக, பண்பாட்டு வரலாற்றை எடுத்துச்சென்ற ஆய்வறிஞர் அவர். தட்டையான, வறண்ட ஆய்வு மொழியைத் தவிர்த்துப் புனைவிலக்கியத்தின் கனவு மொழியைக் கையாள்வதால் அவருடைய எழுத்துக்கள் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் அப்பால் பொதுவாசகர்களையும் சென்றடைந்துள்ளன. சலபதி இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் எழுத்தாளுமைகளான பாரதி, புதுமைப் பித்தன் படைப்புகளை வரலாற்று அடிப்படையில் ஆய்ந்தும், பதிப்பித்தும் நவீனத் தமிழுக்கு அள்ளித் தந்தவர். பதினைந்து வயதில் வ.உ.சி, கடிதங்களைத் தொகுத்த அவர், இன்றைக்கு உ.வே.சாவின்கடிதங்களைப் பெருந்தொகுப்புகளாகப் பதிப்பித்துள்ளார். தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் சமகால அரசியலுக்கும் வரலாற்று இடையீடு இவராலே அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கது. தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் அங்கிருந்து இங்கும் மொழி மாற்றித்தந்தவர். சுந்தர ராமசாமியை ஆங்கிலத்துக்கும் நெருதாவைத் தமிழுக்கும் கடத்தியதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

சலபதிக்கு 50 வயது. அதற்குள் நாற்பதுக்கும்

மேற்பட்ட நூல்கள் இவரது பெயரைச் சொல்கின்றன. வ.உ.சி. கடிதங்களைத் தொகுத்ததில் தொடங்கி அண்மையில் வெளிவந்துள்ள தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியத்தின் கதை என இவரது ஆய்வுப் பயணம் தொடர்கிறது.

ஆய்வறிஞர் சலபதியின் பங்களிப்புகள் குறித்து விரிவும் ஆழமும் என்ற தலைப்பில் இருநாள் கருத்தரங்கம் 2019 பிப்ரவரி 8,9 தேதிகளில் சென்னையில் கோட்டூர்புரம் அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகத்தில் நடந்தேறியது, கருத்தரங்கின் செறிவும் விழாவின் குதூகலமும் கரம்கோத்த அந்நிகழ்வை மிகச் சிறப்பாக நடத்திய 'காலச் சுவடு', 'கடவு', 'தி இந்து விட் ஃபார் லைஃப்' ஆகிய அமைப்புகளுக்குப் பாராட்டுக்கள்.

முதல்நாள் நிகழ்வில் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் வே, வசந்தி தேவி, மேற்கு வங்க முன்னாள் ஆளுநர் கோபால கிருஷ்ண காந்தி, வரலாற்றாய்வாளர் ரமச்சந்திர குஹா, ஊடகவியலாளர் சிறீநாத் ராகவன், 'தி இந்து குழும இயக்குநர் நிர்மலா லக்ஷ்மன், பாடகர் டி.எம்.கிருஷ்ணா, இதழாளர் 'முகம்' மாமணி ஆகியோர் சலபதியின் பங்களிப்புகள் குறித்து அவரவர் அனுபவங்களுடன் உரையாற்றினர். கல்வியாளர், எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், புதிய ஆய்வு முறையின் முன்னோடி, தேடல் மிகுந்தவர், இசையை உள்வாங்கத் தெரிந்த ரசிகர், விழுமியுடையவர் என அவரது பன்முக

ஆற்றலை உணர்த்துவதாக அந்த நிகழ்வு அமைந்தது.

மறுநாள் நிகழ்வுகள் தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகக் கலையரங்கில் நடைபெற்றன. கருத்தரங்கின் ஆறு அமர்வுகளிலும் சலபதியின் பன்முகப் பரிமாணங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. கவிஞர் சேரன் தொடக்கவுரை ஆற்றினார். புதுமைப்பித்தனின் மகள் தினகரி சொக்கலிங்கம் வாழ்த்துரை வழங்கினார். பன்முக ஆளுமையான தியடோர் பாஸ்கரன் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்.

முதலாவது அமர்வில் பா.மதிவாணன், ஜெ.பாலசுப்ரமணியம், கா.அ.மணிக் குமார், பெருமாள் முருகன் ஆகியோர் முறையே சலபதியின் மொழிஆளுமை, ஆய்வு முறை, வரலாற்றுப் பங்களிப்பு, பதிப்புப் பணிகள் குறித்து உரையாற்றினர்.

இரண்டாவது அமர்வில் அ.கா.பெருமாள், சுடர்விழி, ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், அரவிந்தன், ஜெய்குமார் மண்குதிரை ஆகியோர் சலபதியின் முச்சந்தி இலக்கியம், முன்னுரைகள், தலித்திய ஆய்வுகள், பன்முகப் பரிமாணம், மொழி ஆளுமை ஆகிய தலைப்புகளில் உரை நிகழ்த்தினர். இந்த அமர்வு சலபதியின் ஆய்வு நூல்களை மதிப்பீடு செய்யும் வகையிலும் இனிமேல் அவர் செய்ய வேண்டிய ஆய்வுப் பணிகளைச் சுட்டிக்காட்டும் வகையிலும் அமைந்தது.

மூன்றாவது அமர்வில் சலபதியிடம் பாடம் படித்த, ஆய்வு மேற்கொண்ட மாணவர்கள் 'எங்கள் ஆசிரியர்' என்ற தலைப்பில் அவர்களின் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டனர். பத்திரிகையாளர்களாகவும் பேராசிரியர்களாகவும் விளங்கும் அன்றைய மாணவர்கள் சலபதியை ஒரு சிறந்த கல்வியாளராக அவைமுன் நிறுத்தினர். அவ்வமயம் 'பேராசிரியர்களின் பேராசிரியர்' என்று சிறப்பிக்கப்படும் ஆய்வறிஞர் நாவா. நம் நினைவுக்கு வந்தார்.

நான்காவது அமர்வு 'நட்பும் மதிப்பும்' என்ற தலைப்பில் தமது ஆய்வுப் பணிகளுக்கூடாக நட்பைப் பேணிக்காத்துவரும் சலபதியின் அரிய இயல்பை விதந்தோதுவதாக அமைந்தது. இந்திரன், தமிழ்ச்செல்வன், களந்தை பீர்முகம்மது, கவிதா முரளிதரன், கிருஷ்ண பிரபு, 'விடியல்' கே.எம். வேணுகோபால் ஆகியோர் தங்கள் நண்பருடனான ஈர நினைவுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டனர். 'டில்லிக்கே ராஜாவானாலும் தாய்க்கு மகன்தான்!' என்று தெலுங்குமொழியில் ஒரு சொல்வடை உண்டு. ஆய்வறிஞர் சலபதியின் நண்பர்களுக்கு என்றும் அவர் உற்ற நண்பரே; அவர் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் எழுத்துச் சாதனைகள் கூட அவர்களுக்கு இரண்டாம் பட்சம்தான் என்று தோன்றியது. கருத்து மாறுபாடுகள் நட்பில் கீறல்

ஏற்படுத்த சலபதி ஒருபோதும் அனுமதித்ததில்லை; இன்னார் இனியார் என்றில்லாமல் தன்னிரு கரங்களையும் அகல விரித்து அனைவரையும் அரவணைக்கும் இனிய இயல்பு அவருடையது என்று விளங்கிக்கொள்ள முடிந்தது.

அய்ந்தாம் அமர்வு சலபதியின் ஆங்கிலப் படைப்புகள் குறித்து விவாதித்தது. தமிழ்ப் படைப்புகளில் அவர் அலகம் சிக்கல்கள் பற்றித் தமிழ்ப்புலத்திற்கு அப்பால் உள்ளோரும் அறியும் நோக்கில் தமிழைப்போலவே எளிய நடையில் எழுதப்பட்டவை அவரது ஆங்கிலப் படைப்புகள். பாரதியின் கவிதைகளுக்கான காப்புரிமையை விளக்கும் 'ஹூ ஓன்ஸ் தட் சாங்?' நூலை ஆர்.சிவகுமார் விவரித்தார். 'தி ப்ராவினஸ் ஆஃப் தி புக்' நூலை மருதன் விளக்கிப் பேசினார். ஜி.குப்புசாமி 'தமிழ் கேரக்டர்ஸ்' நூலின் சிறப்பம்சங்களைக் கோடிட்டுக்காட்டினார். 'அந்தக் காலத்தில் காப்பி இல்லை' என்ற புகழ் பெற்ற தமிழ் நூலின் ஆங்கில வடிவைப் பெர்னார்ட் சந்திரா பெரிதும் பாராட்டிப் பேசினார்.

ஆறாம் அமர்வு 'ஆளுமை' என்ற தலைப்பில் சுகுமாரன், பசரவணன், லிபிரான்சிஸ் கோடி, ய.மணிகண்டன் ஆகியோர் முறையே 'புதிய முறையியலின் வழிகாட்டி', 'உ.வே.சா: நவீனப் பதிப்புகள்', 'மோட்ச் ஆஃப் ரீடிங் இன் போஸ்ட் கலோனியல் தமிழ்நாடு', 'பாரதி ஆய்வுகள்' என்னும் தலைப்புகளில் மிகச் சிறப்பாக உரைகள் வழங்கினர்.

நிறைவுரை ஆற்றிய பழ.அதியமான் சலபதியின் 41 நூல்களிலும் அளிக்கப்பட்ட காணிக்கைகளின் தனித்தன்மையைக் குறிப்பிட்டார். அதியமான் குறிப்பிட்டதைப்போல் உரையாளர்கள் எவரும் தொடராத நூதனமான ஓர் அம்சம் அது.

இறுதியில் ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி ஏற்புரை நிகழ்த்தினார். வழக்கமான முறையில் அல்லாமல் உணர்வுகளின் கொதிநிலையில் மிகவும் நெகிழ்வாக அமைந்த உரை அது. கல்லுக்குள் ஈரம் என்பதைப்போல ஓர் ஆய்வாளனை விஞ்சிய புனைவெழுத்தாளனின் மனம் அவ்வுரையில் தெளிந்துநின்றது.

தமிழ்நாட்டில் எந்த ஆய்வாளருக்கும் இதுவரை கிட்டாத அளவில் இருநாளும் சலபதியின் வாசகர்கள் பெருந்திரளாகக் குழுமி அவர்கள் எடுத்த விழாவாகக் கருதி அவரைக் கொண்டாடித் தீர்த்துவிட்டார்கள் என்றே தோன்றியது. அவர் அளவுக்கு எல்லா மட்டங்களிலும் இத்தனை வாசகர்களைத் தமிழ்ச் சூழலில் வேறு எந்த ஆய்வாளரும் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. தொடர்ந்து அவர் ஆய்வுப் பயணத்தில் மேலும் மேலும் சாதனைகளை நிகழ்த்துவதற்கான உத்வேகத்தை இந்தக் கருத்தரங்கம் சலபதிக்கு அளித்திருக்கும் என நம்பலாம்.

நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் டெனிசோவன் மனிதர்கள் இன்றைய மனிதர்கள்

டெனிசோவன் மனிதன்

நியாண்டர்தால் மனிதன்

இத்தாலி நாட்டில், ஃபோண்டனா ஃபனாக்கியோ (Fontana Fanuccio) மற்றும் விசாக்லினாவ் (Visogliano) ஆகிய இடங்களில் ஜனோலி (Zanoli) என்பவரின் தலைமையிலான ஆய்வுக்குழு 450,000 ஆண்டுகள் பழமையான மனிதப்பற்களைக் கண்டெடுத்திருக்கிறது. இப்பற்கள் நியாண்டர்தால் மனிதர்களின் பற்களை ஒத்திருக்கிறது என்பதாக மைக்ரோ சிட் ஸ்கேனிங் (micro.CT Scanning) மற்றும் உருவ ஒற்றுமை (morphological analysis) ஆய்வுமுடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கண்டுபிடிப்பு காரணமாக மனிதகுல பரிணாமவளர்ச்சி வரலாறு (human evolution), மேலும் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் பின்னோக்கித் தள்ளப்படும் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஹோமோ எரக்டஸ்
(Homo Erectus)

மனிதர்களின் பரிணாம வளர்ச்சி (human evolution) வரலாற்றில், இன்றைய மனித இனத்திற்கு (modern humans) முன்பாக பல்வேறு மனித இனங்கள் (archaic humans) தோன்றி, வாழ்ந்து மறைந்திருக்கின்றன. அவற்றில், ஹோமோ எரக்டஸ் (Homo Erectus) என்னும் மனித இனம்தான், இரண்டு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு

முன்பாக ஆப்பிரிக்காவில் நேர்நின்று, இரண்டு கால்களில் நடந்து, ஆப்பிரிக்கா முழுவதும் பரவிய முதல் மனிதஇனம் என அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்த மனித இனம்தான் ஆரம்பகால வேட்டைச் சமூகமாகவும், நெருப்பைக் கையாளத்தெரிந்த முதல் மனித இனமாகவும் நம்பப்படுகிறது. ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்த இந்த மனிதஇனம். 500,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பல மனித இனங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறது.

நியாண்டர்தால் 1
(Neanderthal 1)

ஜெர்மனியில் நியாண்டர்தால் பள்ளத்தாக்கில், முதன்முதலாக, 1856 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில், முற்றிலும் வேறுவகையான மனித உடலின் எச்சத்தைக் (fossil) கண்டதும் அறிவியலாளர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். நீள்வட்ட வடிவில் மண்டைஓடும், தாழ்வான, பின்னோக்கிய நெற்றியும், அடர்த்தியான புருவ வளைவுகளும், உறுதியான எலும்புகளும் கொண்ட அந்த மனித உடலின்-எச்சம் (fossil) வரலாற்று அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது.

ஜெர்மன் நாட்டின் நியாண்டர்தால் பள்ளத்தாக்கில், ஃபெல்டோவர் (Feldhofer) என்னும் இடத்தில் உள்ள குகையில் கண்டெடுக்கப்பட்டதால், புவியியல் வல்லுநர், வில்லியம் கிங்க் (Geologist William King) ஆலோசனையின் பேரில், நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் (Homo Neanderthalensis) என்னும் பெயரால் அந்த மனிதர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

1829-ஆம் ஆண்டு பெல்ஜியம் நாட்டின் எங்கிள் (Engis in Belgium) என்னும் இடத்திலும், 1848-ஆம் ஆண்டு ஜிப்ரால்டரின் ஃபோர்ப்ஸ் குவாரியிலும் (Forbs Quarry in Gibraltar) ஏற்கனவே கண்டெடுக்கப்பட்ட மனித எச்சங்களும் (fossils) நியாண்டர்தால் மனிதர்களும், ஒரே மனித இனம்தான் என்பது, நியாண்டர்தால் 1 கண்டு பிடிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்புதான் தெரியவந்தது. என்றாலும், நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் என்னும் பெயரே நிலைத்துவிட்டது.

நியாண்டர்தால் மனிதர்களின் வாழ்வுமுறை

நியாண்டர்தால் மனிதர்களுக்கு, கடுங் குளிர்காலத்தில் தாவர உணவு கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக மாமிச உணவுத்தேவைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டனர். அதன்பொருட்டு, அவர்கள் திறமையான வேட்டைக்காரர்களாக மாற்றப்பட்டனர்.

கோடைக்காலத்தில் சிவப்பு மாண்களையும் (Red deer), குளிர்காலத்தில் ரெய்ன்டரையும் (Reindeer) வேட்டையாடினர். ஜிப்ரால்டரில் வசித்தவர்கள், சீல், டால்பின், மீன் போன்ற கடல் விலங்குகளை, உணவுக்காக வேட்டையாடியிருக்கின்றனர்.

அவர்களுக்கு நெருப்பை உருவாக்கவும், அதனைக் கட்டுப்படுத்தி கையாளவும் தெரிந்திருக்கிறது. கூர்மையான கல்லை வேட்டைக்காக மட்டுமல்லாமல், விலங்குகளின் தோலைத் தைத்து ஆடையாக மாற்றுவதற்கும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

எப்போது மறைந்தது, நியாண்டர்தால் மனித இனம்?

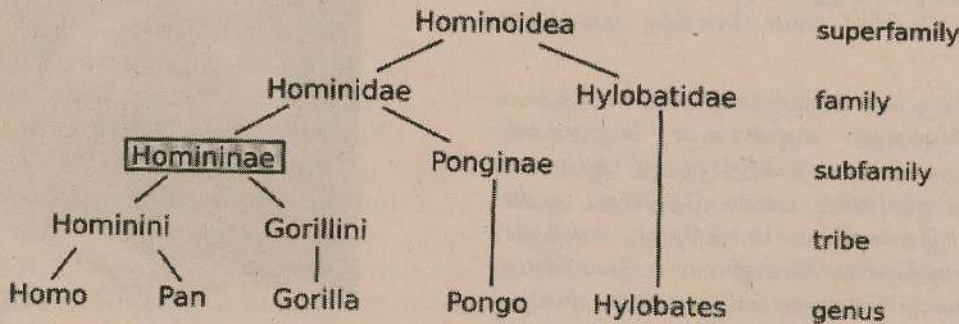
இன்றைய மனிதர்களின் அறிவுக் கூர்மையோடு போட்டியிட முடியாமல் நியாண்டர்தால் மனிதஇனம் அழிந்துவிட்டதாக சில அறிவியலாளர்கள் சொல்லிவந்தார்கள்.

ஆனால் அந்தக்கருத்தில் உண்மை இருக்க முடியாது என்று ஒரு ஆய்வுமுடிவு கூறுகிறது. ஐரோப்பாவிற்கு இன்றைய மனிதர்கள் வருவதற்கு முன்பே, நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் வந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் எப்போது முற்றாக மறைந்தார்கள் என்று அறிய, ஒரு அறிவியல் குழு, ரஷ்யா முதல் ஸ்பெயின் வரையில் 40 இடங்களில் கிடைத்த நியாண்டர்தால் மனிதர்களின் எச்சங்களை (fossils) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டது. அந்த ஆய்வின் முடிவில், இன்றிலிருந்து 41,000 முதல் 39,000 வரையிலான காலகட்டத்திலேயே நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் மறைந்திருக்கவேண்டும் என்னும் முடிவுக்கு அவர்கள் வந்துசேர்ந்தனர்.

அதாவது, ஏறத்தாழ 2600 முதல் 5400 ஆண்டுகள் வரையிலும், இன்றைய மனிதர்களும், நியாண்டர்தால் மனிதர்களும் சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கின்றனர். எனவே, நியாண்டர்தால் மனிதஇனம் சுவடே இல்லாமல் மறைந்து விட்டது என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. என்கின்றனர்.

டெனிசோவன் மனிதர்கள் (Denisovan humans)

சைபீரியாவில், ஆல்டே (Altai) மலைகளில் டெனிசோவன் (Denisovan) என்னும் இடத்தில் உள்ள குகை ஒன்றில் கிடைத்திருக்கும் கடைவாய்ப்பற்கள் (molar) மற்றும் ஒரு விரலின் எலும்பு ஆகியவற்றிலிருந்து தெரியவந்ததுதான், மிகவும் புதிரான டெனிசோவன் (Denisovan) என்னும் மனிதஇனம். இவர்கள் நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் போல் அல்லாது, கருமை நிறமுடையவர்களாக இருந்திருக்

கின்றனர். கிழக்காசிய மனிதர்கள் மற்றும் பெருங்கடல் மனிதர்களிடம் (Oceania) பரவலாக, டெனிசோவன் மரபணுக்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்த கண்டுபிடிப்பு, இன்றைய மனிதர்களின் பரிணாம வளர்ச்சியை மேலும் பரவலாக்குகிறது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். பல மனிதஇனங்கள் சமகாலத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குள் கலப்புறவும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இதற்கான சான்றாக, இன்றைய மனிதர்கள் சிலரின் மரபணுக் கூட்டமைப்பில் (genome), நியாண்டர்தால் மற்றும் டெனிசோவன் மனித இனத்தினரின் டி.என்.ஏ இருப்பதைச் சான்றாகக் கூறுகிறார்கள்.

இன்றைய மனிதர்கள் (Modern Humans)

இன்றைய மனிதர்கள், உயிரியலில் 'ஹோமோ - சேபியன்ஸ்' (Homo sapiens) என்னும் பிரிவில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இலத்தின் மொழியில், ஹோமோ (Homo) என்றால் மனிதன் என்றும், 'ஹோமோ சேபியன்' (Homo Sapine) என்றால் 'அறிவுள்ள மனிதன்' (Wiseman) என்றும் பொருளாகும்.

இந்த பூமியில் உள்ள உயிரினங்களிலேயே, சிறப்புவாய்ந்த தனித்த (unique) இனமாக விளங்குவது, இன்றைய மனிதினம் மட்டுமே.

மனிதர்களின் பெரிய அளவிலான மூளை, இந்த பூமியில் உள்ள மற்ற உயிரினங்களை விடவும் கூடுதல் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வளர்ச்சியடைய காரணமாக இருந்திருக்கின்றது.

இரண்டு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மனிதர்களின் மூளை, மனிதக்குரங்கின் (Ape) மூளை அளவே இருந்திருக்கிறது. பெரிய மூளையை அடைவதற்கு முன்பாகவே மனிதர்கள் நிமிர்ந்து, இரண்டு கால்களில் நடக்கத் துவங்கியிருக்கின்றனர். இப்படி நேர்நின்றதால், விடுவிக்கப்பட்ட இரண்டு கைகளால் நிறைய உணவுப் பொருட்களை சேகரிக்க முடிந்திருக்கிறது.

நெருப்பை உருவாக்கவும், பயன்படுத்தவும் அறிந்திருந்தது, கருவிகளை உருவாக்கி, அவற்றைக் கையாளக் கற்றிருந்தது, ஆபரணங்களை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியது, ஆண்பெண் இணையாக வாழ்ந்தது, கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காக மொழியை உருவாக்கியது போன்றவை, இன்றைய மனிதர்களின் பரிணாம வளர்ச்சியில் முதன்மையானவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் - டெனிசோவன் மனிதர்கள் மற்றும் இன்றைய மனிதர்கள்

நியாண்டர்தால் மனிதர்களும், டெனிசோவன் மனிதர்களும், இன்றைய மனிதர்களுக்கு முன்பாகவே ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றி, பிற இடங்களுக்குப் பரவியவர்கள். ஆனாலும், இன்றைய மனிதர்களோடு சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்.

இன்றைய மனிதர்கள், நியாண்டர்தால் மற்றும் டெனிசோவன் மனித இனங்களிலிருந்து அதிக அளவில் மாறுபடுபவர்கள் அல்ல என்று வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த புள்ளியியல் மரபணு ஆய்வாளர் ஷேரன் பிரௌனிங் (Sharon Brouning) கூறுகிறார். முந்தைய மனித இனங்கள் (Archaic human) நியாண்டர்தால் மனிதர்களுடன் கொண்ட கலப்புறவாலும், கிழக்காசிய மனிதர்களும், பெருங்கடல் (Oceania) மனிதர்களும் டெனிசோவன் மனிதர்களுடன் கொண்ட கலப்புறவாலும் தோன்றியவர்களே இன்றைய மனிதர்கள் என்று அவர் மேலும் கூறுகிறார். ஷேரன் பிரௌனிங்கின் இந்த ஆய்வு முடிவுகள், Cell Original Articles online என்னும் தளத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

2018 ஆகஸ்ட் 22 நேச்சர் (Nature) இதழில் ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. 90,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஒரு பெண் குழந்தையின் எலும்பு எச்சம் (bone fossil), சைபீரியாவின் குகை ஒன்றில் கிடைத்துள்ளது. அதனை 'மரபணுக் கூட்டமைப்பு' (genome) ஆய்விற்கு உட்படுத்திய ஆய்வாளர்கள், அந்த பெண்ணின் தாய் தந்தையர் நியாண்டர்தால் மற்றும் டெனிசோவன் மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இருவேறு மனித இனத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோருக்குப் பிறந்த குழந்தை என்னும் இந்த கண்டுபிடிப்பு, வரலாற்றிலேயே முதலாவது ஆகும்.

சிம்பன்சி

மாத்திரமல்ல, இக்கண்டுபிடிப்பு, சமகாலத்தில் வாழ்ந்த நியாண்டர்தால், டெனிசோவன் மற்றும் இன்றைய மனித இனக்குழுக்களிடையே கலப்புறவு நிகழ்ந்ததற்கான உறுதியான சான்றாகவும் திகழ்கிறது.

மனிதன் குரங்கிலிருந்து பிறந்தானா?

சார்ல்ஸ் டார்வின் (Charles Darwin) அவரது 'The Descent of Man' என்னும் நூலில், "மனிதர்கள், ஆப்பிரிக்க சிம்பன்சிகள், போனபோஸ் (Bonobos), கொரில்லாக்கள், மற்றும் கிழக்காசிய ஓராங்குட்டான்கள் ஆகிய மனிதக் குரங்குகளோடு (Apes) சமகாலத்தில் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தவர்கள் என்றும், ஏழு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மனிதக் குரங்குகளுக்கும், மனிதர்களுக்கும் ஒரு பொதுவான முன்னோர் (Common ancestor) இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். எந்த இடத்திலும், குரங்கிலிருந்து மனிதன் பிறந்தான் என்று டார்வின் சொல்லவில்லை என்கிறார்கள், அறிவியலாளர்கள்.

19-ஆம் நூற்றாண்டில், இரண்டு உயிர்களுக்கு இடையே இருக்கும் நெருக்கத்தை அல்லது ஒற்றுமையை அறிந்துகொள்ள அவற்றின் எலும்புகள், பற்கள், தசை, மற்றும் உள்ளூறுப்புகளை வெறும் கண்ணால் உற்று நோக்கி அறிவது ஒன்றே வழிமுறையாக இருந்து வந்தது. அதாவது, உருவ ஒற்றுமையை (morphology) மட்டும் வைத்தே முடிவுக்கு வரவேண்டிய சூழல் இருந்தது.

ஆனால், அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக, உயிரி-வேதியல் துறை (bio.chemistry) பெருமளவு வளர்ச்சி கண்டது. மரபணு தொழில்நுட்பத்தைப் (DNA and Genome) பயன்படுத்தி மனிதர்களுக்கும், ஆப்பிரிக்கப் பெருங்குரங்குகளுக்கும் (African

Great Apes) இடையில் உள்ள ஒற்றுமைகள் மூலக்கூறு அளவில் துல்லியமாக அறியப்பட்டது. அதன் காரணமாக, மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய பல புதிய தகவல்களும் கிடைக்க ஆரம்பித்தன.

முன்பெல்லாம், உயிரியல் துறையில் (Zoology), மனிதர்கள் 'ஹொமினிடே' (Hominidae) என்னும் பிரிவிலும், ஆப்பிரிக்கப் பெருங்குரங்குகள் 'பொங்கிடே' (Pongidae) என்னும் பிரிவிலும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. மரபணு தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சியடைந்த பிறகு செய்யப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள், இப்போது மனிதர்களையும், ஆப்பிரிக்கப் பெருங்குரங்குகளையும் 'ஹொமினிடே' (Hominidae) என்னும் ஒரே பொதுப்பிரிவில் வைத்துப் பேசுகின்றன. காரணம், அந்த அளவிற்கு மனிதர்களின் மரபணுவிற்கும், ஆப்பிரிக்கப் பெருங்குரங்குகளின் மரபணுவிற்கும் நெருக்கம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பாக, மனிதர்களின் மரபணுக்கள், ஆப்பிரிக்க சிம்பன்சிகளுடன் மிக அதிக அளவில் நெருக்கமாக இருப்பதாக மரபணு (DNA) ஆய்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆனாலும், சிம்பன்சிகளை விடவும், மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையிலேயே காணப்படும் போனபோஸ் (bonobos) என்னும் பெருங்குரங்குதான், இன்றைய மனிதர்களுக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பதாக, அவற்றின் தசைகளை (muscle) ஆய்வுசெய்த ஒரு ஆய்வுக்குழு தெரிவிக்கிறது.

இதற்கு முன்பு நடந்த ஆய்வுகள் அனைத்தும் மூலக்கூறு அளவில் (DNA) மேற்கொள்ளப்பட்டவை. ஆனால், இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கும் ஆய்வுதான் முதன்முறையாக, இன்றைய மனிதன், சிம்பன்சி மற்றும் போனபோஸ் ஆகிய மூன்று உயிரினங்களின் 'உடற்கூறு (anatomy) ஒப்பீட்டில்' நடந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இன்றைய மனிதர்களும், சிம்பன்சி மற்றும் போனபோஸ் பெருங்குரங்குகளும், ஒரே உயிரியல் வரிசையில் (same lineage) வந்து, எட்டு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் நம்புகிறார்கள். சிம்பன்சியிலிருந்து, போனபோஸ் இரண்டு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தனி இனமாகப் பிரிந்திருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சிம்பன்சி மற்றும் போனபோஸ் பெருங்குரங்குகள், ஆப்பிரிக்காவில், காங்கோ ஆற்றுப்படுகையில் (Congo riverbed) வாழ்ந்தாலும், அவற்றின் உடற்கூறுகள்

கொரில்லா

போனபோஸ்

வேறுவேறாக வளர்ந்திருக்கின்றன.

இன்றும் தொடரும் கேள்விகள்

ஆப்பிரிக்கப் பெருங்குரங்குகளும், மனிதர்களும் ஒரே முன்னோரிலிருந்துப் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தார்கள் என்று சொல்லும் போது, அந்த 'பொதுமுன்னோர்' (Common ancestor) எது என்னும் கேள்விக்கும், அறிவியலாளர்கள் தொடர்ந்து விடைதேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய மனிதர்களின் (Modern Humans) பரிணாம வளர்ச்சியைப்பற்றிய இரண்டு கோட்பாடுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. 1 இன்றைய மனிதர்கள், ஆப்பிரிக்காவில் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்று, பூமி எங்கும் பரவி, ஆங்காங்கே இருந்த மனித இனங்களை இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டனர். (OOA - Out Of Africa hypothesis) என்பது ஒன்று. 2 பூமி எங்கும் பரவியிருந்த பல்வேறு மனித இனங்கள் தங்களுக்குள் கலப்புறவு கொண்டதால் உருவானதே இன்றைய மனித இனம் என்பது மற்றொன்று. (Multi-regional hypothesis).

இந்த இரண்டில், இன்றைய மனிதர்கள் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றி, மற்ற இடங்களுக்குப் பரவினார்கள் என்னும் கொள்கையே பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக இருக்கிறது.

இன்றும் தொடரும் பரிணாம வளர்ச்சி

டார்வின் முன்வைத்த, இயற்கைச்சூழல் மற்றும் தனிமைப்படுத்தல் காரணமான, 'இயற்கைத்தேர்வு' (Natural Selection) அடிப்படையிலான பரிணாம வளர்ச்சி (evolution), மனிதர்களிடம் 40,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என்று சில ஆய்வாளர்கள் சொல்லிவந்தனர். ஆனால், மனிதர்களிடம் இன்றும் பரிணாம வளர்ச்சி, விரைவாக நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பதாக, பல ஆய்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. இன்றைய மனிதர்

களின் நோய் எதிர்ப்பாற்றல், சூரியனிலிருந்து வரும் புறஊதாக் கதிர்களைத் தாங்கும் வலிமை போன்று பலவற்றை, அதற்கான சான்றுகளாகக் கட்டிக்காட்டுகிறார்கள்

அனைத்து ஆய்வாளர்களும் ஒன்றைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். 11,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை, மனிதர்களுக்குப் பசும்பாலில் உள்ள சர்க்கரை (lactose in Cow's milk) செரிக்க முடியாததாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்று, உலகம் முழுவதும் உள்ள மனிதர்களின் அன்றாட உணவாக மாறிவிட்டது பசும்பால்.

மற்றொன்று, பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மனித இனங்களுக்கு, கடினமான கொட்டைகளைக் கடிப்பது, விலங்கு இறைச்சியைக் குத்திக் கிழிப்பது போன்ற அவர்களது உணவுமுறை சார்ந்து பெரிய தாடைகளும், பெரிய பற்களும் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால், உணவுமுறை மாற்றத்தின் காரணமாக, நமது தாடைகள் சிறிதாகி, பற்களும் சிறுத்துவிட்டன.

கடைசியாக இருக்கும் மூன்று கடைவாய்ப் பற்களும், 'ஞானப்பற்கள்' (Wisdom teeth) எனப்படும். ஆதி மனிதர்களுக்குத் தேவையாக இருந்த அந்த மூன்று ஞானப்பற்களும், இப்போது குடல்வால் (Appendicitis) போல தேவையற்றதாகிவிட்டன. அந்த மூன்று பற்களுக்கும், நமது சிறிய தாடைக்குள் இடம் கிடைப்பதில்லை. அதன் காரணமாகவே பல பிரச்சினைகள் வருகின்றன. இப்போதெல்லாம், ஞானப்பல் முளைக்கும் போதே, அவற்றைப் பிடுங்கி எடுத்துவிடுகிறார்கள்.

இன்று பிறக்கும் குழந்தைகளில், 35 விழுக்காடு குழந்தைகளுக்கு ஞானப்பற்கள் முளைப்பதில்லை என்பது, மிக முக்கியமான மருத்துவ அவதானிப்பாகும். இன்னும் சில காலங்களில், பிறக்கப்போகும் அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் 'ஞானப்பற்கள்' இருக்காது என்றும் கூறுகிறார்கள். காரணம், அதற்கான தேவை இல்லை என்பதுதான். இப்படித்தான், பரிணாம மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. முன்பு மெதுவாக நிகழ்ந்த மாற்றங்கள், இப்போது விரைந்து நடக்கின்றன என்றும் சொல்கிறார்கள்.

பதினைந்து வயது ஆகிவிட்டது, இன்னமும் பெண்பிள்ளை வயதுக்கு வரவில்லை என்று கவலைப்பட்ட காலம், நமக்குத் தெரிந்தே இருந்தது. ஆனால், இன்றைய நிலையில், ஏழு அல்லது எட்டு வயதிலேயே, பெண் குழந்தைகள் வயதிற்கு வருவதையும் இதோடுப் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநிதி என்ன செய்தார்?

7

ஈழத் தமிழர் சிக்கல் தொடர்பில் இந்திய வெளியுறவுச் செயலராக இருந்த ஜிபார்த்த சாரதி நீக்கப்பட்டதுடன் அவருக்குப் பதிலாக ஏ.பி.வெங்கடேசுவரன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரும் ஒரு சில திங்களில் மாற்றப்பட்டு புதிய செயலராக ரொமேஷ்பண்டாரி நியமிக்கப்பட்டார். இந்த மாற்றங்கள் புதிய பிரதமரான ராஜீவிற்கு வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் வெளிப்பாடு என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். முக்கியமாக இலங்கை இனச் சிக்கலில் ராஜீவிற்கு இருந்த புரிதலற்றப் போக்கும், குழப்பமுமே அடுத்தடுத்த செயலர்களின் மாற்றம் எனலாம்.

இலங்கை இனச்சிக்கலில் ராஜீவிற்கு ஆலோசனை வழங்கிக் கொண்டிருந்த உளவு அமைப்புகள், பார்ப்பணிய அதிகார நிறுவனங்கள் என்பன இலங்கை இனச் சிக்கலின் பரிமாணத்தை இந்திய அரசுக்கு எதிரானதாகவே காட்ட முயன்றன. குறிப்பாக ஈழத் தமிழர்களை அவர்களது அரசியல் - ஆயுதப் போராட்டங்களை இந்திய வல்லாதிக்கத்திற்கு எதிராகவும், அதன் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாகவுமே நிறுவ முயன்றன.

ராஜீவ் பிரதமராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நிலையில் அவரை அதிமனிதனாக காட்ட முயன்ற இந்திய பார்ப்பணி-அதிகார வர்க்க நிறுவனங்கள் இலங்கை இனச் சிக்கலை ஏதோ ஓரிரு நாளில் தீர்த்துவிடக் கூடியவர் என்பதுபோலச் சித்திரிக்கத் தொடங்கின. ராஜீவை இலங்கை இனச் சிக்கலில் முன் நிறுத்திய அவர்கள் தெற்காசியாவின் அமைதியின் தூதுவராக முன் நிறுத்த முயன்றனர். ராஜீவும், பாலத்தினம்-இசுரேல், தென்னாபிரிக்க, நபீரிய, அயர்லாந்து மற்றும் இலத்தின் அமெரிக்க விடுதலைப் போராட்டங்களை யெல்லாம் முற்போக்கு முகத்துடன் ஆதரிக்கும் புரட்சியாளராக கட்டமைக்கத் தொடங்கினார். அதன் ஒரு பகுதியாகத்தான் ஈழச் சிக்கலை தீர்த்துவைக்கப் போகும் அதிசய மனிதராக தமிழர் சிக்கலை அவரிடம் கையளித்தனர்.

போராளிகள் வன்முறைகளைக் கைவிட்டு இலங்கை அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைக்கு வர வேண்டும் என்கிற ஏற்கனவே தோற்றுப்போன ஒன்றை வலியுறுத்தத் தொடங்கினார் ராஜீவ். பேச்சுக்கள் தோற்ற நிலையிலேயே போராளிகள் ஆயுதங்களை ஏந்தினர் என்ற தோற்றப்பாட்டை மறந்துவிட்டு, மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பும் வேடிக்கையான யோசனையை உளவு நிறுவனங்கள் ராஜீவிற்கு வழங்கின. ஏற்கனவே ஜி.பி. ஏ.பி.வெங்கடேசுவரன் போன்றவர்கள் இலங்கை அரசிடம் பல சுற்றுக்கள் பேச்சு நடத்தியும் ஒத்துவராத நிலையில் புதிய பிரதமர் மீண்டும் தொடக்கத்திலிருந்து தொடங்கியிருந்தார். இதற்காக இலங்கை அரசிடம் கண்டிப்புக் காட்டிய ஜி.பி. ஏ.பி.வெங்கடேசுவரன் போன்றோரை அடுத்தடுத்து நீக்கிவிட்டு ரொமேஷ்பண்டாரியை புதிய வெளியுறவுச் செயலராக நியமனம் செய்தார்.

ரொமேஷ் பண்டாரியின் நியமனத்தில் உளவுத் துறையின் பங்கு எந்த அளவிற்கு இருந்தது என்று தெரியாவிட்டாலும் அவர்கள் போட்டப் பாதையில் அவர் பயணிக்கத் தொடங்கியிருந்ததே போதுமானதாக இருந்தது. குறிப்பாக, இலங்கை அரசை திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அவரது இலங்கை பயணங்கள் இருந்ததை வரலாற்றில் காண்கிறோம். பண்டாரியின் இலங்கை வருகையை வட இந்திய செய்தித் தாள்களும், இலங்கை கொழும்பு ஏடுகளுமே வெகுவாக சிலாகித்து எழுதின.

பேச்சுவார்த்தையை வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்த திமுகவும் கூட இலங்கை இனச் சிக்கலில் பண்டாரியின் நியமனத்தையும், நடவடிக்கையையும் வெகுவாகக் கண்டித்தன. அவர் இலங்கை அரசுக்கு ஆதரவாகச் செயல்படுவதாக போராளிகளும், த.வி.க.வும் குற்றம் சாட்டியதை திமுகவும் ஆதரித்து பண்டாரியின் போக்கை விமர்சித்தது.

1985 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்-24 ஆம் திகதி சென்னைக் கடற்கரையில் தி.மு.க வினாள் இலங்கைத் தமிழர் அவலநிலைக் குறித்த மாநாடு ஒன்று கூட்டப்பட்டது. ஈழத்தமிழர் பாதுகாப்பு மாநாடு என்ற பெயரில் நடத்தப்பட்ட அம்மாநாட்டில் இந்திய அரசு இலங்கைக்கு அமைதிப்படை ஒன்றை அனுப்பக் கோரியது.

இந்த மாநாட்டில்தான் கருணாநிதி, தமிழ் ஈழத்தை தாம் ஆதரிப்பதாக வெளிப்படையாக அறிவித்தார். அதற்கான சாட்சியாக வங்கக் கடலும், எண்ணிலடங்கா மெரினா மணற் துகளுமே சாட்சியாக இருக்கிறது.

அந்த மாநாட்டில் கருணாநிதி தலைமை உரையாற்றினார், “பேச்சுவார்த்தை என்கிற சாக்கில் இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தன, அந்த கால அவகாசத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, வெளிநாடுகளின் உதவியைப் பெற்று இலங்கைத் தமிழினத்தை அடியோடு அழித்தொழிக்கத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டார்”.

“இடையில் நின்றிருந்த கொடுமைகள் மீண்டும் தலைதூக்கத் தொடங்கிவிட்டன இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றம் திட்டமிட்ட வகையில் நடத்தப்படுகிறது. அப்பாவித் தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகள் எல்லாம் தீக்கிரையாக்கப் பட்டுக் குழந்தை குட்டிகள் கொல்லப்பட்டு, இணையோர், முதியோர் அனைவரும் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டு அந்த கோரத்தாக்குதலில் எஞ்சி இருப்போர் உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு தமிழகம் நோக்கி அன்றாடம் அகதிகளாக வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் திமுக கழகம் தனது கடமையை ஆற்றிப் பொதுக் குழுவில் சில முடிவுகளை எடுத்துள்ளது”.

(ஈழத்தமிழர் போராட்ட வரலாறு - பக் - 245)

இதன் தொடர்ச்சியாக திமுக தமிழகம் முழுவதும் தொடர் மறியல் போராட்டத்தில் இறங்கியது. கருணாநிதி காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த மறியலில் கலந்து கொண்டு கைதானார். அவரை தமிழக அரசு சென்னை நடுவண் சிறையில் 15 நாட்கள் சிறைவைத்தது.

இதற்கிடையே போராளிகளுக்கு உதவுவதாகவும், அவர்கள் பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொண்டு இலங்கையில் அமைதி திரும்ப வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்த ராஜீவ் அரசு, அய்ரோப்பாவிலிருந்து நவீன ரக ஆயுதங்களை ஏற்றி வந்த விமானம் ஒன்றிற்கு திருவனந்தபுரத்தில் வைத்து எரிபொருள் நிரப்ப அனுமதியளித்தது. ஒரு பக்கம் பேச்சுக்கள் நடத்திசைந்த இலங்கை அரசு மறுபக்கத்தில் தமது படையணிகளுக்கு வலு சேர்க்க மேற்குல கிலிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்கிக் குவிப்பதை இந்த விமானத்தில் இருந்த ஆயுதங்கள் வெளிப் படுத்துவதாக இருந்ததோடு அந்த விமானத் திற்கு எரிபொருள் நிரப்பிக் கொடுக்கும் இந்திய அரசின் செயற்பாட்டைக் கண்டு தமிழகம் கொதித் தெழுந்தது.

இலங்கைக்கு ஆயுதங்கள் ஏற்றிக் கொண்டு செல்லவிருக்கும் அந்த விமானத்தைக் கைப்பற்றி ஆயுதங்களைப் பறிமுதல் செய்யவும், விமானத்தை ஐரோப்பாவிற்குத் திருப்பியனுப்பக் கோரியும் தமிழக அரசியல் தலைவர்கள் கண்டனக் குரல் எழுப்பினர். அப்பாவித் தமிழர்களைக் கொல்லவே இலங்கைக்கு இந்த ஆயுதங்கள் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன என்று தமிழகம் ஒருமித்துத் தனது குரலை உரத்து எழுப்பிக் கண்டித்தது.

இலங்கைக்கு ஆயுதங்கள் எடுத்துச் செல்லும் விமானம் பற்றியும், அதற்கு இந்திய அரசு எரிபொருள் நிரப்பிக் கொடுத்த செயல் பற்றியும் செய்தியாளர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்த ராஜீவ், “அந்த விமானத்தில் தமிழர்களைக் கொல்வதற்கு கொண்டு செல்கிறோம் என்று ஏதும் எழுதப்பட்டிருக்க வில்லையே!” என்றார்.

ராஜீவ் இப்படிச் சொன்னார் என்றால், அவரது அமைச்சரவையில் வெளியுறவு இணை அமைச்சராக இருந்த குர்ஷித் ஆலம்கான், திமுகவின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த கைகோபால்சாமி(வைகோ) எழுப்பிய ஒரு கேள்விக்கு அளித்த பதில் இன்னும் கொடுமை யானதாகும்.

விமானத்தில் ஆயுதங்கள் எடுத்துச் செல்வது பற்றிப் பேசிய வைகோபால்சாமி, இலங்கையில் தமிழர்கள் கோழிக்குஞ்சுகள் போல

நசுக்கப்படுகிறார்கள் என்று வேதனை தெரிவித்தார். அதற்குப் பதிலளித்த ஆலம்கான், “கோழிக் குஞ்சுகள் சைவமா? அசைவமா?” என்றார். ஈழத்தமிழர் படுகொலையின் தீவிரம் புரியாமல் ஆலம்கானின் கிண்டல் தொனிக்கும் பதிலால் நொந்து போன வைகோபால்சாமி, இதயமற்றவரே தமிழினம் அழிக்கப்படுகிறது என்ற செய்தி கிண்டலாகவும், கேலியாகவும் போய்விட்டதா? என்று பொங்கினார். ஈழம், ஈழத்தமிழர் தொடர்பில் இந்திய பாராளுமன்றத்தில் திமுகவின் சார்பில் அன்றைக்கு வைக்கோவின் உறுமல் குரல் தமிழரின் உரிமைக் குரலாய் ஒலித்தது. அன்றைய பிரதமர் ஒரு கட்டத்தில் வைகோவை மிஸ்டர் டைகர் என்று அழைக்கு மளவிற்கு சென்றது. பாராளுமன்றத்தின் டைகர் என்று வைகோ வட இந்திய அரசியல் தலைவர்களால் அடையாளப்படுத்தப்பட திமுகவின் ஈழம் தொடர்பான நிலைப்பாட்டை பாராளுமன்றத்தில் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்பவராக வைகோபால்சாமி என்ற வைகோ இருந்தார். அது போல ஏன் வேண்டும் மாநில சுயாட்சி என்ற நூலை எழுதி மாநிலத் தன்னாட்சிக்கு புதிய பாதையைத் திறந்த முரசொலி மாறனும் தனது பங்கிற்கு ஈழம் தொடர்பான பல கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களையும், உரைகளையும் பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்த்துபவராக இருந்தார். திமுக ஆட்சிக் காலத்தில் பின்னாளில் அவர் போராணிகளுடன் பேச்சுக்கள் நடத்துபவராக திமுகவிற்கும் நடுவணரசிற்கான பிரதிநிதியாகவுமே ஒருசேர இருந்தார். வி.பி.சிங் காலத்தில் ஈழச் சிக்கலை கருணாநிதியும், முரசொலி மாறனும் கையாளு மளவிற்கு நடுவணரசினால் அதிகாரமளிக்கப் பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பண்டாரியின் இலங்கைச் சிக்கல் தொடர்பிலான நடவடிக்கைகள் விமர்சனத்திற்குள் ளாகிக் கொண்டிருந்த நிலையில், இலங்கையில் பண்டாரி நடத்தியப் பேச்சுக்கள் தொடர்பாக வெளியுறவு இணையமைச்சர், குர்ஷித் ஆலம்கான் அறிக்கை ஒன்றை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தார். இதன் மீது விளக்கம் கேட்டு 1985 மார்ச் 30 ஆம் திகதியன்று நாடாளுமன்றத்தில் திமுக கழகத்தின் நாடாளுமன்ற குழுத் தலைவர் என்ற வகையில் முரசொலி மாறன் சில கேள்விகளை முன்வைத்தார்.

பண்டாரியின் வருகையை விதந்தும், அதேசமயம் ஜி.பார்த்தசாரதி யின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்தும் இலங்கைச் செய்தித்தாள் கள் எழுதுவது குறித்துக் குறிப்பிட்ட முரசொலி மாறன் தொடர்ந்து பேசுகையில், பண்டாரியின் அணுகுமுறை குறித்துத் தனது அதிருப்தியை வெளியிட்டார். நமது வெளியுறவுச் செயலர் இலங்கை சென்று குசலம் விசாரித்துவிட்டு வருகிறாறே தவிர இப்படுகொலையை கண்டித்து

தாகத் தெரியவில்லை. எத்தனையே முக்கியமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணம் இராணுவத்தினரால் முற்றுகையிடப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய சிறைச் சாலையாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பாதுகாப்பான இடம் என்கிற போர்வையில் படையினர் அங்கிருந்து கொண்டு எதையும் பொருட்படுத்தாமல் தமிழர்களைத் தினமும் சுட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

நமது செயலர் பண்டாரி இது குறித்துப் பேசினாரா? இந்தப் படுகொலைகளை எப்போது நிறுத்துவீர்கள் என்று கேட்டாரா?

இலங்கை அரசு மிகத் தந்திரமாக ஒரு குடியேற்றக் கொள்கையைக் கடைபிடித்து வருகிறது. சிங்களருக்கு ஆயுதப்பயிற்சி அளிப்பதோடல்லது, ஆயுதங்களையும் அளித்து அவர்களைத் தமிழர்கள் அதிகம் வாழுமிடங்களில் குடியேற்றுகிறது. இதன் மூலம் தமிழர்களின் மக்கள் தொகை அளவையே குறைத்துவிட முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்காக, கூட்டம் கூட்டமாய் தமிழர்களை அங்கிருந்து விரட்டியடிக்கிறார்கள்.

நமது வெளி விவகாரத் துறைச் செயலர் இந்த பாதகமானக் குடியேற்றக் கொள்கை பற்றி விவாதித்தாரா? தமிழர்கள் தாங்கள் வாழுமிடங்களிலிருந்து துரத்தியடிக்கப்படுவதைக் கண்டித்தாரா? என்று கேட்ட முரசொலி மாறன், ஐநா சபையின் மனித உரிமை சபை இலங்கை அரசை கண்டித்திருப்பது குறித்தும் முன்னைய பிரதமர் இந்திராகாந்தி இதே பாராளுமன்றத் தில் இலங்கையில் நடப்பது இனப்படுகொலை என்று குறிப்பிட்டதையும் தனது பேச்சில் சுட்டிக் காண்பித்தார். 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரையிலும் 5000க்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருப்பதாக வருத்தம் தெரிவித்த முரசொலி மாறன், மேலும் பேசுகையில்,

இப்போது இலங்கை சென்று திரும்பியிருக்கிற நமது வெளியுறவுச் செயலர் பண்டாரி, இந்த இனப் படுகொலைகளைக் கண்டித்தாரா? எப்போது நீங்கள் இனப்படு கொலையை நிறுத்தப்போகிறீர்கள்? என்று கேட்டாரா?, இன்னமும், இனப்படுகொலைகளை நடத்தினால் இந்தியா பார்த்துக் கொண்டிருக்காது என்று எச்சரிக்க தலைப்பட்டாரா?

“அப்படியெல்லாம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் இலங்கையிலே வாழும் தமிழர்களது உரிமைகளைச் சரணடையச் செய்திருக்கிறார். இலங்கைத் தமிழர்களைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்!” (ஈழத்தமிழர் போராட்ட வரலாறு பக்-249) என்று தனது மனக்குமுறலை,

திமுகவின், கலைஞரின் மனக்குமுறலை காட்டாமாக வெளிப்படுத்தினார்.

சற்று யோசித்தால் அன்றைய காலக் கட்டத்தில் ஈழத் தமிழருக்காக நடுவணரசை எதிர்த்து ஈழத்தமிழருக்காகத் திமுக செய்த முழுக்கம் மிகவும் துணிச்சலான நடவடிக்கை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்திய வெளியுறவுத் துறையின் புதிய செயலர் ரொமேஷ் பண்டாரி தாம் பதவியேற்றுக் கொண்டதுமே இலங்கை சென்று அங்கு இலங்கை செயலரைப் போன்றே நடந்து கொண்டதாகக் குற்றசாட்டு எழுந்தது. குறிப்பாக அவர் இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தனவை சந்தித்த கையோடு, இலங்கை மண்ணில் நின்று கொண்டு போராளிகளுக்கு இந்தியா பயிற்சிகள் வழங்குவதையும், ஆயுதங்கள் கொடுப்பதையும் முதலில் நிறுத்த வேண்டும் என்றும் அதனால் தான் இனச் சிக்கலம் தீராததற்கு காரணம் என்றும் குற்றம் சாட்டினார். இந்தியா திரும்பிய அவரது நடவடிக்கைகள் பின்னர் கடும் விமர்சனத்திற்கு ஆளாகின. இலங்கை அதிபர் ஜெ.ஆரையும், ராஜீவ்காந்தியையும் சந்தித்துப் பேச வைப்பதற்கு பெரும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதுடன் போராளிகளை பேச்சுவார்த்தைக்கு

கட்டாயப்படுத்தவும் செய்தார். இலங்கையை சமாதானப்படுத்தி போராளிகளைப் பணியவைப்பதன் வழி இலங்கைத் தீவிற்குள் அமைதியைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்பது அவரது நோக்கமாக இருந்தது. ஆனால் பண்டாரி ஒரு சார்பாக நடந்து கொண்டவதாகவும், அவர் ஜெ.ஆர். அமைச்சரவையிடம் வைர அட்டிகை வாங்கிவிட்டதாகவும் போராளிகளிடையே பேச்சுக்கள் உலவின.

போராளிகளை சிறிலங்கா அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைக்குத் தள்ளுவதில் பண்டாரி மிக மூர்க்கமாக நடந்து கொண்டதை திம்பு பேச்சுவார்த்தையிலும் அது முறிவடைந்த நிலையில் போராளிப் பிரதிநிதிகள் நாடு கடத்தப்பட்டதையும் இந்திய ராஜதந்திரத்தின் தோல்வி என்பது ஒரு பக்கமிருக்க அந்த தோல்விக்கும், வெளியுறவுக் கொள்கை என்கிற பெயரில் போராளிகள் மீது தமது வல்லாதிக்கத் திமிர்த்தனத்தைத் திணித்த இந்திய அரசும், வெளியுறவுச் செயலர் ரொமேஷ் பண்டாரியுமே காரணமாக இருந்தார்கள். அதன் பின்னால் பார்ப்பணிய நலனும் போராளிகள் தமிழ் தேசத்தை வென்றுவிடக் கூடாது என்ற கருத்தியலும் மிக வக்கிரமான கொள்கையாக இருந்தது.

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30
----------------------------	----	----

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)	
பின்அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 10,000
உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 7,500
உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)	
முழுப் பக்கம்	ரூ. 2,000

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அளைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கைச்சி

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 9841457503, தொலைபேசி : 044-28471890, மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

வசமித்ர எழுதிய 'அம்பேத்கரும் அவரது தம்மமும்'

அம்பேத்கர் இந்துமதத்திலிருந்து விலகி பௌத்த மதத்தை தழுவினார். 'பௌத்த மதத்திற்கு ஒரு பைபிள் தேவை' என்று கூறிய அம்பேத்கர் 'புத்தரும் அவரது தம்மமும்' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். இது பரவலாக வாசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

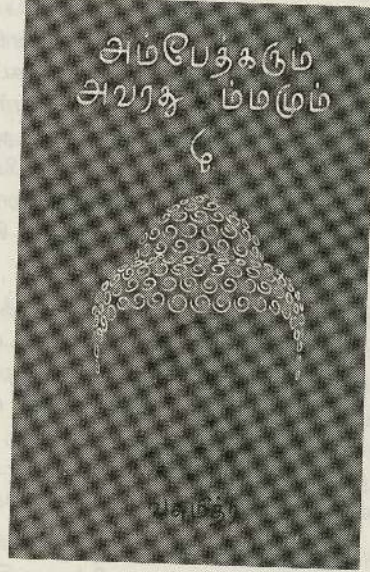
பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் நம்பிக்கை நட்சதிரமாக இருக்கும் அம்பேத்கர் கடவுளாக துதிக்கப் படுகிறார். இந்த நிலையில் வசமித்ர எழுதியுள்ள நூல் அம்பேத்கர் குறித்து பல நியாயமான கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

ஏற்கெனவே 'சாதியப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு: புத்தர் போதாது. அம்பேத்கர் போதாது' மார்க்ஸ் அவசியத் தேவை என்ற நூலை மொழிபெயர்த்தவர் என்.கொற்றவை. அவருடைய வாழ்நாள் தோழனான வசமித்ர இந்த நூலை எழுதியுள்ளார். அந்த நூலை வெளியிட்ட குறளி பதிப்பகம்தான் இந்த நூலையும் வெளியிட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே வெளிவந்துள்ள ரங்கநாயகம்மாவின் நூலுக்கு வந்த எதிர் வினைகளின் தொடர்ச்சியாக 'அம்பேத்கரும் அவரது தம்மமும்' என்ற இந்த நூல் வெளிவந்துள்ளது எனலாம்.

மிகக் கடுமையான உழைப்பின் விளைவாக இந்த 920 பக்க நூலை வசமித்ர படைத்துள்ளார். கிட்டத்தட்ட இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன; எனவே இது பெரிய நூலாகிவிட்டது.

'என் ஆசான் காரல் மார்க்ஸ்' என்று பெருமையாக நூலின் முதல் பக்கத்திலேயே குறிப்பிடுகிறார். தென்னாட்டு கோசாம்பி என்று அழைக்கப்படும் நாவானமாமலை, எஸ்தோதாதிரி, வெகிருஷ்ண மூர்த்தி, தேவபேரின்பன் போன்ற மார்க்சிய அறிஞர்களை பெருமையாகச் சொல்லுகிறார் வசமித்ர. எனவே இந்த நூல் மார்க்சிய கண்டோட்டத்தில் அம்பேத்கரை பார்த்து என்று நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

'அம்பேத்கர் மற்றும் அவருடைய புத்தர் பற்றி' இந்த நூல் பேசுகிறது. 'புத்தரை அழகுடைய வராக ஆராதனை' செய்கிறார் அம்பேத்கர். அவருடைய உயரம், அங்குலச் சணம், கம்பிரமான தோற்றம், உயரம் எல்லாமே வர்ணிக்கப்படுகிறது. புத்தரை கடவுளாக்கி விமர்சனம் செய்யும் அம்பேத்கரை இந்த நூல் சமரசமின்றி விமர்சனம் செய்கிறது. 'வசமித்ரவின் வார்த்தைகள் யோசிக்க வைக்கும் வார்த்தைகள்' என்கிறார் இத்தகைய

முன்னுரை எழுதியுள்ள தி.சு.நடராசன்.

மொழிபெயர்ப்பாளரும், மார்க்சிய அறிஞருமான கோவை எஸ்பாலச்சந்திரன் இந்த நூலின் சாரத்தை ஓரிரு பக்கங்களில் சொல்லுகிறார். 'வசமித்ரவின் வாதங்கள் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன' என்கிறார் எஸ்பாலச் சந்திரன்.

தன் வாழ்வின் பெரும்பகுதி முழுவதிலும் பகுத்தறிவுவாதியாக வாழ முயற்சி செய்த அம்பேத்கர் பௌத்தமதத்தை ஏற்றுக் கொண்டது ஒரு சறுக்கல்தான் என்கிறது இந்த நூல். மேலும் தொடக்க கால பௌத்தத்தை அதன் பகுத்தறிவுப் பூர்வமான உள்ளடக்கத்தை அம்பேத்கர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மாறாக மூட நம்பிக்கைகளின் புகலிடமாகிப்போன மகாயான பௌத்தத்தையே ஏற்றுக் கொண்டார் என்கிறது இந்த நூல். 'பாசிசத்தின் கருத்தியல் உள்ளடக்கமாக பார்ப்பனியமும், பொருளாதார உள்ளடக்கமாக உலகமயமாக்கலும் விளங்குகிற இந்தக் காலக் கட்டத்தில் தலீத் அறிவு ஜீவிகள் கம்யூனிச எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டு அடையாள அரசியலை முன்னெடுக்கின்றனர். இப்படி அடையாள அரசியல் பேசுவோரும், தலீத் அறிவுஜீவிகளும் தலீத் மக்களில் பெரும் எண்ணிக்கையினரை சமஸ்கிருதமயமாக்கப்படுவதையும், அவர்களை உலகமயமாக்கல் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள உதவுவதையும் செய்கின்றனர்' என்று மிகக்

காக்கைச் சிறகினிலே
மார்ச் 2019

கவலையோடு சொல்லுகிறார் எஸ்பாலச்சந்திரன்.

'அம்பேத்கரின் ஒருநாள் வாழ்க்கையை நம்மால் இந்த நிலமையில் வாழ்ந்து கடக்க முடியாது' என்று சொல்லும் வசமித்ர 'நீண்ட தூரம் போராட்டத்தோடு பயணித்து இறுதியில் மனச்சோர்வோடு நிறுவனமயமான ஆன்மீக புத்தத்தின் பாதையில் அம்பேத்கர் முடிவடைந்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அம்பேத்கரது பௌத்தத்தை (நவநானம் எனச் சொல்லப்படுவதை) ஆய்வு செய்து எனது விமர்சனங்களை முன் வைக்கிறேன் என்கிறார். கடவுளாக்கப்பட்ட புத்தரை ஏன் அம்பேத்கர் படைத்துள்ளார்? அது குறித்தான ஆய்வும் முடிவுமே இந்த நூல். அம்பேத்கர் தனது இறுதிக் காலத்தில் 'பௌத்த பிக்குகள்' மனநிலையில் புத்தரை அணுகியிருக்கிறார். இது இளமைக்கால அம்பேத்கருக்கு முரணான சித்திரம் என்கிறார். வசமித்ர.

உழைப்பு குறித்து எந்த எதார்த்தமான புரிதலும் இல்லாத ஒரு பௌத்தத்தை, மனதை அடக்க உழை, காமத்தை அடக்க உழை, புலன்களை அடக்க உழை என்று தனி மனிதக் கருத்தியல் ரீதியான ஒழுக்கவாதத்தை, வர்க்க கருத்தியலுக்கு இணையாக வைத்து பேசுவதன் மூலம் தவறு இழைக்கிறார் என்கிறார் வசமித்ர.

அம்பேத்கருடைய எழுத்துக்கள் கால வரிசைப்படி தொகுக்கப்படவில்லை. இதனால் அவர் இறுதியாக சொன்ன கருத்து என்னவென்று நமக்குத் தெரியவில்லை. அவரது கருத்துக்களை இடம் மாற்றி, வெட்டிப் போட்டு அரசியல் தன்மையற்ற மேற்கோள்களாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார் வசமித்ர. அம்பேத்கரது மதமாற்றச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் மகர்சாதியனரை ஒட்டியே நடந்திருக்கிறது என்கிறார் நூலாசிரியர்.

'அம்பேத்கர் மார்சை விமர்சித்து வந்தாலும் அவரை நெஞ்சில் சுமந்தார் என்று அருணன் சொல்லுவதெல்லாம் நடுவல்லவாதமே என்கிறார். மார்சை நிராகரித்து புத்தரை முன்மொழிந்த அம்பேத்கர் பற்றி எஸ்.வி.ராஜதுரை, வ.கீதா, அ.மார்க்ஸ், ரவிக்குமார், பிரேம், முத்துமோகன், அருணன் என எவரும் ஆய்வுப்பூர்வமாக ஒரு கட்டுரையைக் கூட எழுதியதில்லை என்கிறார். பௌத்தம் துக்க கோட்பாட்டை முன்வைத்து மக்களின் புரட்சிகர உணர்வை மேலெழும்ப விடாமல் பார்த்துக் கொண்டது என்கிறார் வசமித்ர.

பௌத்தம் என்றுமே அரசர்களை எதிர்த்த தில்லை. அரச ஆதரவோடுதான் இருந்ததால் தான் அது படைவீரர்களை பிக்குகளாக சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. சுரண்டலுக்கு ஆதரவாக இருந்ததால்தான் வணிகர்களின் ஆதரவு கிடைத்தது. இல்லையென்றால் ஆயிரக்கணக்கான வர் தங்கிப் படித்த நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்திற்கு உணவு எப்படி கிடைத்தது என்கிறார் வசமித்ர.

சுரண்டலை பாதுகாத்த பௌத்தத்தையும், சுரண்டலுக்கு எதிரான மார்க்சியத்தையும் ஒன்றாக பார்க்கவே முடியாது என்கிறார்.

நூலைப் பார்ப்பையில் மலைப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் படிக்க ஆரம்பித்தால் எளிதாக நகர்கிறது. என்னுரையில் தான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்பதை 120 பக்கங்களில் சொல்லுகிறார். இதனை விவரிக்கும் விதமாக நூலின் எஞ்சிய பகுதிகள் அமைகின்றன. அம்பேத்கர் குறித்த தனது முடிவுகளை நிறுவுவதற்காக பல்வேறு அறிஞர்களை அவர்கள் அடையாள அரசியலை பேசினாலும் சரி; மார்க்சிய அரசியலை பேசினாலும் சரி அழைக்கிறார் வசமித்ர.

'இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள் அம்பேத்கரை எப்படி அணுகுவது என்பதில் அமைப்பு ரீதியாக, தத்துவ ரீதியாக எந்தப் பொதுக் கருத்தையும் வைத்ததில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறார். 'அம்பேத்கரின் கம்யூனிச வெறுப்பும், இஸ்லாம் மதத்தின்பாலான விமர்சனங்களும் இந்துத்துவர்களுக்கு உவப்பான விஷயங்கள். ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் இஸ்லாத்துக்கோ, கிறிஸ்தவத்திற்கோ மாறுவார்களெனில் நாட்டு நலன் பெரிதும் பாதிக்கப்படும்' என்று அம்பேத்கர் சொல்லுவதால்தான் இந்துத்துவவாதிகள் அம்பேத்கரை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்கிறார். அம்பேத்கரது பௌத்தத்திற்கு மாறியவர்களில் இதுவரையிலும் சாதியை ஒழித்ததற்கான சிறு தடயம் கூட கிடைக்கவில்லை' என்கிறார் வசமித்ர.

அம்பேத்கர் நூலை மொழிபெயர்த்த கி.வீரமணி 'அம்பேத்கர் ஏன் கம்யூனிசத்திற்கு ஏற்கவில்லை?' என்ற கேள்வியை விட்டுவிடுகிறார். அம்பேத்கர் எழுதியதாக சொல்லப்பட்ட நூலின் முன்னுரையை தான் மொழிபெயர்த்த நூலில் பெரியார்தாசன் விட்டுவிட்டார் என்று கூறுகிறார் வசமித்ர.

கோசாம்பிராரகுல சாங்கிருத்யாயன், தேவி பிரசாத் சடோபாத்யாயா வழியில் நின்று அம்பேத்கர் குறித்த சித்திரத்தை நமக்குத் தருகிறார்.

அம்பேத்கர் குறித்து இவர் உருவாக்கியுள்ள சித்திரம் உங்களுக்கு பிடிக்காமல் போகலாம். சங்கடமான கேள்விகள் எழலாம். ஆனாலும் இதுதான் அம்பேத்கரின் உருவம் என்று தன்னம் பிக்கையோடு வசமித்ர வரையறை செய்கிறார்.

எப்படி இருந்தாலும் இவர் எழுப்பியுள்ள கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு நமது அறிவுஜீவிகளுக்கு இருக்கிறது. இந்த நூல் பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இந்த நூல் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

920 பக்கம்/ரூ.890/டி.சம்பர்

2018/ குறளி பதிப்பகம் சென்னை.

ஊர்சுற்றிக் காக்கையாரின் குஞ்சரம்

தாய் மொழி தினம்

இலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய் மொழி தமிழ்தான் என்பதை அறிஞர் அஸீஸ் தலைமையிலான அன்றைய முஸ்லிம் புத்தி ஜீவிகள் கடும் விவாதங்கள், நிறுவதல்கள் மூலம் நீரூபித்து பிரகடனம் செய்தனர். முஸ்லிம்களின் தாய்மொழி-அரபுதான் என்றும் இல்லை அரபுத் தமிழ் என்றும் இல்லவே இல்லை சிங்களமே என்றும் வாதிட்டோரும் அக்காலத்தில் இருந்தனர். இவர்களை எல்லாம் தோற்கடித்து தமிழ்தான் முஸ்லிம்களின் தாய் மொழி என்பதை ஐயந்திரிபுற மகான் அஸீஸ் நிறுவினார்.

எங்கள் காலத்தில், செல்லையா என்ற சித்தாண்டியைச் சேர்ந்த எனது வாப்பாவின் நண்பரிடம் "மச்சான் நீ நாளைக்கு 'அஸுருக்குப்' புறவு இஞ்ச வா, வந்து 'தைக்கா' 'றோட்டால' போனா ஒரு 'கிறவல்' றோட் 'ஜங்க்ஷன்' வரும், அந்த ஜங்க்ஷன்ல இடது பக்கம் திரும்புன உடன ஒரு தகர 'கேற்' போட்ட ஊடு இரிக்கும் அதுதான் ஓடாவினார் மச்சான்ட ஊடு அங்கதான் உட்கதிர கிடக்கு, அத எடுத்திட்டுப் போ" என்று வாப்பா சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். செல்லையா என்ற தமிழருக்கு வாப்பா பேசிய அரபு மற்றும் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ் மொழி துல்லியமாகப் புரிந்தது. அந்த அரபு, ஆங்கிலச் சொற்களின் கலப்பு பழக்கத்தில் வந்து ஓட்டிக்கொண்டதே அன்றி திட்டமிட்டு வலிந்து இலங்கை முஸ்லிம்கள் பேசிய தமிழில் கலக்கப்பட்டதல்ல.

நான் ஏறாவுருக்கு வந்திருக்கிறேன். இன்று காலை எனது சகோதரர் ஒருவர் என்னைக் காண தனது மகனின் பெண் குழந்தை ஆயிஷா வோடு வந்திருந்தார். ஆயிஷா தனது வாப்பாவின் வாப்பாவை "அஹ் BH வாப்பா" என்று அழைப்பதைச் செவியுற்றேன் அபி என்பது தந்தை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் அரபுப் பதமாகும்.

எங்கள் காலத்தில் தந்தையின் தந்தையர் வாப்பாப்பா, மூத்தாப்பா, மூத்த வாப்பா, அப்பா என்றே அழைக்கப்பட்டனர். தந்தையின் தாய் வாப்பம்மா, வாப்பாம்மா, வாப்பா பம்மா என்றும் உம்மாவின் வாப்பா-உம்மாவாப்பா, மூத்தாப்பா, அரிதாக தாய்வாப்பா என்றும் உம்மாவின் உம்மா - உம்மம்மா, உம்மாடம்மா, மூத்தம்மா, அரிதாக தாயும்மா என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

பசீர் சேகு தாலூக்

எங்களது பிள்ளைகள் காலத்தில் வாப்பா டெடா என்றும் உம்மா மம்மி என்றும் கூட அழைக்கப்பட்டனர். டெடாம்மா டெடாவாப்பா, மம்மிம்மா மம்மிவாப்பா என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் கொஞ்சம் அதிகம் கற்ற ஆங்கில மோகத்துக்கு இடம் தந்த குடும்பத்தினராக இருந்தனர்.

தற்காலத்தில் சில முஸ்லிம் குடும்பத்தில் தந்தையை அபி (Abi) என்றும் தாயை உம்மி என்றும் அழைக்கக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் ஏதோ ஒரு இஸ்லாமிய இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அன்று தங்களை சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்கள் எனக் காட்டுவதற்காக ஆங்கில மோகத்துக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள் போல இன்று அரபு மற்றும் சமய மோகத்துக்கு ஆட்பட்டு தமது மத தூய்மை வாதத்தை நிரூபிக்கும் போக்கையும், அரபு மொழிப் பிரயோகம் சொர்க்கம் கொண்டு சேர்க்கும் என்ற மூட நம்பிக்கையையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

எங்க உம்மாவுக்கு அரபியில் பெயர் இருந்தது. அப்பெயர் பெரிதாக ஊரார் யாருக்கும் தெரியாது. "தங்கச்சிம்மா" என்ற தமிழ்ப் பெயரே புழக்கத்தில் இருக்கிறது. இவ்வாறே அன்றைய வடகிழக்கு முஸ்லிம் ஆண்கள் பெண்களுக்கு பதிவுப் பெயர்கள் அரபி மொழியிலும் கூப்பிடு பெயர்கள் தமிழிலும் இருந்தன. குழந்தம்மா, பூமா, தங்கம்மா, வெள்ளம்மா, வெள்ளிம்மா, ராணிம்மா, ராசாத்தி போன்ற கூப்பிடு பெண் பெயர்களும் சின்னவன், சின்னான், மூத்தான், மூத்தவன், இளையவன், இளையான் தம்பியன், மூத்தம்பி, இளையம்பி போன்ற கூப்பிடு ஆண் பெயர்களும் அக்காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்தன.

அன்று உள்ளே இருந்தவை அடக்கமான, ஆழ்மன இஸ்லாமாகவும் வெளியே இருந்தவை பன்முக அடையாளம் கொண்ட இஸ்லாமாகவும் முன்னோர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு இருந்தன.

- பசீர் சேகு தாலூக், இலங்கை

மெல் திரூபு

சு.இராமகப்பிரமணியனின் சாகம் குறித்த கட்டுரையை அண்மையில் படித்து மகிழ்ந்தேன். மிக அருமை. வாழ்த்துகளும், மனம் நிறைந்த பாராட்டும்.

- துரைதனபாலன்

காக்கை பிப்ரவரி இதழில் கலைச்செல்வி எழுதிய 'ரயிலடி' சிறுகதை குற்ற நடவடிக்கைக் கான உளவியலை முன்னிறுத்தும் விதமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

"வெறுப்புணர்வு இயற்கையானது. இயல்பானது." "வெறுப்புணர்வு நல்லுணர்வு மட்டுமல்ல. தனிமைக்கும் அமைதிக்கும் உகந்ததும் கூட"

இந்தக் கருத்துகள் அழகேசன் நடத்தையை நியாயப்படுத்தும் கதைமாந்தர் கூற்றாக இருந்திருப்பின் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை. ஆனால் இது கதைசொல்லியின் கூற்றாக வருகிறது.

மனிதநடவடிக்கைகளுக்கு ஃபிராய்ட் முன்வைத்த கோட்பாடு அறிவியல் ஆய்வின் மெய்ம்மை. ஒரு சிறுகதைக்காக தனக்குத் தோன்றிய கருத்தை முன்வைப்பது சரியாக இருக்காது.

வரலாற்று நாயகியான ஆண்டாளைக் குறியீடாக கொண்டு புதியமாதவி படைத்துள்ள கவிதைகள் இரண்டும் அருமை. ஆனால், 'ஆண்டாளுக்கு இனிசியல் இல்லை.'

"ஐ மீன் யெஸ்."

"ஆர்யுசிரியஸ்"

கவிதையின் தொனி கிண்டல்தான் ஆனால் பாடுபொருள் கடுத்தமானது (serious) அல்லவா?

- நவஜீவன்

பிப்ரவரி முதல் தேதியே காக்கை வந்து விட்டது, ஆர்வமுடன் எதிர்பார்த்த விருந்தாளி முன்கூட்டியே வந்து மகிழ்ச்சியைத் தந்தது போலிருந்தது.

ஐனவரி இதழைக்காட்டிலும் இளைத்திருந்தது. ஆனால் உள்ளடக்கம் செழிப்பாயிருந்தது.

நான்கு பக்கங்கள், எட்டு கவிதைகள். அடேங்கப்பா! ஆபரணங்கள் பூட்டிய அழகு இதழ்!

புதிய மாதவி கவிதைகள் புதிய கோணத்தில் சிந்தித்து எழுதப்பட்டிருந்தது. எளிமையான சொற்கள்; எளிதான வரிகள். அருமையான கவிதை.

சு.இரா.சு. அவர்கள் தன் கட்டுரை வழி ஹிப்போகிரேட்டை நன்றாக அறிமுகப்படுத்தி இருந்தார். அலோபதி மருத்துவத்தின் அறிமுகவகுப்பு முதல் நாள் போலிருந்தது.

இரா.மோகன்ராஜன் அவர்கள் ஏன் தமிழின் எதிர் மனோபாவம் கொண்டிருந்த தீட்சித் பெயரை பதிவு செய்யாமல் விட்டார்? திபன் மரணத்துக்கு மறைமுகக் காரணமாகவும் திம்பு பேச்சுவார்த்தையில் பிரபாகரனை அவமதித்த தின் மூலம் பேச்சுவார்த்தை முறிய தந்திரம் செய்தவரும் பிரபாகரனின் நட்சத்திர ஹோட்டல் சிறைவாசத்திற்கு குத்திரதாரியும் மறைமுக வேடதாரியுமான தீட்சித் பற்றி அவசியம் பதிவு செய்திடவேண்டும்.

என்வின் அவர்கள் தன் கட்டுரையில் அய்யா ஈ.வேரா. பெரியார் அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டைத் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். ஈ.வேராவுக்கு முன் வாழ்ந்திருந்த ஏராளமான தமிழறிஞர்களுக்குப் பெரியாரைப் போல் தமிழ் வடிவ சீர்திருத்த எண்ணம் தோன்றாமல் போனது ஆச்சரியம்!

- ஜே.ஜெஃபர்னாண்டஸ்.
பாளையம்கோட்டை.

"காக்கையின் ஓசையுடன் எனது அழகிய காலை விழித்தெழும், எனக்கு கடிசாரமாய் ஒரு காக்கை"

காக்கையின் கூர்மையான உதடுகள் தண்ணீர் அருந்தும் அழகைப் பார்க்கும் பொழுது எனது தாகம் தீராது. எனக்கு ஒர் உணவு அழிப்பவனாக ஒர் காக்கை:

காக்கை அதன் கறம்கிறகைக் கொண்டு பறப்பதை பார்க்கும் பொழுது என் கரிய இமைவிழிகள் அங்கு பரந்து நிரிவதுபோல் உணர்கிறேன், எனக்கு சிறகாய் ஒரு காக்கை...

- மீ.இலியாஸ்

65/66 காக்கைச் சிறுகிளியே...

அமைச்சரவை கூடி விவாதித்து முடிவெடுக்க வேண்டிய ஒரு விஷயத்தை யாரோ ஒருவர் சொன்னார் என்பதற்காகவெல்லாம் தன்னால் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பதாக பள்ளிக் கல்வித்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு செங்கோட்டையன் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

அமைச்சர் இவ்வளவு கோவப்படும் அளவிற்கு அப்படி என்ன ஒரு கேள்வியை பத்திரிகையாளர்கள் அவரிடம் வைத்தார்கள்? என்று பார்த்தால் அது யூசுத்தின் அடிப்படையிலான கேள்வி இல்லை.

கசிந்த அல்லது மக்களின் நாடி பார்ப்பதற்காக வேண்டும் என்றே கசிய விடப்பட்ட ஒரு செய்தியின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் அவரிடம் அந்தக் கேள்வியை வைத்திருக்கிறார்கள்.

அமைச்சரிடம் அவர்கள் வைத்த கேள்வி இதுதான்,

“ஐந்து மற்றும் எட்டாம் வகுப்பு குழந்தைகள் இந்த ஆண்டு பொதுத்தேர்வு எழுத வேண்டும் என்று வருகிற செய்தி உண்மையா?”

இந்தக் கேள்விதான் அமைச்சரை இந்த அளவிற்கு கொதிநிலைக்கு கொண்டு சேர்த்திருக்கிறது. இரண்டு விஷயங்களை தெளிவு படுத்த வேண்டிய கடமை அமைச்சருக்கு இருக்கிறது,

1) அமைச்சரவை கூடி முடிவெடுக்க வேண்டிய ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தை போகிற போக்கில் சொன்ன நபர் யார்?

2) அவர்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

அமைச்சர் கூறுகிறமாதிரி அரசு இதுவரை முடிவெடுக்காத ஒரு விஷயம் இல்லை இது. அரசிடம் இதுகுறித்து ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இதை அமல்படுத்தினால் அதுவும் இந்த தேர்தல் நேரத்தில் அமல்படுத்தினால் ஏற்படப்போகும் பின் விளைவுகள் குறித்து நாடி பார்க்கவே இதை கசிய விட்டிருப்பார்கள் என்றே படுகிறது.

எப்போதென்று சரியாக ரூபகம் இல்லை. ஏறத்தாழ மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒருநாள் சற்றும் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் மாலன் சார் அழைத்தார்.

“எட்டாம் வகுப்புவரைக்கும் நமது மாநிலத்தில் அனைத்து குழந்தைகளும் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள் என்பதானே?”

“ஆமாம் சார்”

“எல்லா மாநிலங்களிலும் இதுதான் நடைமுறையா?”

“தெரியலையே சார் வேண்டுமானால் விசாரித்து சொல்லவா சார்?”

“வேண்டாம் எட்வின். அது இப்ப முக்கிய மில்லை. இந்த நடைமுறை உள்ள மாநிலங்கள் அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அது குறித்த அபிப்பிராயங்களைக் கூறுமானும் அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய அரசு ஒரு சுற்றறிக்கையை அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுகுறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?”

எனது அபிப்பிராயங்களைக் கூறினேன்.

“சரிங்க எட்வின். என்னோடான இந்த உரையாடலை அப்படியே கட்டுரையாக்கி அனுப்பிவிடுங்கள்”

அடுத்த அரைமணி நேரத்தில் “புதிய தலைமுறை” யில் இருந்து தொடர்புகொண்டார்கள். அடுத்த இதழில் எனது கட்டுரையும் மாடசாமி சார் கட்டுரையும் வந்திருந்தன. இரண்டுமே எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கும் அனைத்து குழந்தைகளையும் தேர்ச்சிபெறச் செய்யவேண்டும் என்றே வலியுறுத்தின.

எட்டாம் வகுப்புவரை அனைத்து குழந்தைகளையும் தேர்ச்சிபெறச் செய்யவேண்டும் என்று ஏன் கூறுகிறோம்?

கல்வி எல்லோருக்குமானதாக இப்போது இருப்பதுபோல கடந்த காலத்தில் இருந்ததில்லை. இப்போதும் கூட ‘எல்லோருக்குமான’ என்பது முழுமையான ஒன்றாக இல்லை. ஆனால் கல்வி எல்லோருக்குமானது, யாரும் யாரையும் படிக்க விடாமல் தடுக்க முடியாது என்கிற அளவிலான ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பு இப்போது இருக்கிறது. இந்தப் பாதுகாப்பும் இதன்மூலமாக ஏற்பட்ட சன்னமான கட்டமைப்புகளும் கல்வியை ஓரளவிற்கு ஊரின் கடைக்கோடி வீடுவரை கொண்டுவர போய் சேர்த்திருக்கிறது என்பதையும் மறுக்க இயலாது.

கல்வி குறித்த அக்கறை உள்ளவர்களை இந்தப் பிரச்சினையை கொஞ்சம் இந்தக் கோணத்திலும் பரிசீலிக்க வேண்டுமாய் அன்போடு அதுபோதாது என்றால் மிக்க பணிவோடு கோருகிறேன்.

ஒரு கட்டம்வரைக்கும் ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் எல்லா வகுப்புகளுக்கும் “பாஸ், பெயில்” இருந்தது என்கிற உண்மையை முதலில் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வோர் அதற்குமேல் கல்வியை நிராகரித்தனர்.

இன்னொரு உண்மையையும் இங்கே அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

'பாஸ்' 'பெயில்' போட்ட அந்தக் காலத்திலும் தேர்ச்சிக்கான மதிப்பெண் முப்பத்தி ஐந்தெல்லாம் இல்லை. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் பதினைந்திற்கு குறையாமலும் ஐந்து பாடங்களிலும் சேர்த்து நூறு எடுத்திருந்தாலே போதும் என்பதுதான் நடைமுறையாக இருந்தது. இதைக்கூட அந்தந்தப் பள்ளிக் கூடங்களே தீர்மானித்துக்கொள்ளுகிற மாதிரியான தொரு ஏற்பாடே இருந்ததால் நாடு முழுமைக்குமான ஒரு வரையறை மாணவர்களின் தேர்ச்சி விஷயத்தில் இல்லாமல்தான் இருந்தது.

தமிழ், ஆங்கிலம், கணக்கு, அறிவியல், சமூக அறிவியல் ஆகிய ஐந்து பாடங்களிலும் சேர்த்து ஒரு குழந்தை 85 மதிப்பெண் பெற்றிருந்தால் உடற்கல்வி பாடத்திலிருந்து மிச்சம் தேவைப்படும் 15 மதிப்பெண் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

15 மதிப்பெண் பெற்றவன் தேர்ச்சி பெறுவதில் நமக்கொன்றும் கவலை இல்லை. 14 மதிப்பெண் எடுத்தவன் தேர்ச்சிபெறாமல் போவதிலும் நமக்கு பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் 15 எடுத்து தேர்ச்சி பெற்றவனைவிட ஒரே ஒரு மதிப்பெண் குறைவாக பெற்றவன் பள்ளியைப் புறக்கணித்து தெருவில் அலைந்ததென்பது நாம் கவலைப்பட்டே ஆக வேண்டிய விஷயம்.

அதனால்தான் குறைந்தபட்சம் எட்டு ஆண்டு களாவது ஒரு குழந்தை பள்ளியில் இருத்தல் அவசியம் என்பதை உணர்ந்துதான் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கும் அனைவரும் 'பாஸ்' என்பது அமல் படுத்தப்பட்டது.

புதிய தலைமுறையில் நான் எழுதியதுமாதிரி,

"பள்ளி என்பது மொழிகளையும், சில பாடங்களையும் மட்டும் கற்றுத்தரும் இடம் அல்ல. தன்னம்பிக்கையை, நல்ல ஒழுக்கத்தை, அடுத்தவன் துயர் கண்டு துயருறும் மனிதத்தை, சாதி மிதித்தலை, மண்ணின், தாய்மொழியின் தொன்மத்தை போற்றிக் காக்கவேண்டிய கடப்பாட்டினை, பெண்மையைப் போற்றச் செய்வதில், வயதான காலத்தில் பெற்றோரை காப்பாற்றுவதில் அந்தக் குழந்தையை செதுக்கித் தரவேண்டிய பட்டறைதான் பள்ளி."

அதனால்தான் "THE PURPOSE OF EDUCATION IS TO INCLUDE THE EXCLUDED" என்ற யுனெஸ்கோவின் அறிக்கையை வாய்ப்பு கிடைக்கிறபோதெல்லாம் நாம் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறோம்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நாம் மிகவும் வெளிப்படையாகப் பேசிவிட வேண்டும். எட்டாம் வகுப்புவரைக்குமான தேர்வில் தோல்வியடைபவர்களில் பெரும்பான்மையோர் பெரும்பாலும் முதல் தலைமுறைக்கும் முந்தைய தலைமுறையினரான ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்

பட்ட குழந்தைகளுமே ஆகும்.

இந்தக் குழந்தைகள் 35% மதிப்பெண் பெற்று தேர்ச்சி பெறுவதற்கு இன்னும் சில தலைமுறைகள் ஆகும். இன்னும் சில தலைமுறைகள் கழித்து இவர்கள் அந்த நிலைக்கு வர வேண்டும் என்றால் அதுவரைக்கும் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கும் வடிகட்டவே கூடாது.

வடிகட்டல் இல்லாவிட்டால் இவர்கள் குறைந்தபட்சம் எட்டாம் வகுப்பரை, அதாவது எட்டு ஆண்டுகளுக்கு பள்ளிக்கூடம் வருவார்கள். அதைத் தம்மால் தடுக்க முடியாது. தடுக்க முயற்சித்தால் இருக்கும் சட்டமே தம்மை சிறைக்கு அனுப்பும். ஆனால் அவர்கள் பள்ளிக்கு வருவதைத் தடுத்தே ஆகவேண்டும்

என்ற அவர்களது ஆசையை எப்படி நடைமுறைப் படுத்துவது என்று யோசிக்கிறார்கள். இரண்டு விஷயங்கள் அவர்களுக்கு பரிச்செனத் தெரிகின்றன.

- 1) வடிகட்டலை கட்டாயமாக்கினால் இவர்களில் பல குழந்தைகள் தேர்ச்சிபெற மாட்டார்கள்
- 2) தேர்ச்சி பெறாவிட்டால் அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் பள்ளிப் பக்கம் திரும்ப மாட்டார்கள்

எனவேதான் காதைச் சுற்றி மூக்கைத் தொடுகிற கணக்காக தரமான மாணவர்களை உருவாக்க வடிகட்டல் அவசியம் என்று வலுவாக குரல் கொடுக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். வடிகட்டலைவிட தரமான கல்வியே தரமான மாணவனை உருவாக்கும் என்பதை முதலில் நாம் உணர வேண்டும்.

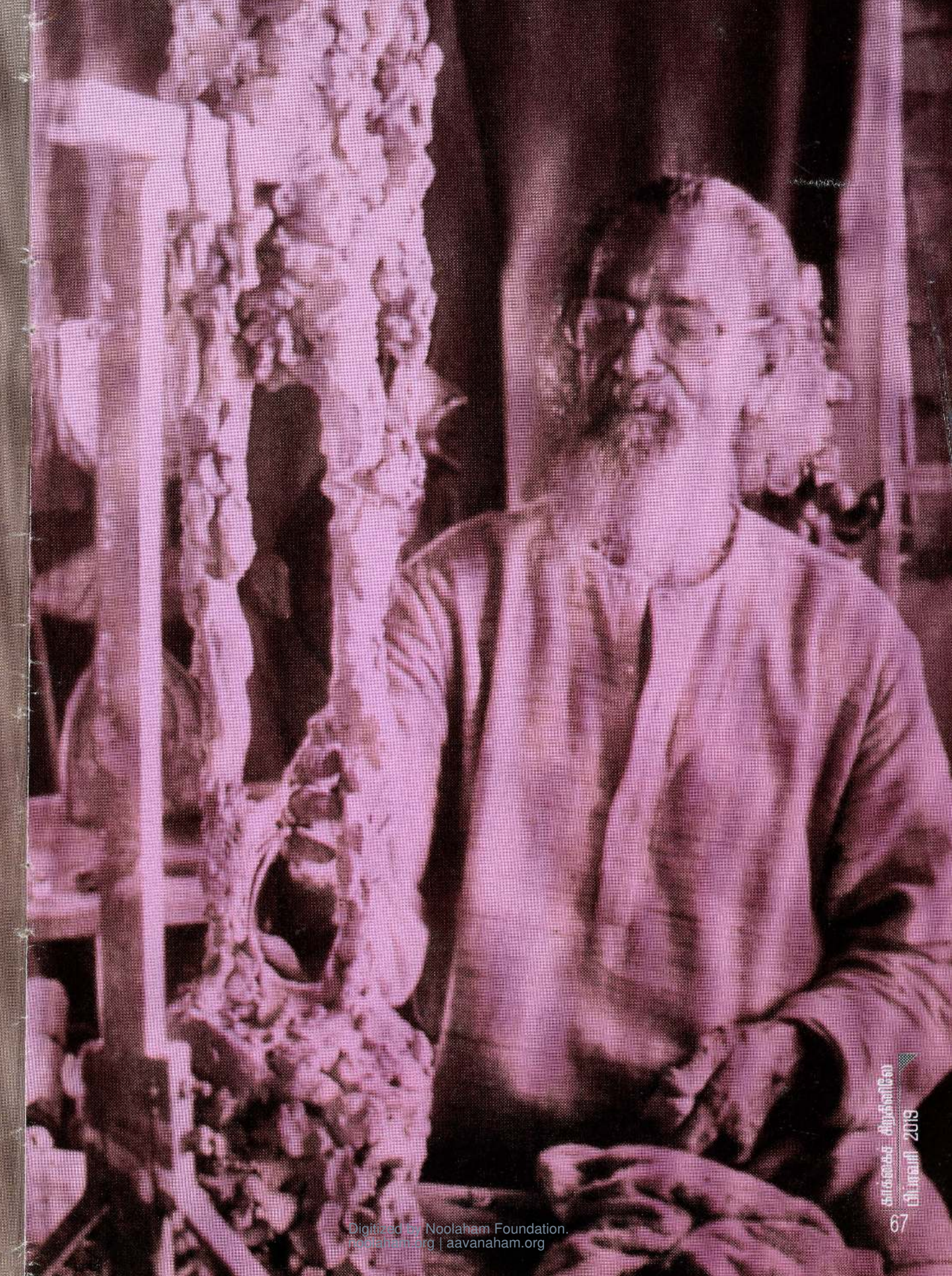
ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கல்விபெறுவதை தடுக்கும் சூழ்ச்சியாகவே இந்தத் தேர்வு, தேர்ச்சி, தோல்வி என்பதை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு தேர்வு இல்லை என்றுதான் அமைச்சர் கூறி இருக்கிறார். எனில், அடுத்த ஆண்டு தேர்வு இருக்கலாம். அல்லது அதற்கு அடுத்த ஆண்டு பொதுத் தேர்வினைக் கொண்டுவரும் திட்டம் இருக்கலாம்.

ஒடுக்கப்பட்டத் திரளின் குழந்தைகள் படிக்கக் கூடாது என்று ஆசைப்படுபவர்கள் தங்களது ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

அரசு எந்த நேரமும் அவர்களுக்கு ஆதரவான நிலையை எடுக்கவே செய்யும்.

இவனுக்கும் அவனுக்கும் போலவே எனக்குமானது கல்வி என்று நினைப்பவர்களும், எனக்கும் உனக்கும்போல கல்வி அவனுக்குமானது என்று நினைப்பவர்களும் கொஞ்சம் விழிப்போடு இருக்க வேண்டிய நேரம் இது, இருப்போம்.

வரைதலை நிறுத்திய ஒவியத் தூரிகைக்கு ஒவிய அஞ்சலி

ஒவியர் கருணா வினசென்ட் (கனடா) இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம், கரவேட்டி மேற்கு, அரசடியை அண்மித்த பகுதியில் பிறந்தவர். புகழ் பெற்ற ஒவியர் மாற்குவின் மாணவர். புலம்பெயர்ந்து கனடா, டொராண்டோவில் வாழ்ந்து வந்த இவர் ஏராளமான தமிழ் நூல்களின் அட்டைப்படங்களை வரைந்துள்ளார். உலகளாவிய பல இதழ்களில் இவரது ஒவியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. பத்திரிகை வடிவமைப்பு, விளம்பர வடிவமைப்பு போன்றவற்றில் பெயர் பெற்ற இவர் சிறந்ததொரு ஒளிப்படக் கலைஞருமாவார்.

